

ÅRGÅNG 130 • NUMMER 1 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JANUARI 2006

Liahona

A painting depicting a man and a woman looking down at a baby wrapped in a white blanket. The man is on the right, looking down with a gentle expression. The woman is on the left, also looking down. The baby is in the foreground, looking up. The background is a soft, painterly landscape with green and blue tones.

FÖRSTASIDESARTIKEL:
Varför åt Adam och
Eva av frukten? s 8

Vad man *kan* säga
om templet, s 40

Särskild bilaga med
affisch för barn

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Mästarens planritning
Thomas S Monson
- 8 Evangelieklassiker: Hur Adam möjliggjorde dödligheten
Joseph Fielding Smith
- 18 Wilford Woodruff: En trons kämpe
Aaron L West
- 24 Sång: Guds väg i dunkel ofta går
*William Cowper, William H Bradbury
och Ralph B Woodward*
- 25 Besökslärarnas budskap: Syftet
med Hjälpföreningen
- 26 En glad samling systrar
Lilian DeLong
- 30 En lektion som förändrade
mitt liv
- 34 Evangeliets fullhet: Gudomens
natur
- 36 Använd handlingsfriheten
förstådigt
Donald L Hallstrom
- 44 Sista dagars heliga berättar
Ingen plats att landa på *Kenneth B Smith*
En present till pappa *Silvia Girard*
Öppna inte dörren! *Janet Dunne*
- 48 Brev till redaktionen

26 En glad samling
systrar

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*Denna sida kan hjälpa dig att
använda Liahona för att
förbättra din undervis-
ning både i klassrummet
och hemma.*

*"Hemma i Moçambique",
s 10: Be en familje-
medlem berätta vad
det står i skrifterna om att vi ska
tjäna varandra. (Se Matt 25:40;
Mosiah 2:17–18.) Använd berättel-
sen i artikeln som inspiration
och planera och genomför ett pro-
jekt som kan hjälpa en familj i er
kommun.*

"Gudomens natur", s 34:

Återge berättelsen om Joseph
Smiths första syn. (Se JS skrifter
2:15–20.) Diskutera vilka
sanningar Joseph Smith
lärde sig av denna upple-
velse. Dela ut artikelns
tre delar bland familje-
medlemmarna. Använd de olika
delarna och gör ett rollspel om hur
det skulle vara att förklara kyrkans
lära om gudomen för andra.

**"Använd handlingsfriheten för-
stådigt", s 36: Be familjemedlem-
marna skriva ner svaret på frågan:**

FÖR UNGDOMAR

- 10 Hemma i Moçambique
Benjamin Thomas Garrison
- 14 Priset för det goda *Carlos E Agüero*
- 17 Svaret kom på en sekund *Ngozi F Okoro*
- 29 Råd och förslag: Låt alla vara med
- 40 Hur man berättar om templet *Shanna Butler*
- 43 Affisch: Har dina normer krympt?

14 Priset för det goda

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Gå den rätta vägen
Gordon B Hinckley
- LS4 Samlingsstunden: Löften i skrifterna
Linda Magleby
- LS6 Från President Wilford Woodruffs liv: Räddad av försynen
- LS8 Mina mål för 2006
Britney Schetselaar
- LS10 Nya vänner: Abel och Camila León Sifuentes från Trujillo i Peru *Marvin K Gardner*
- LS13 Roliga sidan: Skriftdocka
- LS14 Var modig *Charmayne Gubler Warnock*

LS2 Gå den rätta vägen

BILAGA: FÖR BARN

Affisch för samlingsstunden: Jag litar på min himmelske Fader och på hans Son, Jesus Kristus — deras löften är säkra

PÅ OMSLAGET

Framsida: Målning av Jay Bryant Ward. Baksida: Foto Steve Bunderson, bilden är arrangerad.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustration Sal Velluto och Eugenio Mattozzi.

”Varför fattar vi inte rätt beslut varje gång?” Diskutera svaren med hjälp av president Spencer W Kimballs citat. Läs broder Kawadas berättelse och diskutera varför han fattade de rätta besluten. Ge personliga exempel på välsignelser ni fått tack vare att ni har valt det rätta.

”**Hur man berättar om templet**”, s 40: Visa en bild av ett tempel och fråga varje familjemedlem vad han eller hon känner för templet. Be familjemedlemmarna fundera över hur de som har en annan tro ser på templet. Välj ut

några frågor från artikeln och låt familjemedlemmarna besvara dem. Komplettera deras svar med förslagen i artikeln.

”**Gå den rätta vägen**”, s LS2: Åk eller gå om möjligt till en väg på hög nivå med en fin utsikt. Diskutera vad det innebär att ”gå den rätta vägen som leder till framgång och glädje”. Medan ni är där ber du familjemedlemmarna gå igenom president Gordon B Hinckleys budskap och nämna sådant som de kan göra för att uppnå detta mål.

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = <i>Lilla stjärnan</i>	Lydnad, 14, LS2
Anständighet, 43	Lärdom, 26, 30
Aronska prästadömet, LS10	Löften, LS4
Beskydd, 44, LS6	Missionärsarbete, 10, 14
Besöksundervisning, 25	Mod, LS14
Bön, 17, 44, LS2	Motgångar, 14, 44
Dop, LS10	Musik, 24
Exempel, 2	Mål, LS8
Fallet, 8	Omvändelse, 14, 18, 30
Familiens hemafton, 1, LS11	Primär, LS4
Frälsningsplanen, 8, 36	Profeter, 18, LS6
Förberedelse, LS10	Sabbaten, 36
Gamla testamentet, 8, 36	Studera skrifterna, LS4, LS13
Gudomen, 24, 34	Tempel och tempeltjänst, 40, 44
Handlingsfrihet, 36	Tjänande, 2, 10, 26
Helige Anden, den, 44, LS10	Tro 2, LS2
Hemundervisning, 7	Undervisning, 1, 30
Hjälpföreningen, 25, 26	Vittnesbörd, 18, 30
Jordelivet, 8	Woodruff, Wilford, 18, LS6
Kristlig kärlek, 2	Vänskap, 29

Mästarens planritning

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

När Jesus verkade bland människorna för länge sedan på en plats långt härifrån, talade han ofta i liknelser, på ett språk som folket bäst förstod. Han talade ofta om hur man bygger ett hus och jämförde det med åhörarnas liv. Talade man inte ofta om honom som "snickarens son"?¹ Han förkunnade: "Ett ... [hus] som är splittra[t] kommer inte att bestå."² Senare sade han: "Se, mitt hus är ett ordningens och icke ett oordningens hus, säger Herren Gud."³

I en uppenbarelse som gavs genom profeten Joseph Smith i Kirtland i Ohio den 27 december 1832 gav Mästaren rådet: "Ordnen eder, bereden allt som behöves och byggen ett hus, ja, ett hus för bön, för fasta, för tro, för lärdom, för härlighet, för ordning, ja, ett Guds hus."⁴

Var kan någon av oss hitta en bättre planritning för att vist och riktigt kunna bygga ett hus där man personligen kan vistas i hela evigheten?

Man skulle kunna säga att vi håller på att bygga eviga hem. Vi är lärningar i yrket — inte skickliga hantverkare. Vi behöver gudomlig hjälp om vi ska lyckas i vårt byggnadsarbete.

De ord aposteln Paulus lärde ut ger oss den visshet vi behöver: "Vet ni inte att ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er?"⁵

När vi tänker på att var och en av oss bokstavligen är en son eller dotter till Gud, är det inte svårt för oss att nalkas vår himmelske Fader i bön. Han inser värdet i det råmaterial som vi kallar livet. "Kommen ihåg att själarna äro dyrt aktade i Guds ögon."⁶ Hans uttalande ger oss mening med livet.

Det finns en lärare som leder oss i våra ansträngningar om vi bara tror på honom — det är Herren Jesus Kristus. Han ger oss inbjudan:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.

Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."⁷

Det sades om Jesus att han "växte till i visshet, i ålder och välbehag inför Gud och människor".⁸ Har vi beslutsamheten att göra likadant? Det finns en mening i den heliga skriften som innehåller en hyllning till vår Herre och Frälsare, om vilken det sades: "Han ... gick omkring och gjorde gott."⁹

Man skulle kunna säga att vi håller på att bygga eviga hem. Vi är lärningar i yrket — inte skickliga hantverkare. Vi behöver gudomlig hjälp om vi ska lyckas i vårt byggnadsarbete.

Föredöme för de troende

I sitt brev till sin älskade Timoteus gav Paulus oss ett sätt varpå vi kan förbättra oss och på samma gång hjälpa andra som begrundar eller ställer frågan: "Hur skulle jag kunna [finna min väg], om inte någon vägleder mig?"¹⁰

Svaret som Paulus ger Timoteus ger var och en av oss en inspirerad uppmaning. Låt oss hörsamma hans kloka råd: "Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet."¹¹

Låt oss undersöka denna allvarliga undervisning som på ett mycket verkligt sätt är riktad till oss.

För det första, var ett föredöme i ord. "Uppbyggen varandra inbördes",¹² sade Herren.

Kommer vi ihåg rådet som ges i en populär söndagsskolepsalm?

*All den kärlek du har skall i minnet stå kvar
och alltid i livet ge tröst.*

*Låt oss jämt tala gott till varandra
och lysa och värma vart bröst.*¹³

Betänk iakttagelsen som gjordes av Mary Boyson Wall, som gifte sig med Don Harvey Wall i templet i Salt Lake City 1913. De firade sin 81:a bröllopsdag strax innan Don dog i en ålder av 103 år. I en artikel i *Church News* sade hon att deras höga ålder och långa äktenskap berodde på deras vana att tala vänligt till varandra. Hon sade: "Jag tror att vi klarade oss igenom allt därför att vi [försökte] hjälpa varandra och inte säga några ovänliga ord till varandra."¹⁴

För det andra, var ett föredöme i samtal. På generalkonferensen i oktober 1987 sade president Gordon B Hinckley: "Dåligt språk smutsar ner den som använder det. Om du har lagt dig till med vanan, hur ska du då kunna bryta den? Det börjar med ett beslut. Nästa gång du är benägen att använda ord som du vet är fel stannar du helt enkelt upp. Var tyst eller säg vad du skulle sagt på ett annat sätt."¹⁵

François de la Rochefoucauld konstaterade att "en anledning till att det finns så få människor som är lyhörda och behagliga i sitt samtal är att nästan alla bara tänker på

vad de själva vill säga, istället för att ge ett klart svar på det som sagts till dem".¹⁶

För det tredje, var ett föredöme i kärlek. Från Korintierbrevet kommer följande vackra sanning: "Kärleken upphör aldrig."¹⁷

Det gläder själen att se hur snabbt kyrkan kommit till undsättning för att hjälpa offer för naturkatastrofer på så många platser. Ofta har vi varit de första på scenen när sådana katastrofer inträffat och haft den största hjälpen att ge. Det finns andra organisationer som på samma sätt ger generös hjälp.

Vad är kärlek? När Moroni skrev några av sin far Mormons ord sade han: "Den kärlek, som är Kristi rena kärlek, förbliver evinnerligen."¹⁸

President George Albert Smith (1870–1951) var en person som exemplifierade kärleken i sitt liv. Genast efter andra världskriget började kyrkan samla ihop varma kläder som skulle skickas till de lidande medlemmarna i Europa. Äldste Harold B Lee (1899–1973) i de tolv apostlarnas kворum och äldste Marion G Romney (1897–1988), en assistent till de tolv, tog med sig president George Albert Smith till välfärdsområdet i Salt Lake City för att se på resultatet. De var mycket imponerade av kyrkans medlemmars generositet. De såg hur president Smith betraktade dem som arbetade med att paketera den stora mängden kläder och skor. De såg hur tårarna rann nerför kinderna på honom. Efter några ögonblick tog president George Albert Smith av sig sin nya överrock och sade: "Jag vill att ni skickar den här också."

Bröderna sade: "Nej, president Smith, ge inte bort den, det är kallt och ni behöver er överrock."

Men president Smith vägrade ta tillbaka den och så skickades hans överrock tillsammans med allt det andra till Europa, där nätterna var långa och mörka och där det var ont om mat och kläder. Sändningen anlände. Glädje och tack yttrades högt såväl som i tyst bön.

För det fjärde, var ett föredöme i ande. Psalmisten skrev: "Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och ge mig på nytt en frimodig ande."¹⁹

När jag var sjutton år tog jag värnning i Förenta staternas

flotta och utbildades i San Diego i Kalifornien. Under de första tre veckorna kändes det som om flottan försökte ta kål på oss istället för att lära oss hur man överlever.

Jag kommer aldrig att glömma den första söndagen i San Diego. Fanjunkaren sade till oss: "Idag ska alla gå till kyrkan." Vi ställde oss i formering ute på övningsområdet. Fanjunkaren ropade: "Alla som är katoliker har sitt möte i Camp Decatur. Framåt marsch! Och kom inte tillbaka förrän klockan tre!" Ett stort antal soldater marscherade iväg. Sedan sade han: "Alla som tillhör den judiska tron har sitt möte i Camp Henry. Framåt marsch! Och kom inte tillbaka förrän klockan tre!" En mindre grupp marscherade iväg. Sedan sade han: "Ni protestanter som är kvar har möte i hörsalen i Camp Farragut. Framåt marsch! Och kom inte tillbaka förrän klockan tre!"

Tanken for som en blixtnöje genom mitt huvud: "Monson, du är inte katolik. Du är inte jude. Du är inte protestant." Jag valde att

stå kvar. Det verkade som om hundratals soldater marscherade förbi. Sedan hörde jag de ljuvaste ord som fanjunkaren någonsin yttrat i min närvaro. Han sade: "Och ni män, vad kallar ni er för?" Han hade använt pluralformen *män*. Det var först nu som jag förstod att någon annan stod bakom mig på övningsområdet. Tillsammans svarade vi: "Vi är mormoner." Han kliade sig i huvudet med ett förbryllat ansiktsuttryck och sade: "Jaha, ni får leta reda på en plats att ha möte på — och kom inte tillbaka förrän klockan tre." Vi marscherade iväg. Man kunde nästan höra hur vi marscherade till takten av en dikt vi lärt oss i Primär:

*Våga vara mormon,
våga stå ensam.
Våga vara fast besluten,
och våga låta det bli känt.*

För det femte, var ett föredöme i trohet.

President Stephen L Richards (1879–1959), förste rådgivare i första presidentskapet, sade

**Äldste
Harold B
Lee, president
George Albert
Smith och äldste
Marion G Romney
titlade på när
arbetare paketerade
en stor mängd
donerade
kläder och skor.
Efter några
ögonblick tog
president
George Albert
Smith av sig
sin nya
överrock och
sade: "Jag
vill att ni
skickar
den här
också."**

För många år sedan var jag närvarande vid en stavs konferens i Star Valley i Wyoming. Jag bad alla som stavs presidenten hade välsignat som barn, konfirmerat, ordinerat, avskilt, gett råd eller på annat sätt välsignat att stå upp och förbli stående. Resultatet var hänförande.

följande om tro: "Erkännandet av en makt som är högre än människan själv förringar henne inte på något sätt. Om hon i sin tro tillskriver den makt som är större än hon själv välvilja och höga mål, så föreställer hon sig en högre bestämmelse och ädlare egenskaper för sitt släkte och blir stimulerad och uppmuntrad i sin tillvaros strävan ... Hon måste söka, med tro och bön, med hopp om att finna. Ingen sådan uppriktig, bedjande ansträngning kommer att lämnas ohörd. Den utgör själva trons filosofi."²⁰ Gudomlig nåd åtföljer dem som ödmjukt söker detta.

Minne Louise Haskins skrev om denna princip i följande vackra dikt:

Jag sade till en man vid porten till det nya året:

"Ge mig ett ljus, så att jag tryggt kan träda ut i det okända!"

Och han svarade:

"Gå ut i mörkret och lägg din hand i Guds band.

Det är för dig bättre än ljus och tryggare än en väg du känner till."²¹

Var slutligen ett föredöme i renhet. "Vem får gå upp på HERRENS berg? Vem får träda in i hans helgedom?"

Den som har oskyldiga händer och rent hjärta, den som inte vänder sin själ till lögn och inte svär falskt.

Han skall få välsignelse från HERREN och rättfärdighet av sin frälsnings Gud."²²

President David O McKay (1873–1970) observerade: "Vår nations säkerhet hänger på hemmets renhet och styrka, och jag tackar Gud för att kyrkan undervisar om hemmets betydelse, och för det intryck som vänliga föräldrar gett mig, att hemmet måste vara den heligaste platsen i världen. Våra medlemmar är ett folk som bygger hem och de undervisas överallt, från barndomen till ålderdomen, att hemmet måste hållas rent och fritt från världens ondska."²³

Vår Faders tacksamhet

För många år sedan var jag närvarande vid en stavs-konferens i Star Valley i Wyoming, då stavspresidentska-pet skulle omorganiseras. Stavspresidenten som skulle avlösas, E Francis Winters, hade verkat trofast under den långa perioden av tjugotre år. Fastän han var en anspråks-lös man både till naturen och sina omständigheter, hade han varit en ständig kraftkälla för alla i dalen. Dagen då stavskonferensen hölls var byggnaden fylld till bristnings-gränsen. Alla verkade vilja säga ett tyst tack till denne gode ledare som så osjälviskt gett av sitt liv till förmån för andra.

När jag stod upp för att tala, manades jag att göra något som jag aldrig gjort förut, eller någonsin gjort därefter. Jag nämnde hur länge Francis Winters hade pre-siderat över staven. Sedan bad jag alla som han hade väl-signat eller konfirmerat som barn att ställa sig upp och förbli stående. Sedan bad jag alla som president Winters ordinerat, avskilt, personligen gett råd eller välsignat, att ställa sig upp. Resultatet var hänförande. Varenda person i församlingen stod upp. Tårar föll ogenerat — tårar som bättre än ord förmedlade tacksamheten i deras rörda hjärtan. Jag vände mig till president och syster Winters och sade: "I dag är vi vittnen till Andens utgjutande. Denna stora skara återspeglar inte bara de enskilda med-lemmarnas känslor utan också Guds tacksamhet för ett liv som levts väl." Ingen som befann sig i den försam-lingen den dagen kommer någonsin att glömma hur han eller hon kände sig när vi bevittnade hur Herrens ande yttrar sig.

I Francis Winters hade vi sålunda "ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet".²⁴

*Fasta i tron våra förfäder förfäktat,
troгна den sak, varför helgon försmäktat.
Åt Herrens lag,
var natt och dag
skola vi ägna vart andetag.*²⁵

Att var och en av oss må så göra, är min ödmjuka bön. ■

SLUTNOTER

1. Matt 13:55.
2. Matt 12:25.
3. L&F 132:8.
4. L&F 88:119.
5. 1 Kor 3:16.
6. L&F 18:10.
7. Matt 11:28–30.
8. Luk 2:52.
9. Apg 10:38.
10. Apg 8:31.
11. 1 Tim 4:12.
12. L&F 136:24.
13. Joseph I. Townsend, "Låt oss jämt tala gott till varandra", *Hymner*, nr 104.
14. Citerad i "Lives of Kindness, Service", *Church News*, 21 sep 1996, s 10.
15. Se "Missbruka icke Herrens namn", *Nordstjärnan*, jan 1988, s 41.
16. *Maxims* (1959), s 54.
17. 1 Kor 13:8.
18. Moroni 7:47.
19. Ps 51:12.
20. Conference Report, okt 1937, s 35, 38.
21. "The Gate of the Year", i *Masterpieces of Religious Verse* (1948), sammanst av James Dalton Morrison, s 92.
22. Ps 24:3–5.
23. Conference Report, apr 1909, s 66.
24. 1 Tim 4:12.
25. Evan Stephens, "Skall väl Sions ungdom vackla", *Psalmer*, nr 176.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel.

1. Diskutera med familjemedlemmarna hur man bygger ett hus. Läs fjärde stycket högt. Be dem ge exempel på hur de fått gudomlig hjälp när de försökt att bygga "ett evigt hem".

2. Sätt ihop ett litet "hus" med träbitar, pappersmuggar eller andra byggnadsdelar varpå man skriver ner de olika egenskaperna som nämns i Första Timoteusbrevet 4:12. När varje bit sätts på plats läser ni vad president Monson säger om just den egenskapen. Be familjemedlemmarna berätta varför varje del är viktig. Be familjemedlemmarna tänka på någon som har varit "ett föredöme för de troende" för dem.

3. Återge berättelsen om E Francis Winters i artikeln och vittna om välsignelserna som kommer av att följa Mästarens planritning.

Hur Adam möjliggjorde dödligheten

Joseph Fielding Smith var länge uppmärksam för omfattningen av hans kunskap om evangeliet och skrifterna. Han verkade som medlem av de tolv apostlarnas kворum i mer än 55 år innan han inröstades som rådgivare i första presidentskapet i oktober 1965 och sedan som kyrkans president 1970. I oktober 1967 talade han om den mänskligbetens välsignelse som är känd som Adams fall.

PRESIDENT JOSEPH FIELDING SMITH (1876–1972)

Kyrkans tionde president

När Adam kom till Edens lustgård befann han sig i Gud vår evige Faders närhet. Han talade med Fadern och Fadern talade med honom. Men något hände och det var tvunget att hända: Adam åt av en viss frukt. I min bibel, som är King James Version, [talas det i en kommentators fotnot] om Adams fall [som] ”människans skamliga fall”. Men det var inte alls skamligt.

Adam kom hit för att ge oss dödligheten, och det resulterade i att både Adam och Eva och deras efterkommande utestängdes från den evige Faderns närhet. Från och med då intog Guds Son sin plats på scenen som vår Frälsare ... Det är Frälsaren som står mellan människan och vår himmelske Fader ... Sonen är medlaren mellan människan och den evige Fadern. Man hör sällan en bön som inte uppsänds till vår himmelske Fader i hans älskade Sons namn, och det är rätt. Kristus kom till denna värld för att representera sin Fader. Han kom till denna värld för att lära människan vem hans Fader är, varför vi ska dyrka honom och hur vi ska dyrka honom. Han utförde det största verk som någonsin utförts i denna värld genom att utgjuta sitt blod, vilket betalade en skuld som människan är skyldig den evige Fadern, en skuld som vi ärvde efter Adams fall.

De öppnade dörren

Adam gjorde bara vad han var tvungen att göra. Han åt av frukten av en god anledning, och det var för att öppna dörren och släppa in dig och mig och alla andra till denna värld, för Adam och Eva kunde ha stannat kvar i Edens lustgård. De kunde ha varit kvar än i dag, om Eva inte hade gjort något.

En dag, om jag någonsin kommer till en plats där jag kan tala med moder Eva, så vill jag tacka henne för att hon lockade Adam att äta av frukten. Han antog frestelsen, med resultatet att barn kunde komma till världen ... Om hon inte hade haft det inflytandet över Adam, och om Adam hade följt budet som först gavs till honom, så skulle de fortfarande vara kvar i Edens lustgård och vi skulle inte vara här över huvud taget. Vi skulle inte ha kommit till denna värld. Därför gjorde kommentatorerna ett stort misstag när de skrev ”människans skamliga fall” i Bibeln.

Det var ju det som Herren förväntade sig att Adam skulle göra, för det öppnade dörren till jordelivet. Och vi kom hit till denna värld för att här lära oss det som vi inte kunde ha lärt oss någon annanstans eller på något annat sätt. Vi kom till denna värld för att få uppleva livets alla olika skeden, för att lära oss allt det som vi lär oss under jordelivet eller i en förgänglig värld. Därför utsätts vi för smärta och sjukdom. Vi välsignas med allt det som Herren har gett oss när vi följer hans bud, vilka, om vi följer dem och är trofasta,

åter för oss tillbaka till Gud vår evige Faders närhet, som Guds söner och döttrar, berättigade till den celestiaa härlighetens fullhet.

Privilegiet att vara dödlig

Den celestiaa härlighetens stora välsignelse skulle vi aldrig ha kunnat ta del av utan ett jordeliv. Därför kom vi hit till denna förgängliga värld. Vi går i en skola, en jordelivets skola, för att erfara de upplevelser, den undervisning, de glädjeämnen och det lidande som vi tar del av, så att vi kan bli utbildade i allt detta och vara förberedda, om vi är trofasta och sanna mot Herrens bud, att bli Guds söner och döttrar, medarvingar med Jesus Kristus, och i hans närhet gå vidare mot en fullhet och en fortsättning av avkomma för evigt, och kanske genom vår trofasthet få möjlighet att bygga upp världar och befolka dem.

Bröder och systrar, låt oss tacka Herren, när vi ber, för Adam. Om det inte hade varit för Adam skulle jag inte vara här. Ni skulle inte vara här. Vi skulle vänta i himlarna som andar och önska att någon ... skulle gå igenom det som skulle ge oss ett liv på jorden.

Vi genomgår jordelivet för att få erfarenhet och en utbildning som vi inte kan få på annat sätt. Och för att vi ska kunna bli gudar är det nödvändigt att vi vet en del om smärta, om sjukdom och om allt annat vi får erfara i denna jordelivets skola.

Så låt oss inte, bröder och systrar, klaga på Adam och önska att han inte hade gjort det som han gjorde. Jag vill tacka honom. Jag är glad att jag har förmånen att vara här och genomgå jordelivet, och om jag är sann och trofast mot förbunden och förpliktelserna som tillkommer mig som medlem i kyrkan och i Guds rike, så har jag förmånen att få komma tillbaka till den evige Faderns närhet. Och det gäller både er och mig, Guds söner och döttrar, berättigade till den celestiaa härlighetens fullhet. ■

Ett tal från oktoberkonferensen 1967; underrubriker tillagda, interpunktion, skrivning med stor bokstav och stavning moderniserad.

HEMMA I MOÇAMBIQUE

Genom sitt hängivna tjänande hjälper ungdomarna i Moçambique andra att känna sig hemma.

BENJAMIN THOMAS GARRISON

Moçambique. För en del framkallar namnet bilder av exotiskt naturliv, frodig grön vegetation eller vita sandstränder. Men det är troligare att de flesta letar fram en atlas för att hitta dess läge i sydöstra Afrika. Men för Maria da Conceição är det hemmaplan. Och tack vare medlemmarna i Inhamízua gren och några missionärer har Maria

nu en plats i Moçambique som hon kan kalla sin egen.

Maria är en liten kvinna med en gigantisk ande. Hennes make och äldsta dotter lämnade henne att fostra två små barn på egen hand. Maria är handikappad på grund av en sjukdom som hon

Ungdomar i Moçambique samlas för att tjäna andra.

haft sedan födseln och kämpade för att kunna betala hyran varje månad. I ett land där det råder stor arbetslöshet är det nästan omöjligt att få tag på arbete och pengar. Ändå lyckades Maria hanka sig fram och gjorde så gott hon kunde.

Jag var heltidsmissionär i Moçambique. Första gången jag träffade Maria imponerades jag av hennes positiva inställning och livsglädje. Hon arbetade oförtrutet vidare i sin *machamba* (stor trädgård) för att försörja två barn och sig själv och för att kunna betala hyra för ett litet lerhus.

Kyrkans medlemmar hjälpte till genom att ge dem mat och medicinsk vård.

Tragiskt nog

dog Marias två barn, båda inom tre veckor, på grund av en sjukdom för att hon inte hade tillgång till rätt medicinsk hjälp. Död och lidande är vanligt i Moçambique.

Jag verkade som grenspresident för vår lilla gren och var mycket orolig för Maria. Både ungdomarna och de vuxna medlemmarna i vår isolerade gren gjorde allt de kunde för att hjälpa Maria. Några arbetade i hennes *machamba*, andra gav henne mat, och några hjälpte även till med hyran. Men hon behövde en mer permanent lösning.

Sent en kväll när jag funderade och sökte ett svar på hennes problem fick jag inspiration i form av en idé till ett ambitiöst ungdomsprojekt: att

Maria behövde hjälp och medlemmarna och missionärerna i Inhamizua gren i Moçambique var glada för möjligheten att göra hennes liv lite bättre.

Äldste Garrison tillsammans med Maria da Conceição utanför hennes hus.

bygga ett hus till Maria. Min kamrat äldste Bis-Neto och jag lade fram förslaget för de yngre medlemmarna i grenen och de gick glatt med på att hjälpa till med att bygga ett hus till Maria. Det fanns bara lite pengar och en hel del arbete som skulle göras, men med många villiga händer och en vision av ett traditionellt afrikanskt hus av lera och trä, tog en plan form och ungdomarna satte igång.

Gå med virke

Alla satte igång med arbetet omedelbart. Det första jobbet var att hämta virke.

En vandring in i den afrikanska djungeln för att samla virke till ett hus är inget jobb för ynkryggar. Ungdomarna och missionärerna genomförde många tvåtimmarsvandringar genom tjocka, sumpiga savanner, oändliga risfält, täta, igenvuxna djungler och midjehög lera för att hitta de perfekta träden som de kunde

bygga Marias hus med. Med hjälp av macheter högg vi ner de smala träden och samlade ihop dem i buntar för vandringen tillbaka. Några av ungdomarna tog högt vildgräs och vävde snabbt ihop hattar som skyddade deras huvuden mot de grova stammarna.

Nu började den svåraste delen av vandringen. Med de tunga bördorna på våra huvuden slog vi oss igenom den täta undervegetationen och kämpade emot den brännande afrikanska solen för att bära hem virket. Medan vi gick sjöng ungdomarna Sions psalmer med ett leende på läpparna.

Alves Elídio Eguimane Razão, 18 år, säger: "Det var mycket hårt arbete och vi njöt av varje minut!"

Trästemmen kom upp, bit för bit, och man såg till att huset blev stadigt och bestående. Många generösa händer byggde taket genom att lägga på plastremor som fästes med mattor av ihopvävt gräs. Taket skulle stå emot de rasande stormarna under den årliga regnperioden.

Leran blandas

Från lerväggar till lergolv och lerkakor, lera var det som mest behövdes under bygnadsdagarna. Tunna efter tunna med fet, brun jord togs dit och dränktes med vatten.

Dussintals ungdomar och andra grensmedlemmar kom för att blanda lera för hand och täcka husets stomme med den. Ytterväggarna gjordes först och sedan innerväggarna och mellanväggarna. När vi hade packat väggarna med flera lager stadig, torkad lera, började huset ta form. För att ge liv åt insidan gjordes golvet och de solida vattenresistenta ytorna av ett särskilt lager lera som applicerades försiktigt.

Dagarna var fyllda av hårt arbete, men atmosfären genomsyrades av gott humör och många leenden, för att inte tala om grannarnas överraskade miner när de såg missionärerna och ungdomarna bära stora buntar med virke och litervis med vatten och lägga på handfull efter handfull med lera.

Till slut sattes dörren på och låset installerades. Huset var klart. Efter mer än 1 000 timmars tjänande av mer än 40 medlemmar och ett antal missionärer hade Maria da Conceição ett eget vackert hem.

Förutom att Maria fick ett hus hände en del andra bra saker som resultat av projektet.

Helder Manuel Tomo, 19 år, hjälpte till att bygga huset innan han var medlem i kyrkan. Han sade: "Det var toppen att bygga Marias hus! Först gick jag till kyrkan med Jonqueiro, en god vän till mig som snart skulle gå ut som missionär. Jag tyckte om att komma till kyrkan men kände mig ändå som 'den nye killen'."

Medan Helder hjälpte till att bygga huset lärde han känna ungdomarna i grenen. "Den nya känslan av tillhörighet och alla vänner var det som fick mig att besluta mig för att döpas in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag döptes av Jonqueiro. Jag är så tacksam över att han inbjöd mig till kyrkan och hjälpte mig att känna mig som

NÅGRA FAKTA OM MOÇAMBIQUE

Moçambique ligger längs Afrikas sydöstra kust och har en befolkning på nästan 19 miljoner, varav omkring 3 000 är medlemmar i kyrkan.

Moçambiquemissionen Maputo, kyrkans 339:e mission, bildades i januari 2005 och har omkring 30 heltidsmissionärer.

hemma genom detta fina tjänandeprojekt.”

Jonqueiro Alai Malaica, 22 år, säger: ”Det var ett jättebra tjänandeprojekt för alla medlemmar. Det var inte lätt, men det var verkligen värt det.” Han sade att det förde hela grenen samman.

”Jag är så tacksam för ungdomarna och den vänskap de visade Helder”, säger Jonqueiro. Helder arbetar nu flitigt som grensmissionär och planerar att gå ut som missionär på heltid.

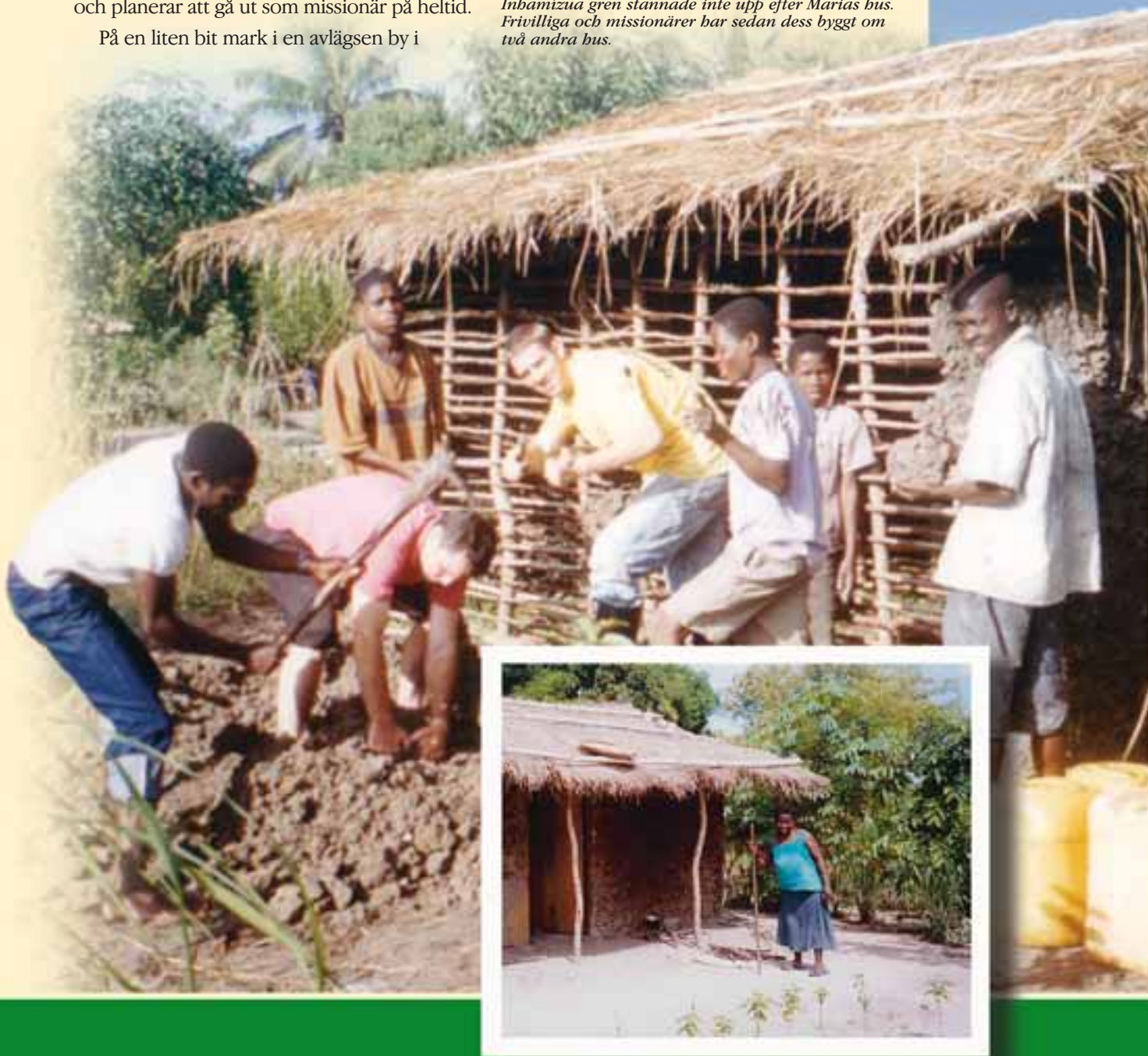
På en liten bit mark i en avlägsen by i

Moçambique står Maria da Conceiçãos hus som ett vittne om kärlek och lydnad mot evangeliets principer. Maria och medlemmarna i Inhamizua gren har lärt sig att trots livets svåra prövningar finns det hopp när kyrkans medlemmar arbetar tillsammans för att något bra ska hända. ■

Benjamin Thomas Garrison verkade som heltidsmissionär i Moçambiquemissionen Maputo.

Redaktionens anmärkning: Medlemmarna i Inhamizua gren stannade inte upp efter Marias bus. Frivilliga och missionärer har sedan dess byggt om två andra bus.

Mer än
1 000 tim-
mars tjä-
nande av mer än 40
frivilliga innebär att
Maria fick ett nytt
hem och ett bekvä-
mare liv.

PRISET

FÖR

DET GODA

Vi betalar priset för det goda i förskott genom vårt tålamod, vår ödmjukhet och vår lydnad.

ÄLDSTE CARLOS E AGÜERO

områdessjuttio
området Sydamerika Syd

Av egen erfarenhet har jag lärt mig att Herren känner oss bättre än vi känner oss själva och att vi kan lita på prästadsledarnas löften, med vetskap om att de kommer från Herren genom hans ande. Den anden bekräftar för oss att dessa löften kommer att uppfyllas om vi är trofasta mot buden.

När jag var 14 träffade jag två amerikanska missionärer. Jag var intresserad av att få höra om Mormons bok, så vi bestämde en tid då de skulle besöka mig. Hela min familj lyssnade på den första lektionen, men ingen av dem var intresserade av att fortsätta. Jag hade känt något och anade att budskapet var sant, så jag bad mina föräldrar om tillåtelse att fortsätta att lyssna till missionärslektionerna. De gick med på det och när jag var nästan 15 år gammal gick jag ner i dopets vatten i Godoy Cruz gren i Mendoza distrikt i Argentina.

Året därpå stod jag inför en stor prövning i mitt liv: mina föräldrar separerade. Tack och lov hade jag kyrkan under den svåra tiden,

och stöd från utmärkta lärare, ledare och vänner. Ungefär vid samma tid, när jag hade ordinerats till präst i aronska prästadömet, döpte jag min 11-åriga syster.

Jag lär mig ett nytt språk

Jag jobbade heltid under några år och gick i skolan på kvällarna. När jag var 19 skickade jag in mina missionspapper. Jag ska alltid minnas dagen då jag fick min kallelse till Frankrike missionen Paris. Den var undertecknad av president Joseph Fielding Smith och daterad den 16 juni 1972, bara några veckor innan han dog.

Efter en oändlig procedur med formaliteter för att få ett pass (jag var minderårig, mina föräldrar hade separerat och jag var i den åldern man gör lumpen) kunde jag slutligen åka iväg på min mission, ett och ett halvt år efter det att papperna var klara. Jag flög till Paris med bara fem års skolfranska och ingen engelska. Zonkonferenserna i min mission hölls på engelska. Och jag hade inte fått min begåvning än eftersom det inte fanns några i tempel i Sydamerika på den tiden.

En månad efter det att jag börjat min

mission sände president Willis D Waite iväg mig tillsammans med en ung fransman, Jean Collin, för att jag skulle få ta emot min begåvning i templet i Schweiz. Vi åkte hela natten med tåg och tillbringade tre känsllosamma och andliga dagar där.

När jag hade varit på mission i sex månader hade min missionspresident en särskild intervju med mig under en av våra missionskonferenser. President Waite sade i princip: "Äldste Agüero, jag ska ge dig en uppgift. Du måste lära dig engelska, för när du har kommit hem kommer du att bli en medlem av ett stavspresidentskap, missionspresident och en ledare i kyrkan. Du kommer att behöva tala engelska för att kunna kommunicera med generalauktoriteterna."

Jag skrattade, kanske för att jag vid 21 års ålder inte kunde se mig själv i dessa positioner och för att jag kom från en ny stav i Argentina som var en av de enda tre staverna som hade organiserats i landet.

Han sade: "Skratta inte, äldste Agüero. Jag menar allvar."

Jag kände Anden mycket starkt genom denna man, min ledare, som sedan förklarade för mig hur jag skulle utföra uppgiften.

Han sade: "Från och med nu ska du bara prata engelska, varje dag, under halva dagen med din kamrat."

Min kamrat fick samma instruktioner i sin intervju och vi började göra så. Det var oerhört svårt i början, men efterhand och med stor ansträngning började jag förstå de grundläggande reglerna. Jag bad på kvällarna och

Tack vare att jag följde min missionspresidents råd att lära mig engelska fick jag möjlighet efter min mission att tolka för flera generalauktoriteter, bland annat äldste Hartman Rector Jr i de sjuttios kворum.

började jag verka som missionens ekonomiska sekreterare, vilket gjorde att jag lärde mig läsa och skriva på engelska. Jag försökte lära mig förstå språket genom att läsa *Church News*, *Ensign* och annat engelskt material. Genom detta fick jag en känsla för det engelska språket som fortfarande är med mig i dag.

Tolkning i templet

Kort efter det att jag återvänt från min mission bad min stavsresident mig att tolka för äldste Hartman Rector Jr, då i de sjuttios kворum, som hade kommit till Mendoza i Argentina för att presidera över en stavskonferens. Jag har fått många sådana underbara tillfällen under årens lopp. Jag tolkade för president Thomas S Monson och andra generalauktoriteter under de elva invignings-sessionerna för templet i Buenos Aires i Argentina.

Under fyra av dessa sessioner läste jag invigningsbönen

grät många gånger i frustration och hjälplöshet, för jag ville vara lydig den uppgift jag hade fått.

Några månader och en del missionskamrater senare kom underverket. Medan en missionär höll ett fint tal på engelska under en zonkonferens kunde jag plötsligt förstå vartenda ord.

Med det var inte allt. Efter en tid

på spanska från talarstolen i celestia rummet. Min röst bröts flera gånger på grund av mina känslor. Ögonen fylldes av tårar som rann nerför kinderna. Jag läste de inspirerade bönerna och löftena för mitt land från vår himmelske Fader, som lever och uppenbarar sin vilja, liksom han gjorde tolv år tidigare genom min missionspresident när jag antog utmaningen att lära mig engelska.

Jag tolkade också för profeten, president Gordon B Hinckley, under de fyra invignings-sessionerna för templet i Montevideo i Uruguay och under de fyra invignings-sessionerna för templet i Asunción i Paraguay.

Det är svårt att förklara hur heliga dessa stunder kändes när jag stod bredvid profeter, siare och uppenbarare i Herrens hus. Jag kände mig lite som Petrus, Jakob och Johannes när de fick uppleva det fantastiska att se Jesus förklarad. Petrus uttryckte mina känslor när han sade till Jesus: "Herre, det är gott för oss att vara här." (Matt 17:4)

Av dessa och andra upplevelser har jag lärt mig hur Herren verkar i vårt liv. Priset för det goda betalas i förskott genom vårt tålmod, vår ödmjukhet och vår lydnad, särskilt under prövningar. Om du inte ger upp under prövningens dagar eller låter frustration och missmod få överhanden, så kommer dina prövningar att förfina dig andligen och förbereda dig för bättre ting. Du kommer att få se härliga underverk ske i ditt liv. ■

Äldste Carlos E Agüero verkade som områdessjuttio från 1996 till 2005.

Svaret kom på en sekund

NGOZI F OKORO

I slutet av en termin i min skola i Lagos i Nigeria var jag övertygad om att jag skulle få bra betyg eftersom jag hade varit en flitig elev. Men min lärare i ekonomi kallade in mig till personalrummet och sa att jag inte hade fått godkänt. Jag kunde inte tro det. Min kommentar till detta var: "Det är inte sant."

Han visade mig hur han hade satt mitt betyg. Jag såg att han hade gjort en felmarkering och jag sade att det inte var rätt. Han sade att det enda som kunde överbevisa honom var om jag kom dit med mitt provresultat klockan nio morgonen därpå.

När jag var färdig med mina sysslor följande morgon började jag leta efter provet. Först letade jag efter boken som jag visste att jag hade lagt provet i, men kunde inte hitta den. Sedan började jag leta efter provet i alla mina andra böcker. Jag kunde fortfarande inte hitta det. Därefter letade jag i min garderob där jag hade mina skolböcker och kläder — men det fanns inte där heller. Jag gick tillbaka till bokhyllan och letade där ännu en gång. Klockan 8 insåg jag att om jag inte kunde visa provet för min lärare om en timme så skulle han inte lyssna på mig. Mina ögon fylldes av tårar och jag undrade var provet kunde vara. För ett ögonblick gav jag upp hoppet om att någonsin hitta det.

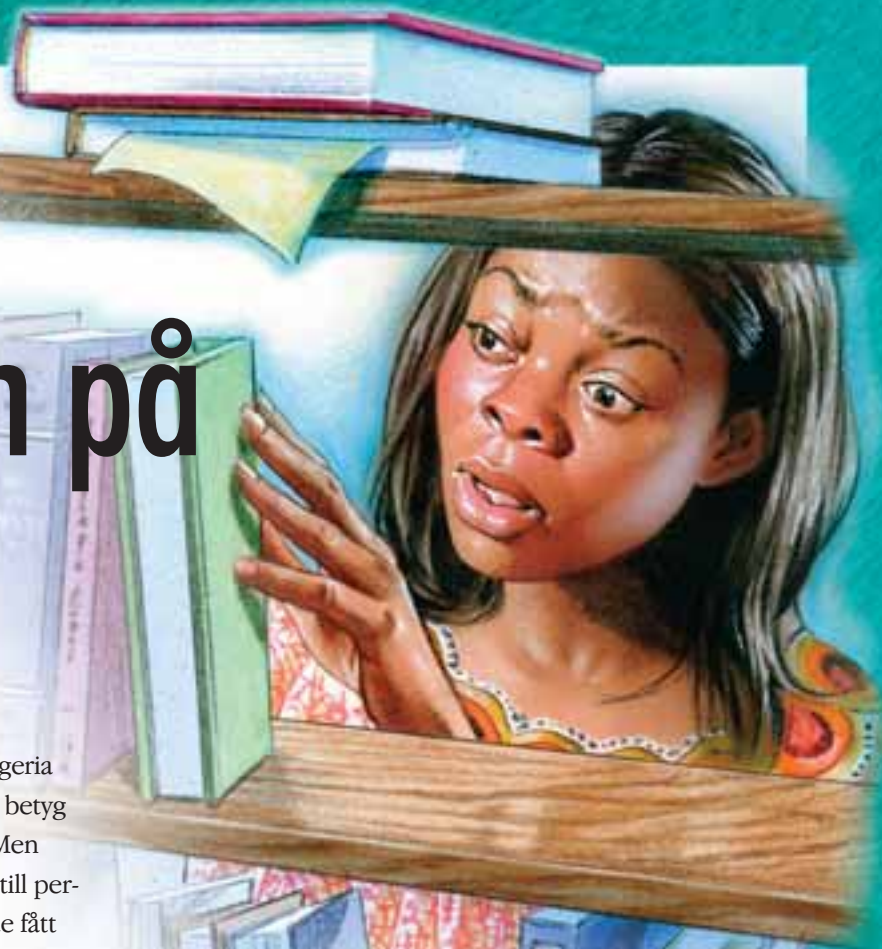
Sedan slogs jag av tanken att jag skulle be. Jag blundade omedelbart och knäböjde framför bokhyllan. Medan jag bad fick jag en lugn försäkran om att provet inte alls var

borta. När jag öppnade ögonen såg jag till min stora förvåning att boken som jag hade lagt provet i låg ovanpå bokhyllan. I boken fanns provet som jag hade letat efter. I det ögonblicket försvann oron och ögonen fylldes av glädjetårar.

I skolan tänkte jag på hur mycket min himmelske Fader älskar mig och hur tacksam jag var att han hade besvarat min bön så fort. Det som jag inte kunde hitta efter att ha sökt i en timme tog mig bara en sekund att hitta när jag hade bett till Herren.

Den dagen gjorde en enda bön att jag insåg att min himmelske Fader älskar mig och hör min röst när jag kallar på honom. Jag lärde mig att för Gud är allting möjligt. (Se Luk 18:27.) Han vill att vi, hans barn, ska kalla på honom så ofta vi har något behov, och han besvarar våra böner. ■

Ngozi F Okoro är medlem i Ibadans första gren, Ibadans distrikt, Nigeria.

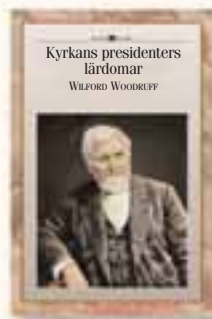
Wilford Woodruff

En trons kämpe

Medan president Woodruff kämpade för Jesu Kristi återställda evangelium undervisade han om principer som kan tillämpas på vårt liv i dag.

AARON L WEST

President Gordon B Hinckley har gett oss rådet att ”odla ... ett levande och livfullt vittnesbörd om evangeliets återställelse”¹ i vårt hjärta. När vi strävar efter att följa detta råd kan vi lära oss mycket om vi ser på återställelsen genom en av president Hinckleys företrädares ögon — Wilford Woodruff (1807–1898), den fjärde presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.

Sökandet efter den sanna kyrkan

På 1820-talet fick Joseph Smith sin första syn, samtalande med änglar, översatte guldplåtarna med Guds kraft och tog emot prästadömetts myndighet. I en grannstat sökte en ung man vid namn Wilford Woodruff efter den sanna kyrkan. Han sade: ”Jag trodde på ... att Guds kyrka skulle återupprättas på jorden, och att jag skulle leva för att bevittna det.”²

Wilford Woodruff längtade efter att finna sanningen och gick på många religiösa möten i området i närheten av sitt hem. Vid ett sådant möte gavs tillåtelse till alla församlade att tala. Den unge Wilford ställde sig upp. Han visste att det fanns fyrtio eller fler präster från olika kyrkor bland de församlade. Han gick ut i gången och sade:

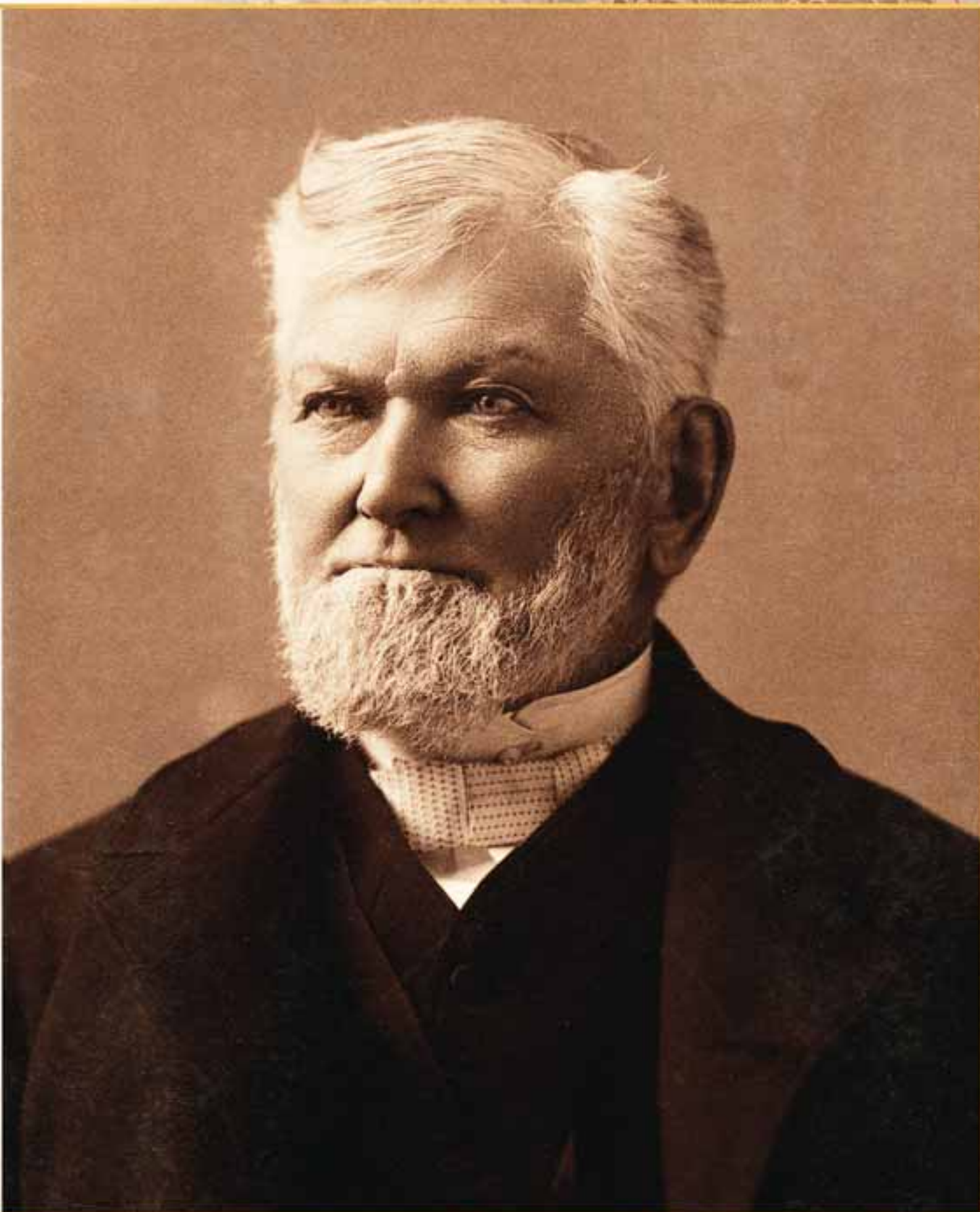
”Mina vänner, vill ni tala om för mig varför ni inte kämpar för den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga? Vill ni tala om för mig varför ni inte kämpar för det evangelium som Jesus Kristus och hans apostlar undervisade om?”

Varför kämpar ni inte för den religion som ger er kraft inför Gud, kraft att bota de sjuka, att få de blinda att se, de förlamade att gå, och som ger er den Helige Anden och de gåvor och förmåner som varit uppenbara sedan världens skapelse? Varför undervisar ni inte människorna om de principer som de forna patriarkerna och profeterna undervisade om när de tog emot uppenbarelser från Gud? De fick änglabetjäning, de hade drömmar, syner och ständig uppenbarelse som ledde dem fram på den väg som de skulle vandra på.”

De närvarande måste ha överraskats av att höra sådana djärva ord från en så ung man. Den presiderande prästen försökte omedelbart avfärda de tankar som Wilford Woodruff hade lagt fram. ”Min käre unge man”, sade han, ”du vore en mycket klok man, och en mycket användbar person på jorden, om du inte trodde på alla de där dåraktiga tingen. Detta gavs till människobarnen under världens mörka tidsåldrar ... I dag lever vi mitt i det härliga evangeliets flammande eld och vi behöver inte det där.”

Wilford, som inte övertygats av prästens ord, svarade: ”Ge mig då de mörka tidsåldrarna, ge mig de tidsåldrar då människor tog emot dessa principer.”³

En tid senare ställde sig den 26-åriga Wilford Woodruff upp i ett litet skolhus under ett annat möte för att tala. Den här gången kommenterade han äldste Zera Pulsiphers och äldste Elijah Cheney's vittnesbörd. De var missionärer

för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Han berättade senare: ”[Äldste Pulsipher] inbjöd alla som ville att säga något. Huset var fullpackat. Plötsligt stod jag uppe på en bänk inför åhörarna, men jag visste inte varför jag hade ställt mig upp. Men jag sade till mina grannar och vänner: ’Jag vill att ni ska vara försiktiga med vad ni säger om dessa män ... och deras vittnesbörd, för de är Guds tjänare, och de har vittnat för oss om sanningen — principer som jag har sökt efter sedan min barndom.’”⁴ Wilford Woodruff döptes och konfirmerades två dagar senare, den 31 december 1833.

En trons kämpe

När Wilford Woodruff stod och talade till prästerna i sitt område nämnde han ett skriftställe i slutet av Nya testamentet. Han upprepade Judas vädjan att ”fortsätta kampen för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga”. (Jud 1:3)

Wilford Woodruffs användning av detta sällan citerade skriftställe visade på den stora kunskap om Bibeln som han hade fått medan han ”lärde [sig] vers efter vers, kapitel efter kapitel”.⁵ Men att han betonade just den versen visade på mer än hans noggranna studier — det visade på hans beslutsamhet att söka efter sanningen. Han visste att ”den tro som en gång för alla ha[de] överlämnats åt de heliga” hade gått förlorad, och han strävade uppriktigt efter att finna den. När han väl hittade den anammade han den utan tvekan.

Wilford Woodruff, som hade erfarit den förvirring som det stora avfallet förde med sig, glädde sig när han fick uppleva vad det egentligen innebar att leva ”mitt i det här-liga evangeliets flammande eld”. Denna eld brann starkare och starkare för honom medan han stärkte och bar sitt vittnesbörd om återställelsen under resten av sitt liv.

Wilford Woodruffs lärdomar

När man ser bilder på president Wilford Woodruff med hans distingerade panna och skarpa ögon kan man tro att

han var en sträng, reserverad man. Men genom att studera hans liv och lärdomar lär vi känna honom som en livlig, medlidsam och ödmjuk Guds tjänare — en man som alltid glatt fortsatte vidare, också i prövningens tider.⁶ I hans ansikte ser vi ädelhet och styrka i stället för stränghet. Och vi finner att hans ord, trots att de är mer än ett århundrade gamla, är allt annat än avlägsna. Faktum är att de är så relevanta för vårt liv i dag att vi inte ska bli förvånade om vi får höra liknande uttalanden från talarstolen under nästa generalkonferens.

Följande citat belyser president Woodruffs vittnesbörd om det återställda evangeliet. De är tagna ur *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff*, vilket är studiematerialet för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen under 2006 på 24 språk.

Evangeliets återställelse. ”Jag tackar Gud att jag lever i denna tid av världshistorien, då mina öron har hört ljudet av Kristi evangeliums fullhet.”⁷

”Vi har förmånen att vandra i ljuset, vi har förmånen att förstå och känna till sanningen, att känna till vägen till frälsning och upphöjelse i vår Faders och Guds närhet. Vi befinner oss i en situation då vi kan känna till hans sinne och vilja, genom hans tjänare profeterna. Herren har gett oss lärare och inspirerade män, män som är inspirerade av Anden och Guds kraft, iklätt dem sanning och begåvat dem med visdom för att alltid undervisa oss om vilken väg vi bör gå. Detta är en stor välsignelse.”⁸

Jesu Kristi försoning. ”Detta har fastställts bortom allt tvivel genom den oerhörda mängden av vittnesbörd ... genom Guds uppenbarelser som getts i olika tidshushållningar i världens historia och i olika delar av jordklotet, att syftet med Kristi mission till jorden var att han skulle fram-bära sig själv som ett offer för att återlösa människosläktet från evig död, och att det var helt i överensstämmelse med Faderns vilja att ett sådant offer skulle utföras. Han agerade i strikt lydnad mot sin Faders vilja i allting från begynnelsen och drack den bittra kalk som gavs till honom. Häri ligger

ljus, härlighet, ära, odödlighet och evigt liv, med den kärlek som är större än tro eller hopp, för Guds lamm har därigenom utfört det för människan som hon inte kunde göra för sig själv.”⁹

”Ingen har makt att frälsa människornas själar och ge dem evigt liv, förutom Herren Jesus Kristus, under ledning av sin Fader.”¹⁰

Profeten Joseph Smith. ”Jag glädde mig storligen över det jag såg hos broder Joseph, för i sin offentliga och privata levnad förde han med sig den Allmäktiges Ande, och han visade prov på en själslig storhet som jag inte sett hos någon annan.”¹¹

”Jag vill påstå att jag inte tror att det någonsin funnits en man ... som var närmare och mera bekant med Gud Fadern, Gud Sonen och Gud den Helige Anden, än profeten Joseph Smith. Uppenbarelsens kraft var med honom från den dag då han kallades att ta emot prästadömet till den tidpunkt då han led martyrdöden. Inspirationens kraft var med honom dag för dag.”¹²

Prästadömet. ”När en apostel eller president, biskop eller någon man som bär prästadömet officierar, gör han det genom Herren Jesu Kristi myndighet. Då blir detta prästadöme verkningsfullt, och alla de välsignelser som en Guds tjänare förlänar människornas barn träder i kraft både i detta liv och i det nästkommande livet. Om jag får en välsignelse av det heliga prästadömet, eller om jag får en välsignelse av en patriark, när dessa gåvor och välsignelser in till den andra världen. Om jag är trofast mot mina förbund under hela mitt liv kan jag göra anspråk på varje välsignelse som har förlänats mig, eftersom den myndighet varigenom de förlänades är fastställd av Gud, och det är genom denna

myndighet som den Allrahögstes söner förmedlar livets och frälsningens förrättningar åt människobarnen. Dessa officiella handlingar är då verksamma för dessa personer både bortom graven och i detta liv. Dessa är de sanna rikedomarna, de rikedomar som varar för all evighet, och vi ges kraft genom dessa välsignelser, förlänad genom evangeliet, att återfå våra kroppar och bevara vår identitet i evigheten. Ja, vi kan göra anspråk på detta tack vare det heliga prästadömet.”¹³

Hålla buden. ”Det finns ingen man eller kvinna som någonsin levt på jorden och hållit Guds bud som kommer att skämmas

Längst till vänster:
Bakom Wilford Woodruff syns influenser till hans omvändelse — ett religiöst möte och Zera Pulsipher som döpte honom. Till vänster:
Wilford Woodruffs hustru Phoebe. Nedan:
Första presidentskapet 1894 — president Woodruff (mitten), president George Q Cannon (till vänster) och president Joseph F Smith (till höger).

eller känna sig ledsen över det, när de inträder i Guds närhet.”¹⁴

Den Helige Andens gåva. ”Om du har den Helige Anden med dig — och varje människa borde ha det — kan jag säga till dig att det inte finns någon större gåva, ingen större välsignelse, inget starkare vittnesbörd som getts till någon människa på jorden. Du kan bli betjänad av änglar, du kan få se många underverk, många mirakel på jorden, men jag påstår att den Helige Andens gåva är den största gåva som kan förlänas människan. Det är genom denna kraft som vi utträttat det vi har gjort. Det är detta som uppehåller oss under alla de förföljelser, prövningar och vedermödor vi har fått utstå.”¹⁵

”I hela mitt liv och i all min verksamhet har jag alltid funnit det klokt att göra det som Herrens Ande sagt åt mig att göra. Jag har bevarats av denna kraft ... Se till att ha uppenbarelsens ande med er. Och när ni har fått den är ni trygga och gör exakt det som Herren vill att ni ska göra.”¹⁶

Familjeliv. ”Vi förväntar oss alla att leva tillsammans för alltid efter döden. Jag tycker att vi alla som föräldrar och barn borde göra allt vi kan för att göra varandra lyckliga så länge som vi lever så att vi inte behöver ångra något.”¹⁷

”Det är viktigt att veta hur man ska handla för att vinna sin familjs känslor och tillgivenhet, så att man kan leda dem på den väg som leder till frälsning. Detta är ett ämne och ett arbete som föräldrar inte kan lägga åt sidan ... Många gånger kanske vi anser affärerna så brådskande att de måste tränga undan dessa saker från våra sinnen, men så bör det inte vara. Varje mans sinne som är öppet, och

som ser framåt mot det arbete som ligger framför oss, inser och känner att det ansvar som vilar på honom angående hans egen familj, och särskilt när det gäller hans barns fostran, är mycket stort.

Vi vill frälsa våra barn och låta dem få del av de välsignelser som omsluter de helgade, att få dem att ta emot sina föräldrars välsignelser, vilka varit trogna evangeliets fullhet.”¹⁸

Missionärsarbete. ”Människor har i alla tider sökt efter lycka. De vill ha lugn och ro både socialt och i hemmet och när de tänker på oändligheten vill de ta del av de välsignelser som sägs tillhöra denna tillvaro, men de vet inte hur de ska få dem, om inte en Guds tjänare kommer förbi och pekar ut livets väg.”¹⁹

”Jag har ägnat nästan hela mitt liv åt den här kyrkan, och från och med den dag när jag kom in i kyrkan gick jag ut som missionär, vilket jag aldrig helt har upphört med. Jag har alltid glatt mig över detta, och jag gör det än idag. När jag dör och lägger ner min kropp vill jag inte att någon ska kunna säga att jag försummat min plikt vad gäller mina ansträngningar att erbjuda honom frälsning. Jag har alltid glatt mig över att predika evangeliet. Jag har glatt mig över att utföra livets och frälsningens förrättningar hemma och utomlands, eftersom jag vet att detta var och är Guds verk.”²⁰

Tempeltjänst och släktforskning. ”Vad betyder guld och silver, vilken betydelse har denna världens rikedomar? De försvinner allteftersom de används. Vi går bort och lämnar kvar det. Men om vi har evigt liv, om vi bevarar tron och övervinner världen, ska vi glädja oss när vi kommer över till den andra sidan slöjan. Jag gläder mig över allt detta. Det finns knappast någon princip som Herren har uppenbarat som jag har glatt mig mer över än våra dödas återlösning, att vi ska ha våra fäder, våra mödrar, våra hustrur och våra barn med oss i familjeorganisationen, på den första uppståndelsens morgon och i det celestialska riket. Detta är stor slagna principer. De är värda varje uppoffring.”²¹

”Vi vill att de heliga från och med nu spårar sina släktlinjer så långt tillbaka de kan och att de beseglas till sina fäder och mödrar. Låt barnen beseglas till sina föräldrar och sammanbind kedjan så långt ni kan finna den.”²²

”Ingen rättänkande sista dagars helig kan tänka på detta utan att fyllas av himmelsk glädje.”²³

Varnande och uppmuntrande ord

I reflektion över kyrkans historia och bestämmelse uppmanade president Gordon B Hinckley oss: "Vi är den stora återställens förmånstagare ... Vi har inte råd att vara ett skrytsamt folk. Vi borde stå lite rakare, vara lite bättre på grund av det stora arv som vi har."²⁴ För mer än 120 år sedan gav president Wilford Woodruff en liknande uppmaning till kyrkans medlemmar. Hans ord, som både varnar och uppmuntrar, är lika relevanta för oss i dag:

"Vilka slags män och kvinnor bör vi vara, som är kallade att ta del i detta stora verk i de sista dagarna? Vi bör vara män och kvinnor med tro, trofasta mot sanningen så som den har uppenbarats och överlämnats i vår hand. Vi bör vara redbara män och kvinnor inför Gud och hans heliga prästadöme, trofasta mot honom och trofasta mot varandra. Vi bör inte låta hus och landområden, guld och silver, eller något som tillhör denna värld, dra oss bort från det stora verk som Gud har satt oss att utföra. Vår målsättning är hög, vår bestämmelse är upphöjd och vi bör aldrig göra vår Fader besviken, inte heller de himmelska härskaror som vakar över oss. Vi bör inte göra de miljontals andarna i andevärlden besvikna, som också vakar över oss med ett intresse och en oro som vi knappast kan göra oss en föreställning om. Dessa är de stora och mäktiga ting som Gud fordrar av oss. Vi är inte värdiga frälsning, vi är inte värdiga evigt liv i vår Guds rike, om någonting kan vända oss bort från sanningen eller från kärleken till den."²⁵ ■

Aaron L West är medlem i Kaysville andra församling, Kaysville centrala stav, Utah.

SLUTNOTER

1. "Sista dagars heliga berättar", *Liabona*, nov 2000, s 26.
2. Citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff*, s XIX.
3. Citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 36–37; se också s 35.
4. *Millennial Star*, 5 okt 1891, s 627; se också *Kyrkans presidenters lärdomar*, s XIX–XX, 37–38.
5. Citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 35.
6. Se *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 107, 151, 160, 216.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 10.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 8.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 69.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 73.
11. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 14.
12. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 16.
13. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 42.
14. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 211.
15. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 49.
16. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 52.
17. Citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 161.
18. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 165–166.
19. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 91.
20. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 94.
21. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 190.
22. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 176.
23. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 174.
24. "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, mar 1999, s 72.
25. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 43.

President Wilford Woodruff (till vänster) ledde toppstensättningen på templet i Salt Lake City under aprilkonferensen 1892 (nedan). Ett år senare, i april 1893, invigde president Woodruff templet i Salt Lake City.

Guds väg i dunkel ofta går

Värdigt ♩ = 58-69

Diskantstämma
Ah, _____ ah. _____

1. Guds väg i dun - kel of - ta går men
2. Hans vil - ja är vårt väl; ett ljus i
3. Guds folk, med mod om - går - da dig, det
4. O män - ska, kland - ra ic - ke Gud, då

Ah, _____

för till käl - lan klar. I ha - vens djup vi se hans
nat - tens djup han är; en moln - stod, som från jor - dens
moln du fruk - tar mest blott dö - jer kär - lek in - ner -
da - gen mörk sig ter. Se, bak - om tuk - tans sträng - a

ah. _____

spår, på stor - mens sky han far.
grus oss för till him - lens sfär.
lig, dess flod en gläd - je fest.
bud mjukt fa - ders - blic - ken ler.

Text: William Cowper, 1731-1800

Musik: William B Bradbury, 1816-68

Diskantstämma: Ralph B Woodward, f 1944

Psaltaren 107:23-31

Romarbrevet 8:28

Denna sång får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

En av president Wilford Woodruffs favoritpsalmer.

Syftet med Hjälpföreningen

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Varför har vi Hjälpföreningen?

Välsignelser som kommer av att tillhöra Hjälpföreningen:

Hjälpföreningen verkar under prästadörets ledning som Herrens organisation för systrarna i kyrkan. Det övergripande syftet med Hjälpföreningen är att hjälpa prästadömsledarna utföra kyrkans uppgift genom att hjälpa systrar och familjer att komma till Kristus.

Hjälpföreningen hjälper systrarna och deras familjer att ta emot alla viktiga prästadömsförrättningar, hålla förbunden som är förenade därmed och kvalificera sig för upphöjelse och evigt liv.

Följande mål främjar det övergripande syftet med Hjälpföreningen:

1. Bygga upp tron på Herren Jesus Kristus och undervisa om Guds rikes lära.
2. Betona varje systems gudomliga värde.
3. Visa kärlek och sörja för de behövande.
4. Stärka och värna om familjen.
5. Hjälpa och stödja varje syster.
6. Hjälpa systrarna få fullheten av prästadörets välsignelser.

President Joseph F Smith

(1838–1918): "Denna organisation är gudomligt grundad, gudomligt bemyndigad, gudomligt instiftad, gudomligt förordnad av Gud, till att bidra till kvinnors och mäns frälsning ... Gör [Hjälpföreningen] till den främsta, gör den till den förnämsta, gör den till den högsta, den bästa och den bredaste av alla organisationer i världen. Ni är kallade genom Guds profets röst att göra detta, att vara de förnämsta, att vara de största och de bästa, de renaste och de mest hängivna i att göra det som är rätt." (Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith, s 185)

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens generalpresident: "Vi har fått en organisation som hjälper oss att bygga upp vår tro på Herren Jesus Kristus, att känna hans kärlek och att erbjuda denna kärlek till alla. Hjälpföreningen är den organisationen." ("Transforming Transitions", *The Rock of Our Redeemer: Talks from the 2002 BYU Women's Conference* [2003], s 45)

Eliza R Snow (1804–1887), tidigare generalpresident för Hjälpföreningen: "Vad är ändamålet med den kvinnliga Hjälpföreningen? Jag skulle svara — att göra gott — att utnyttja all kapacitet vi har för att göra gott, inte bara när det gäller att hjälpa de fattiga utan också när det gäller att frälsa själar. Förenade

krafter åstadkommer oerhört mycket mer än till och med den mest effektiva enskilda ansträngningen." ("Female Relief Society", *Deseret Evening News*, 18 apr 1868, s 2)

Hur kan du glädja dig åt välsignelserna som kommer av att tillhöra Hjälpföreningen?

Anne C Pingree, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresident-skap: "När systrarna i Hjälpföreningen riktar "blicken endast på Guds ära" (L&F 4:5) kan de få erfara rika andliga insikter och tillsammans få del av djup, andlig styrka ... Umgänget som skapas bland förbundets kvinnor i Hjälpföreningen [kan] verkligen ... upplysa, uppliva och berika livets resa, eftersom vi kan hjälpa varandra att förstå hur vi sätter Herren först i vårt hjärta och i vårt liv." ("Vandra mot hans kärleks ljus", *Liabona*, nov 2004, s 112, 113)

President Gordon B Hinckley: "Mina kära vänner i Hjälpföreningen, vilka era omständigheter än är, var ni än bor: Må himlens fönster öppnas och välsignelser regna över er. Må ni leva i kärlek till varandra. Må ni sträcka er ner och lyfta dem vilkas bördor är tunga. Må ni bringa ljus och skönhet till världen." ("Till kyrkans kvinnor", *Liabona*, nov 2003, s 115) ■

En glad samlings systrar

Hjälpföreningens möten för hemmets, familjens och den enskildes utveckling hjälper systrar över hela världen att fylla sitt hjärta och hem med kärlek och barmhärtighet.

LILIAN DELONG

Hjälpföreningens generalkommitté

I Luts i Ukraina värmer en ugn det lilla köket där sexton systrar har samlats för att baka småkakor och mjuka kakor. Ugnen står på golvet och systrarna sitter nära den och delar både värmen från ugnen och värmen i att vara tillsammans. Det här är vad de kallar "systerkväll", en glad träff som du kanske känner till bättre som mötet för hemmets, familjens och den enskildes utveckling.

Under dessa träffar förekommer det många skratt, kramar och även dans. Systrarna sjunger alltid psalmer tillsammans och visar på så sätt sin kärlek till kyrkans psalmer. Sjungandet fortsätter när de som bor långt borta går på bussen för sin tre timmar långa resa hem.

Vilket underbart exempel på hur utvecklingsmötet underbygger det som president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, undervisade om när han sade att Hjälpföreningen är en plats där man får lära, tjäna och umgås.¹

Det verkar stämma in på bilden som syster Bonnie D Parkin, generalpresident för Hjälpföreningen, har gett rörande mötet för hemmets, familjens och den enskildes utveckling. Hon beskriver det som en plats "där hjärtan och händer samverkar i en trygg, avspänd och behaglig miljö".

Syster Parkin förklarar: "Kvinnor i alla åldrar och skeden i livet kan känna tillhörighet när de deltar i aktiviteter som ger andlig styrka, utvecklar personliga färdigheter, stärker hemmet och familjen och hjälper dem att utöva barmhärtighet genom tjänande. På dessa möten stärks systemskapets band, nya och mindre aktiva medlemmar får vänner och det finns en uppsjö av missionsnärstillfällen."

Lärdom

Genom flexibiliteten i mötena för hemmets, familjens och den enskildes utveckling kan systerarna dela med sig av erfarenheter och lära tillsammans, oavsett deras situation eller ålder.

I regnskogen i sydöstra Nigeria samlas unga kvinnor och hjälpförenings-systrar klädda i färgsprakande kläder och huvudbonader utanför kyrkans enkla möteshus för att lära sig hur man gör mönster till blusar och klänningar. Med tomma cementsäckar som mönsterark samlas hjälpförenings-systrarna runt ett bord och lyssnar uppmärksamt på de unga kvinnorna som undervisar om denna nya färdighet. När de har ritat mönstren och klippt ut tygbitarna turas de om med att använda trampsymaskinen för att sy sina plagg.

Tjänande

I Juneau andra församling i Juneau stav i Alaska känner systerarna samhörighet trots att det är stort avstånd mellan dem. Första söndagen i månaden frågar Sandy Perkins, medlem i hjälpföreningspresidentskapet: "Hur kan vi föra ut evangeliets ljus till samhället?" Hon svarar på sin egen fråga genom att

beskriva månadens utvecklingsmöte.

Hjälpföreningspresidentskapet har bjudit in en panel av lokala ledare som representerar en handfull tjänster och välgörenhetsprogram i området för att berätta för systerarna om sina behov. "Vi hoppas", säger syster Perkins, "att vi kan öka vårt inflytande här, i vår egen stad, när vi går ut och sprider vårt ljus."

Umgänge

Mötet för hemmets, familjens och den enskildes utveckling är ett underbart tillfälle att umgås och skapa det systemskap som är nödvändigt för att det ska finnas en känsla av samhörighet bland Hjälpföreningens medlemmar och besökare. Ett exempel på detta gavs under ett utvecklingsmöte i Benidorm i Spanien — en semesterort där resande hela tiden kommer och går. En kväll träffas systerarna från Ecuador, Peru, Colombia, Norge, Sverige, Schweiz, England, Skottland och Spanien för att ha ett utvecklingsmöte. Just denna kväll lär systerarna från Schweiz de andra hur man

Till vänster: Systrar i Lutsck i Ukraina värms av att vara tillsammans på mötet för hemmets, familjens och den enskildes utveckling. Övan: Systrar i Nigeria samlas för att lära sig hur man gör mönster till blusar och klänningar.

gör gratulationskort som kan användas vid olika tillfällen. Det är en enkel teknik som systrarna lätt bemästrar medan de umgås och stärker vänskapsband.

Medan systrarna arbetar tillsammans övervinner deras vänlighet och uppriktighet snart språkbarriärerna. De kvinnliga missionärerna har tagit med sig några undersökare som pratar glatt med de andra. När dessa undersökare besöker den lilla grenen igen på söndagen så känner de redan att de tillhör gruppen.

Det är en enkel aktivitet, men detta utvecklingsmöte har uppnått målet att lära, tjäna och umgås. Några av systrarna kanske hade tänkt: "Jag behöver inte gå. Jag har tillräckligt med gratulationskort." Men gratulationskorten är bara en liten del av förmånen att närvara vid utvecklingsmötet denna kväll. Ibland går vi dit för att få ut något av det själva. Andra gånger är vi där för att ge något till andra, om så bara ett lyssnande öra, ett ord av uppmuntran, eller en välkomnande vänskapshand.

Kom till Hjälpföreningen

I dagens värld går fler och fler kvinnor ut på arbetsfältet. Andra medlemmar i Hjälpföreningen möter sådana svårigheter som att få tiden att räcka som ensamstående förälder, att åka långa sträckor för att träffa andra medlemmar och ekonomiska svårigheter med att resa och delta. För några kan det vara svårt att välja att komma till utvecklingsmötet. När en upptagen, heltidsstuderande, ensamstående sjubarnsmamma blev tillfrågad vad som kunde inspirera henne att

Maria Jasmine Juan (i mitten) som missionär.

komma till utvecklingsmötena så svarade hon: "Jag skulle behöva bli lovad att min familj skulle välsignas."

Ett sådant löfte har getts. Syster Parkin sade: "Kom till Hjälpföreningen! Den kommer att fylla ert hem med kärlek, den kommer att nära och stärka er och er familj."²

Inbjudan står öppen för dig liksom för alla andra kvinnor.

Maria Jasmine Juan som bor i Manila i Filippinerna, långt ifrån sin familj, är en av dem som väljer att komma till Hjälpföreningen. "Jag var mycket ensam och saknade min mamma", säger hon. "Jag visste att om jag gick till Hjälpföreningen så skulle jag må bättre. När systrarna välkomnade mig till utvecklingsmötet insåg jag att det

VARAKTIGA BEGREPP

"Jag tror att de fyra stora varaktiga begreppen inom [Hjälpföreningen] är: För det första är den ett gudomligt etablerat systemskap. För det andra är den en plats för lärovars grundläggande uppgift är att tjäna andra. Mottot är 'Kärleken förgår aldrig'. För det fjärde är den en plats där kvinnor kan umgås och bygga upp evig vänskap."

President James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, "Ni har alla sänts av Gud", *Liabona*, nov 2002, s 111.

fanns ett helt rum fullt av 'mammor'."

I Hjälpföreningen finner du en trygg plats där glädjeämnen och sorger kan delges, en plats där umgänget och skratten stärker vänskapsband och en hjärtlig plats dit besökare är välkomna. Kom och var en del av Herrens organisation för kvinnor. Liksom ugnen i det lilla köket i Ukraina värmer mötena för hemmets, familjens och den enskildes utveckling ditt hjärta och sedan ditt hem. ■

Lilian DeLong är medlem i South Webers första församling, South Webers stav, Utah.

SLUTNOTER

1. Se "Ni har alla sänts av Gud", *Liabona*, nov 2002, s 111.
2. "Hur har Hjälpföreningen välsignat ditt liv?" *Liabona*, nov 2004, s 35.

LÅT **ALLA** VARA MED

Har du någon gång känt dig utanför? Eller har du känt någon som inte riktigt passade in och uteslöts av andra? Vare sig det hände i skolan, kyrkan eller någon annanstans så har de flesta känt det så någon gång i livet.

Här är några förslag från ungdomarna i Handens församling i Stockholms södra stav på hur man handskas med sådana känslor och hur man hjälper andra att känna sig välkomna.

En känsla av tillhörighet

- * Kom alltid ihåg att det inte är värt att sänka ens normer för att passa in.
- * Det gör ont att känna sig utanför, men bli inte arg eller sur. Det får dig bara att må sämre.
- * Försök att umgås med människor som vill att du ska bli en bättre människa, som uppmuntrar dig att leva efter evangeliet och som du känner dig väl till mods att vara med.
- * Förbättra dig själv och lär dig nya färdigheter. Att gå med i en skolförening och lära sig utöva en idrott är bra sätt att träffa andra med liknande intressen.
- * Gå på kyrkans ungdomsaktiviteter och delta villigt.
- * Prova att umgås med din familj. Du kan hitta några av dina bästa vänner hemma.

* Var ditt bästa jag. Du kommer att få vänner som uppskattar dig för den fina person du är.

* Vänta inte för evigt på att någon ska komma och be dig att bli hans eller hennes vän. Gå ut och var en vän själv.

Låt alla vara med

* Ansträng dig att prata med nya personer i skolan eller kyrkan. Presentera dem för andra med liknande intressen.

* Bjud med någon som kan behöva en vän till en aktivitet i skolan eller kyrkan.

* Stå på dig emot personer som avsiktligt får andra att känna sig utanför. Var ett exempel på någon som välkomnar och älskar andra.

* Sitt bredvid någon som sitter för sig själv, eller be honom eller henne att sitta tillsammans med dig och dina vänner. Fråga hur han eller hon har det.

* Om du inte är säker på hur du ska hjälpa någon, be då om det. Vår himmelske Fader vet precis vad personen behöver och kan hjälpa dig att hjälpa honom eller henne. Var lyhörd för Andens maningar som säger vad du ska göra eller varnar dig för vad du inte ska göra.

* Om du är på en dans, bjud då upp någon som inte har dansat något den kvällen.

* Ibland är det svårt att vara utåtriktad och hjälpa andra, men försök ändå. ■

En lektion som FÖRÄNDRADE MITT LIV

Medlemmar över hela världen har svarat på vår förfrågan och skickat in berättelser om en lektion som välsignade deras liv. De här är bara några av alla de svar vi fick. Vi hoppas att dessa upplevelser ska inspirera dig, påminna dig om lektioner som du har fått och hjälpa dig i ditt ansvar som lärare.

Tegelstenar

Tidigt under vårt äktenskap flyttade min make och jag på grund av hans skolgång. I vår nya församling arbetade jag mycket med en kvinna vars uppförande jag tyckte var burdust och okänsligt. Jag ville ha lite sympati och klagade för min make över att en sådan kvinna skulle ha en ledarställning i församlingen. I stället för att komma med den sympati som jag förväntade mig, gav min make en informell men värdefull lektion om vikten av kärlek och tolerans.

Han sade att i kyrkan arbetar vi alla tillsammans för att bygga upp Guds rike. Han sade att de enskilda medlemmarna är som tegelstenar. Men ingen av oss "tegelstenar" är perfekt. När man tittar närmare har alla någon skavank — en urholkning här, en bula där. När vi ska sättas ihop med andra tegelstenar är det sällan som alla passar ihop perfekt. Oundvikligen bildas det springor eller ojämnheter när de andras skavanker kommer i kontakt med våra egna. Utan kärlekens, toleransens, tålmodets och förlåtelsens "murbruk" skulle vi inte kunna bygga upp riket.

Allteftersom vår familj har växt och min kunskap om hur

man bygger upp riket har ökat så har jag ofta tänkt på den där enkla lektionen. Jag blir påmind om mitt eget ansvar att vara mer barmhärtig i mitt umgänge med andra. Och vad mina egna ofullkomligheter beträffar har jag känt större uppskattning för dem som är frikostiga med sitt "murbruk" i sitt umgänge med mig.

*Lee Ann Fairbanks, Moses Lake tionde församling,
Moses Lake stav, Washington*

Jag visste att han visste

Min första söndag i kyrkan var i början av 1995. I hela mitt liv hade jag tillbringat helgerna på idrottsplatser och i sporthallar. Jag älskar sport! Jag till och med studerade sport. Men i januari 1995 kom jag i kontakt med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. De kvinnliga missionärerna inbjöd mig att komma till kyrkan, och jag kom.

Det var ett faste- och vittnesbörds möte. Jag satt på en lång träbänk med en syster till höger om mig och en till vänster. Men jag mötte bara okända ansikten, okänd musik, okända procedurer och okända ord. Jag hade aldrig tagit sakramentet förut och oroade mig för hur man skulle göra. Jag kände mig mycket illa till mods. Jag sade till mig

själv: "Det tar ju slut någon gång och då ska jag gå ut och aldrig mer komma tillbaka." Men i slutet av mötet sades det att alla skulle stanna kvar i kapellet för en lektion av missionspresidenten, Charles W Dahlquist II, som nu verkar som Unga mäns generalpresident. Så de flesta, även de kvinnliga missionärerna, satt kvar, så jag kunde inte bara obemärkt smyga mig ut som jag hade tänkt. Eftersom jag inte vågade tala om för missionärerna hur hemskt det kändes så bestämde jag mig för att genomlida det.

President Dahlquist stod längst fram. Han började med att fråga vad vi skulle göra med en bra bok som vi just hade läst. Mitt svar var: "Läsa den igen, rekommendera den för

andra, eller ge bort den som present."

Han talade om Mormons

bok och sedan om några andra ämnen. Men något konstigt hände. Plötsligt visste jag att allt han sade var sant. Jag visste att han kände till mer som också var sant. Jag visste att jag ville veta vad det var han visste. Jag visste att jag ville ha samma ankare i mitt liv som han hade i sitt. Det är svårt att finna ord för denna upplevelse. Jag bara visste att han visste.

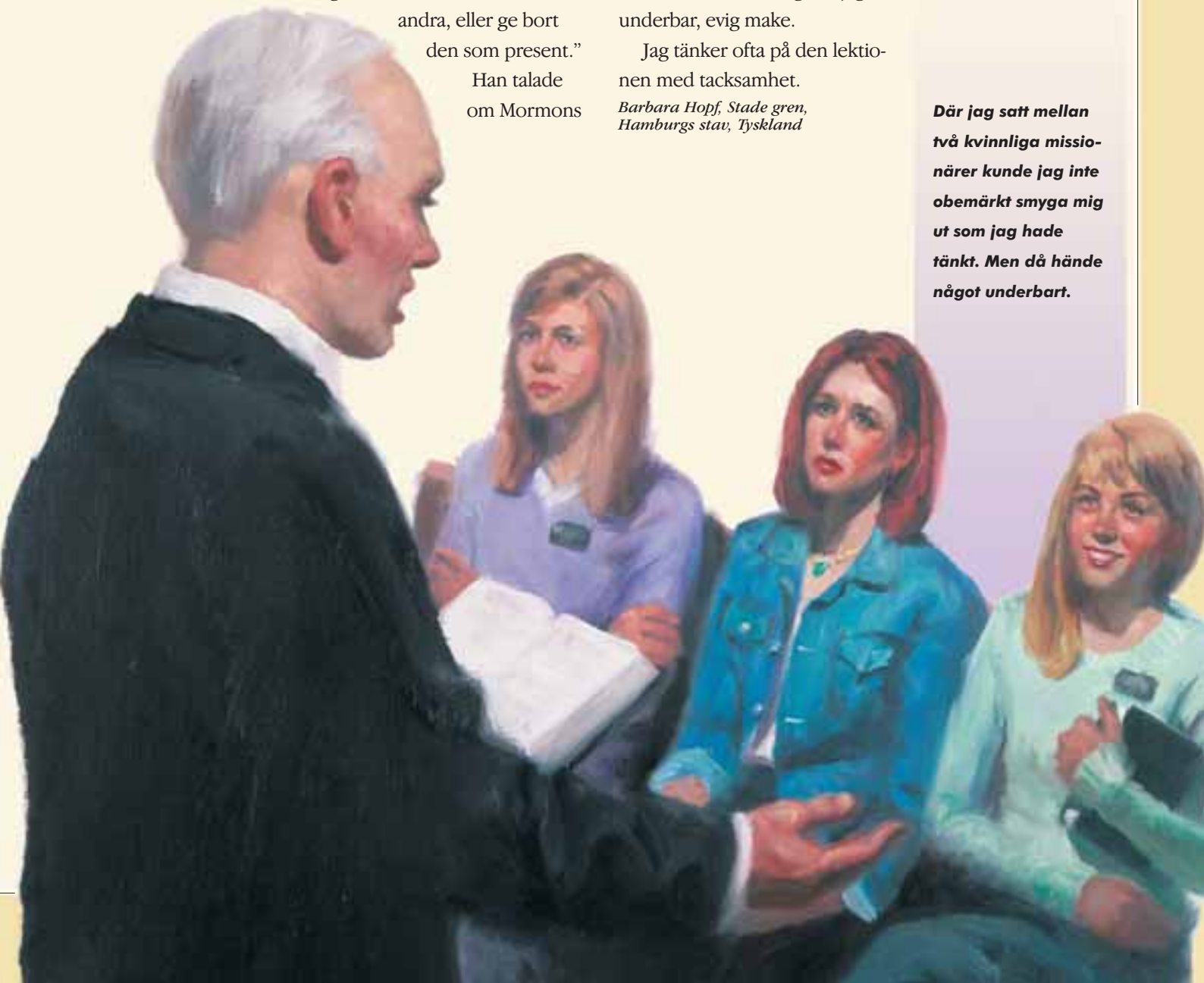
Jag tittade mig förstulett omkring för att se om någon hade märkt något ovanligt, för jag hade en känsla av att något underbart hade hänt.

Tack vare den lektionen besökte jag kyrkan igen — och igen. Jag döptes den 2 mars 1996, omkring ett år efter denna händelse. I dag har jag fem underbara barn och en underbar, evig make.

Jag tänker ofta på den lektionen med tacksamhet.

Barbara Hopf, Stade gren, Hamburgs stav, Tyskland

Där jag satt mellan två kvinnliga missionärer kunde jag inte obemärkt smyga mig ut som jag hade tänkt. Men då hände något underbart.

När jag var fem år gammal lärde en gammal primärlärare mig att Gud var min himmelske Fader och att Jesus Kristus var min Frälsare och Återlösare.

hände många underbara saker i samband med bönerna.

Jag gick till kyrkan i mer än ett år. Sedan gjorde andra händelser att det blev svårt för mig att komma till kyrkan. Men jag slutade aldrig be.

Jag kunde äntligen bli medlem i kyrkan när jag hade fyllt tjugo år. Jag döptes med den uppriktiga känslan hos ett barn som säger till sin Fader: "Jag är på väg hem igen."

Fröet planterades när jag var ett barn och grodde när jag blev vuxen. Jag vet inte om den där läraren vet hur mycket hon hjälpte mig. Men hennes lektioner förvandlade min själ och höll mina fötter på den säkra vägen, också när jag inte hade någon kontakt med kyrkan under fjorton år.

Estela Santana Leitão Cavalcante, Praia Grande församling, Praia Grande stav, Brasilien

Ett vittnesbörd om gudomen

Den lektion som haft störst inverkan på mitt liv var en primärlektion. Det var så länge sedan att jag inte minns lärarens namn, men lektionen genomborrade min själ så intensivt att jag aldrig har glömt den.

När jag var fem år gammal lärde jag mig att Gud var min himmelske Fader och att Jesus

Kristus var min Frälsare och Återlösare. Jag lärde mig att de älskar alla människor och att jag kunde tala med Gud när jag än behövde det för han lyssnar alltid på mina böner. Min tro stärktes, någonting i mitt hjärta växte, och bit för bit fick jag ett vittnesbörd om gudomen. Med ett litet barns uppriktiga önskan började jag be med större iver och det

Syndens fläckar

När jag var en laurel-flicka för mer än 15 år sedan så var presidenten för Unga kvinnor i staven en riktig hjältinna för mig och många andra flickor. Hennes vackra, lockiga bruna hår gjorde intryck på mig, men hon var också smart och vältalig, en andlig kvinna, en återvänd missionär, och nygift. Hon hade fina, passande kläder på sig och visade oss hur attraktiva vi kunde vara utan att kompromissa med våra normer. Jag minns hur hon personifierade varje dröm jag någonsin haft om min framtid.

En gång talade hon under en brasafton för Unga kvinnor. När vi kom in i kapellet fick vi syn på hennes vackra vita bröllopsklänning som hängde på en väl synlig plats. Vad kan väl vara mer spännande än en bröllopsklänning när man är en drömande sextonåring? Jag föreställde mig en brasafton som handlade om pojkar och vår ljusa framtid.

Men när presidenten för Unga kvinnor började tala så var det tydligt att det inte ingick i hennes plan. Hon började tala om kyskhet och hur viktigt det var att vi höll oss moraliskt rena. Hon stod där vid talarstolen med sina anteckningar och en penna och talade med eftertryck om detta viktiga ämne.

Plötsligt hände det otänkbara. Hon viftade till med handen medan hon talade och skvätte på något sätt ut bläck från pennan på bröllopsklänningen. Bläcket blev till en stor fläck på det vita tyget. Vi var förkrossade.

Jag minns inte exakt vad hon sade sedan. Det var något om hur vi var lika vita och rena som hennes vita klänning och att sexuella överträdelser, hur små de än kunde verka, skulle fläcka ner oss på samma sätt som bläcket hade fläckt ner klänningen. Jag minns att jag aldrig *någonsin* ville vara något annat än ren. Det var ett beslut som jag redan hade fattat i det undermedvetna, men nu var det för evigt etsat i mitt hjärta.

När hon hade fått fram poängen med att hålla sig ren eller bli ren, så talade hon om att bläcket var osynligt bläck från en skämtaffär och att det skulle försvinna inom några minuter. Hon hade inte testat det innan så vi satt alla där och hoppades att det skulle fungera. Det gjorde det.

Sedan den dagen har denna åskådningsundervisning haft en särskild plats i mitt hjärta. Jag vill komma inför min himmelske Fader lika ren som den vita klänningen.

Anja Klarin, Borås församling, Göteborgs stav

Försoningens kraft och ande

Jag hade alltid trott på Gud, den evige Fadern, och på hans Son, Jesus Kristus. Ända sedan jag var liten hade jag känt en önskan att komma närmare dem, men jag visste inte hur.

I maj 2000 kom jag i kontakt med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för första gången. Jag hade precis fyllt sjutton när jag träffade missionärerna. De knackade på min väns dörr och hon bjöd in mig för att lyssna på dem. När jag hade lyssnat på diskussionerna och varit med på ett sakramentsmöte döptes min vän och jag, samt min far, min mor och min yngre bror.

Vi blev väl emottagna i församlingens organisationer. Jag var med i Unga kvinnor. Jag var mycket lycklig och älskade vår president för Unga kvinnor, Maria José, som alltid hjälpte mig att växa andligen. Maria José blev min söndagsskollärare ungefär samtidigt som jag var färdig i Unga kvinnor.

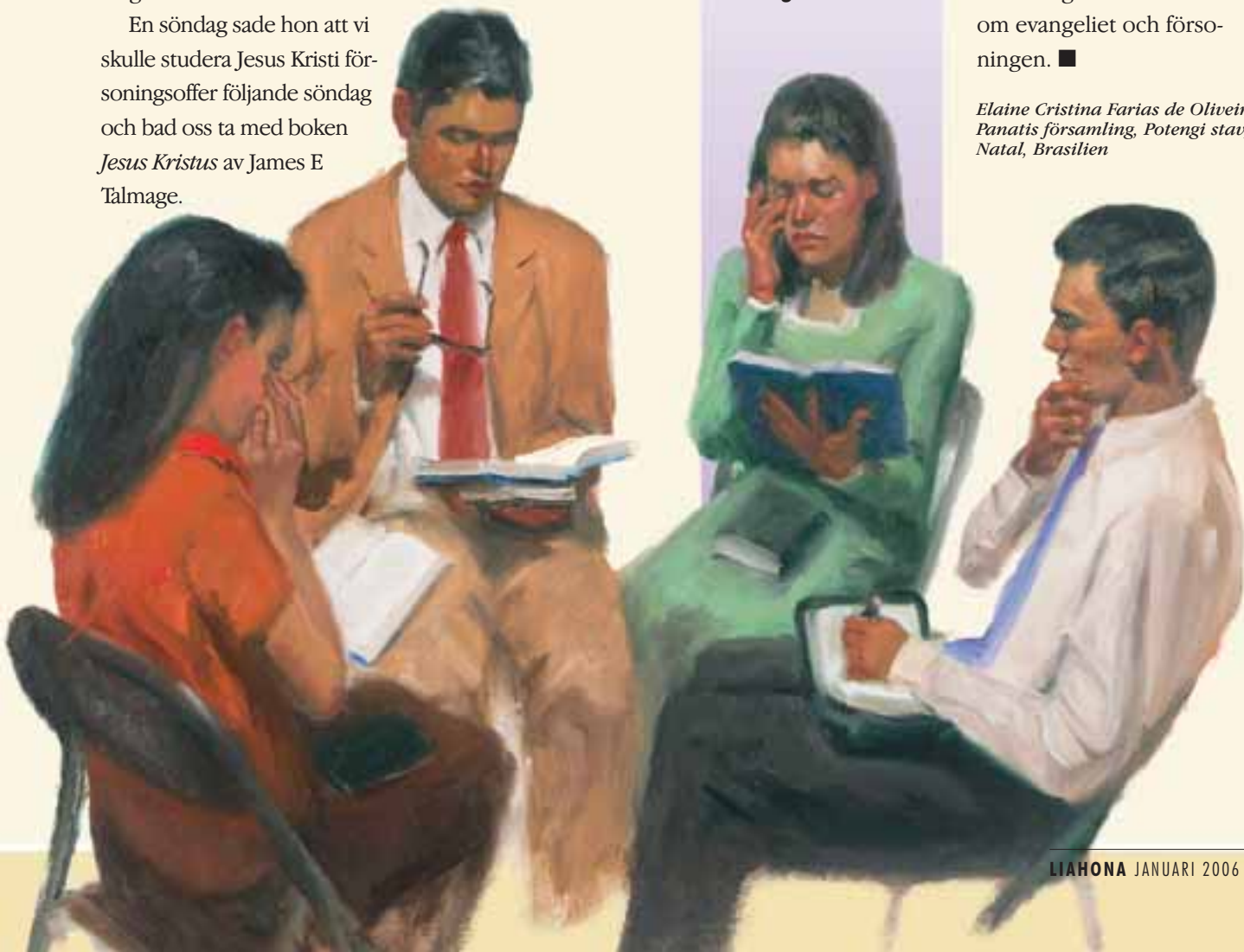
En söndag sade hon att vi skulle studera Jesus Kristi försoningsoffer följande söndag och bad oss ta med boken *Jesus Kristus* av James E Talmage.

Följande söndag satt vi alla där med våra böcker. Var och en av oss hade fått i uppgift att studera ett avsnitt i boken och förklara det för klassen. Vår lärare ledde läsningen och våra förklaringar. Anden påverkade oss på ett storslaget sätt. Alla grät när vi talade om Getsemane och Golgata. Det var det mest häpnadsväckande jag någonsin sett under en evangelielektion. Jag hade aldrig tidigare känt en sådan djup förståelse för försoningens kraft och ande.

I slutet av lektionen sjöng vi en psalm och uppsände en enkel bön. Vi var mycket rörda. Jag är tacksam för försoningen och för frälsningsplanen. Jag är särskilt tacksam för kärleken och omsorgen från vår lärare, som ville att vi skulle känna den Helige Anden bära vittne om evangeliet och försoningen. ■

Vår lärare ledde läsningen och våra förklaringar. Anden påverkade oss på ett storslaget sätt.

Elaine Cristina Farias de Oliveira, Panatis församling, Potengi stav, Natal, Brasilien

Gudomens natur

Den första i en serie artiklar som tar upp det återställda evangeliets grundläggande läror, läror som är unika för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.

Helige Anden. Vi bär emellertid vittnesbörd om att dessa tre medlemmar av gudomen är tre åtskilda och separata varelser. Vi vittnar också om att Gud Fadern inte bara är en ande utan en förhärligad person med en förnimbar kropp, liksom hans uppståndne Son, Jesus Kristus ... I motsats till detta avvisar

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har många lärdomar gemensamt med andra kristna kyrkor”, sade äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum. ”Men vi har olikheter, och dessa olikheter förklarar varför vi sänder missionärer till andra kristna, varför vi bygger tempel förutom kyrkor och varför vår tro ger oss sådan glädje och styrka att klara av livets och dödens utmaningar.”¹

Tre separata varelser

”Liksom resten av kristenheten”, fortsatte äldste Oaks, ”tror vi på en gudom bestående av Fadern, Sonen och den

många kristna tanken på en förnimbar, personlig Gud och en gudom med tre åtskilda personer. De tror att Gud är en ande och att gudomen enbart är en enda Gud. Ur vår synvinkel är dessa åsikter bevis på det som vi kallar det stora avfallet.”²

En kort tid efter det att Frälsarens apostlar på Nya testamentets tid hade dött började tankar från den grekiska filosofin förändra de tydliga och dyrbara evangeliesanningarna. Motstridande läror angående gudomen ledde till att kejsar Konstantin höll ett stort råd i Nicaea år 325 e. Kr. I den niceanska trosbekännelsen som blev följden av detta

ersattes begreppet om gudomen som separata personer med tillkännagivandet om att Jesus Kristus var av "samma väsen som Fadern".

"Andra kyrkomöten följde", sade äldste Oaks, "och från deras beslut och kyrkoledares och filosofers skrifter kom en syntes av grekisk filosofi och kristen lära ... Konsekvensen av detta finns i de olika kristna trosbekännelser som hävdar att gudomen endast är ett väsen."³

Gudomlig sanning återställd

Sanningen angående gudomens natur återställdes våren 1820 då Joseph Smith gick in i den heliga lunden. Medan han bad kom en ljuspelare som han beskrev som "mer strålände än solen ... När ljuset vilade på mig", skrev han, "såg jag två personer, vilkas glans och härlighet trotsa all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig, nämnande mig vid namn, och sade, pekande på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom.*" (JS skrifter 2:16–17) Bland andra sanningar lärde sig Joseph under denna syn att Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, är separata, förhärligade personer och att vi, som Bibeln lär, är skapade "till Guds avbild". (1 Mos 1:27)

President Gordon B Hinckley har sagt: "Det som Joseph Smith upplevde under några få minuter i lunden en vårdag 1820, gav mer ljus och kunskap och insikt om Guds och hans älskades Sons personlighet och verklighet och väsen än vad någon annan hade kommit fram till under århundraden av spekulering."⁴

År 1843 sammanfattade Joseph Smith vad han hade lärt sig genom direkt uppenbarelse om gudomen: "Fadern har en kropp av kött och ben, lika förnimbar som en människas. Så har även Sonen, men den Helige Anden har icke en kropp av kött och ben, utan är en personlighet, som består av ande. Vore detta icke så, kunde den Helige Anden icke bo i oss." (L&F 130:22)

Människans natur

Vi vet inte bara att Gud har en förhärligad kropp av kött och ben, utan från denna återställda kunskap om

Som Bibeln lär är vi, liksom Adam, skapade "till Guds avbild".

Guds natur kommer också kyrkans trossats om vår natur och potential. Profeten Joseph Smith sade en gång: "Det är evangeliets första princip att ha en säker förvisning om Guds karaktär ... och att han en gång var en

människa som oss ... När man klättrar upp för en stegen, måste man börja nedifrån och stiga upp steg för steg, tills man når toppen. Så är det också med evangeliets principer — man måste börja med den första och fortsätta tills man lär sig alla upphöjelsens principer. Det kommer emellertid att dröja ett bra tag efter det att man gått genom slöjan eller förlåten, innan man har lärt sig dem."⁵

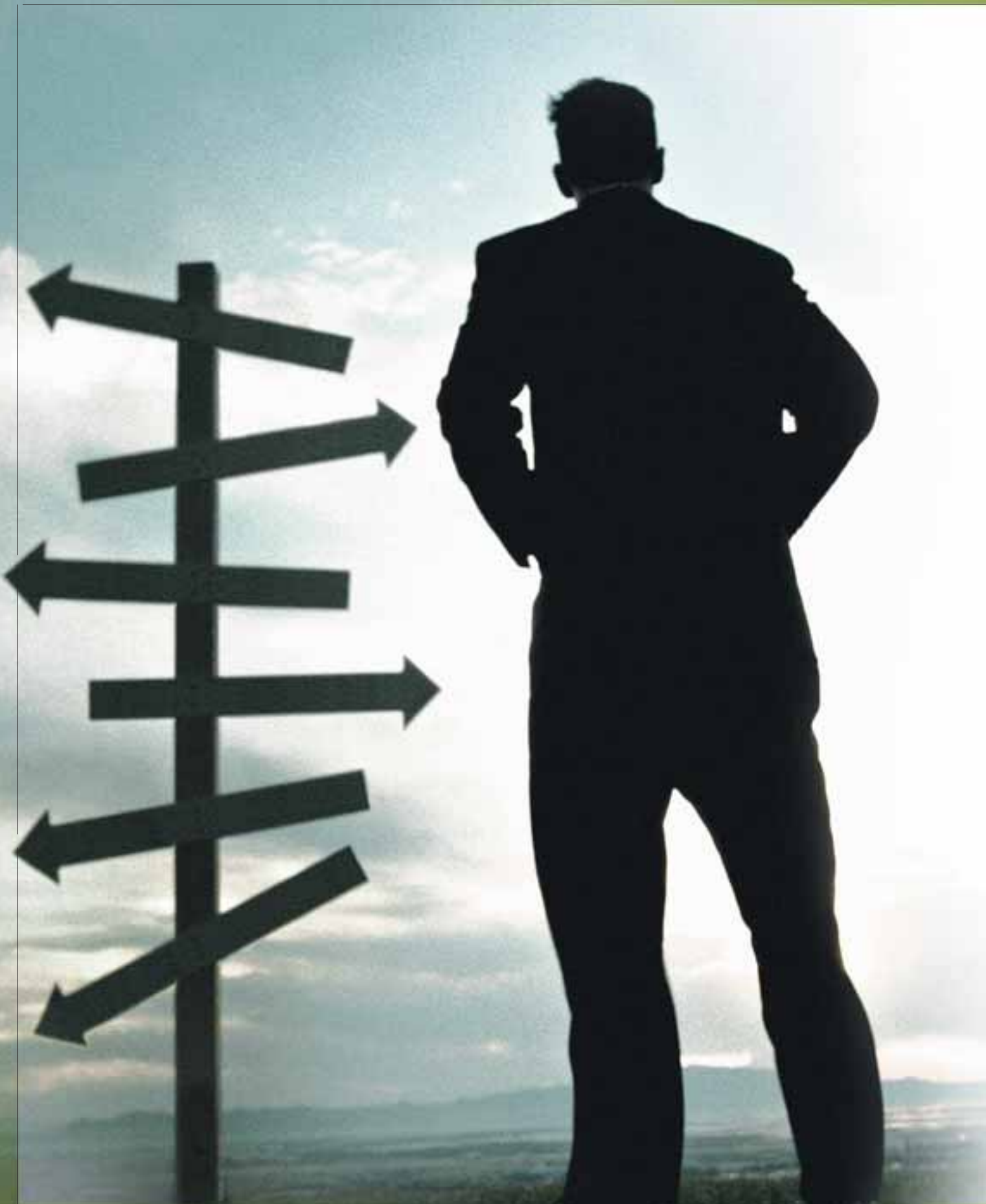
President Joseph F Smith (1838–1918) lärde: "Gud den evige Fadern ... är den bokstavlige föräldern till vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och till den mänskliga rasens andar ... Vi är ... Guds barn."⁶

Trosuppfattningen att vi är skapade i vår evige Faders avbild "betyder inte att vi gör anspråk på tillräcklig andlig mognad för att förstå Gud", sade äldste Oaks. "Inte heller jämför vi våra ofullkomliga jordiska kroppar med hans odödliga, förhärligade vareelse. Men vi kan förstå de grundläggande fakta han har uppenbarat om sig själv och de andra medlemmarna i gudomen. Och den kunskapen är nödvändig för vår insikt om meningen med livet på jorden och vårt eviga mål som uppståndna personer efter jordelivet.

Enligt den återupprättade Jesu Kristi Kyrkas teologi är meningen med livet på jorden att förbereda oss för att uppnå vårt slutmål som Guds söner och döttrar — att bli lika honom."⁷ ■

SLUTNOTER

1. Se "Avfall och återställelse", *Nordstjärnan*, jul 1995, s 85.
2. Se *Nordstjärnan*, jul 1995, s 85.
3. Se *Nordstjärnan*, jul 1995, s 86.
4. Conference Report, apr 1960, s 82.
5. *History of the Church*, 6:305–307.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar; Joseph F Smith*, s 356–357.
7. *Nordstjärnan*, jul 1995, s 87.

Använd handlingsfriheten förståndigt

ÄLDSTE DONALD L HALLSTROM

i de sjuttios kvorum

Handlingsfriheten, förmågan att välja för oss själva, är grundläggande för vår himmelske Faders stora lyckalighetsplan. Som Herren sade till Adam: "Det är givet [dina barn] att lära känna gott och ont. Därför hava de sin egen fria vilja." (Moses 6:56)

När handlingsfriheten används på rätt sätt gör den det möjligt för oss att övervinna svårigheter, utveckla gudomliga egenskaper och förbereda oss för evigt liv, "den största av alla Guds gåvor". (L&F 14:7) Jakob sade: "Kommen ihåg, att I ären fria att handla av eder själva; att välja vägen till evig död eller till evigt liv." (2 Nephi 10:23)

Det verkar så lätt. Varför fattar vi då inte rätt beslut varje gång? En anledning är att vi inte alltid ser följderna av våra handlingar på en gång, vilket är särskilt prövande i en värld där vi har fått lära oss att förvänta snabba resultat. President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: "Om smärta och sorg och ett fullständigt straff omedelbart följde på varje felsteg, så skulle ingen själ upprepa ogärningen. Om glädje och frid och belöningar omedelbart gavs den som gör gott, så skulle det inte finnas något ont — alla skulle göra gott, men inte på grund av det rätta i att

göra gott. Det skulle aldrig finnas några styrkeprov, ingen utveckling av karaktären, ingen tillväxt av styrka, ingen handlingsfrihet ... Det skulle inte heller finnas glädje, framgång, uppståndelse, evigt liv eller gudaskap."¹

Liksom oss alla har Toshio Kawada i Obihiro församling i Sapporo stav i Japan varit tvungen att fatta avgörande beslut då han har stått inför livets svårigheter. Han blev medlem i kyrkan 1972 och han och hans hustru Miyuki beseglades i templet i Laie i Hawaii 1978. De har två söner. Broder Kawada verkade som president för Obihiro gren, president för Kushiro distrikt och rådgivare i presidentskapet för Japanmissionen Sapporo i många år.

För mer än 20 år sedan, när hans barn fortfarande var små, arbetade broder Kawada för sin far på hans gård med mjölkkor. En dag brann tragiskt nog den stora ladan där de hade mjölkorna och all utrustning ner. Helt ruinerad vände sig fadern till bondeförbundet för att få ett lån men det beviljades inte. Då begärde hans far och äldre bror sig i konkurs. Trots att broder Kawada inte hade något juridiskt ansvar kände han sig förpliktad att hjälpa till att betala av skulderna.

När broder Kawada funderade på en lösning på sitt problem beslutade han sig för att plantera morötter. Han hade odlat potatis

När handlingsfriheten används på rätt sätt gör den det möjligt för oss att övervinna svårigheter, utveckla gudomliga egenskaper och förbereda oss för evigt liv.

men visste inte hur man odlar morötter. Han planterade fröna och bad ivrigt om att morötterna skulle växa.

Hela tiden verkade broder Kawada trofast i kyrkan, höll sabbatsdagen helig och betalade sitt tionde. När han och hans familj tog på sig sina bästa kläder och gick till sina söndagsmöten var det många grannar som hånade dem. Det var svårt att förlora en dag varje vecka på fälten, särskilt under skördetiden. Det var inte alltid lätt för dem att betala sitt tionde, men de offrade det lydigt och glatt till Herren.

Hösten kom och broder Kawadas morötter hade blivit ovanligt söta och stora och fått en alldeles särskilt stark färg. Han fick en rik skörd och vände sig till bondeförbundet för att få hjälp, men de vägrade sälja hans morötter genom sina återförsäljare. Han fastade och bad och kände sig inspirerad att försöka hitta en återförsäljare i Tokyo — något som var mycket svårt att göra utan rekommendationer eller kontakter.

Broder Kawada välsignades med att hitta en stor återförsäljare i Tokyo. Sedan dess har han varit mycket framgångsrik och betalat av alla sin fars skulder. För närvarande har han ett stort jordbruksföretag med många anställda och han lär unga bönder att organisera sitt företag på ett effektivt sätt.

Också under särskilt prövande omständigheter valde broder Kawada att vara trofast mot de löften han gav i sina dop-, prästadöms- och tempelförbund. Fastän det skulle ha varit lättare att arbeta på sabbaten, inte verka i kyrkan och inte betala tionde förrän problemen var lösta, var han fast besluten att följa uppmaningen att "först [söka] Guds rike och hans rättfärdighet". Han fick verkligen "allt det andra också" (Matt 6:33) när han gjorde det.

Jag respekterar Toshio Kawada, inte bara för att han klarade av svåra tider och blev en framgångsrik jordbrukare. Det som är långt mer imponerande är att han gjorde modiga val under en svår period, med vetskap om att de inte nödvändigtvis skulle ge omedelbara belöningar — eller någon timlig belöning över huvud taget. Hans exempel på hur man rättfärdigt använder handlingsfriheten och trofast håller sig till eviga principer är värt att ta efter. ■

SLUTNOT

1. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst av Edward L. Kimball (1982), s 77.

HÅLL SABBATEN HELIG

"Ibland karaktäriseras sabbatsdagens belgande som uppoffringar och självförsakelser, men så är det inte ... Sabbaten är en helig dag då

vi ska göra värdiga och heliga ting. Avhållsambet från arbete och rekreation är viktigt, men otillräckligt. Sabbaten kräver konstruktiva tankar och handlingar ... För att hålla detta bud måste man gå ner på sina knän i bön, förbereda lektioner, studera evangeliet, meditera, besöka sjuka och förtvivilade, skriva brev till missionärer, ta en tupplur, läsa nyttig litteratur och gå på alla möten den dagen där man förväntas vara."

Se president Spencer W Kimball (1895–1985), "Sabbaten — en glädje", *Nordstjärnan*, jul 1978, s 4.

TOSHIO KAWADAS VITNESBÖRD

När min hustru och jag gifte oss bestämde vi oss för att hålla sabbatsdagen helig fastän vi var jordbrukare. Jag minns ett budskap från första presidentskapet 1978 av president Spencer W Kimball. Han berättade hur han glädde sig när han såg jordbruksmaskinerna stå stilla på fälten på söndagarna. Han sade att det var ett uttryck för kyrkans medlemmars tro när de höll sabbatsdagen helig. (Se "Sabbaten — en glädje", *Nordstjärnan*, jul 1978, s 1.)

På den tiden ägde vi och andra jordbrukare maskinerna gemensamt. När man arbetar tillsammans med andra är

det svårt att säga att man inte ska arbeta på sabbaten. Så vi slutade med gemensamt jordbruk och att odla potatis.

Om kallelser

Jag var också grensresident. Om jag inte kom till kyrkan på söndagarna kunde jag inte uppfylla mina ansvar. Det fanns gånger då jag gick upp klockan tre på morgonen, mjölkade korna, matade djuren, åkte till kyrkan, höll intervjuer och kom hem klockan fem på kvällen. Då mjölkade jag korna igen. När jag väl var färdig med allt var klockan tio på kvällen. Jag minns fortfarande de dagarna när jag suckande sade: "Äntligen klar."

Om uppoffringar för att hålla sabbaten helig

Ibland arbetade vi till midnatt på lördagarna för att inte bryta mot sabbatsbudet. Vi åkte till kyrkan dagen därpå, ofta utan särskilt mycket sömn. En gång när vi kom hem från kyrkan hade en ko fastnat i ett stängsel och dött. Det fanns gånger när vi hade skador för miljontals yen på det slagna höet när det hade legat i regnet på sabbatsdagen. Vi visste att det inte händer olyckor bara för att det var söndag. Om man skulle oroa sig för allt sådant så skulle man aldrig kunna hålla sabbaten helig. Olyckor kan hända när som helst.

Om tro och uthållighet

När ladan brann ner och vi förlorade alla djur, sade någon: "Jag förstår inte hur ni klarade er igenom det." Vi sade att vi inte skulle ha kunnat gjort det på något annat sätt. Vi var bara angelägna om att hålla sabbaten helig och komma över smärtan. Vi tror att Gud vakade över oss och välsignade oss.

Om att odla morötter

Vi planterade morötter med stor framgång. Äntligen började det bli någon slags ordning på vårt liv. Vad morötterna beträffade hade det ingen betydelse om det regnade eller om vi

tog ledigt på söndagarna. Vi kunde fatta våra egna beslut. Vi kunde lättare verka i de ämbeten vi kallades till.

I vårt företag är det många som arbetar på deltid. När vi har väldigt mycket att göra föreslår våra anställda att vi ska arbeta på söndagen. Jag säger till dem att vi helt enkelt inte arbetar på söndagar. När våra arbetare vet det så arbetar de hårt och tar sällan ledigt. På söndagarna tillbringar de yngre arbetarna dagen med sina barn och de äldre arbetarna umgås med sina barnbarn.

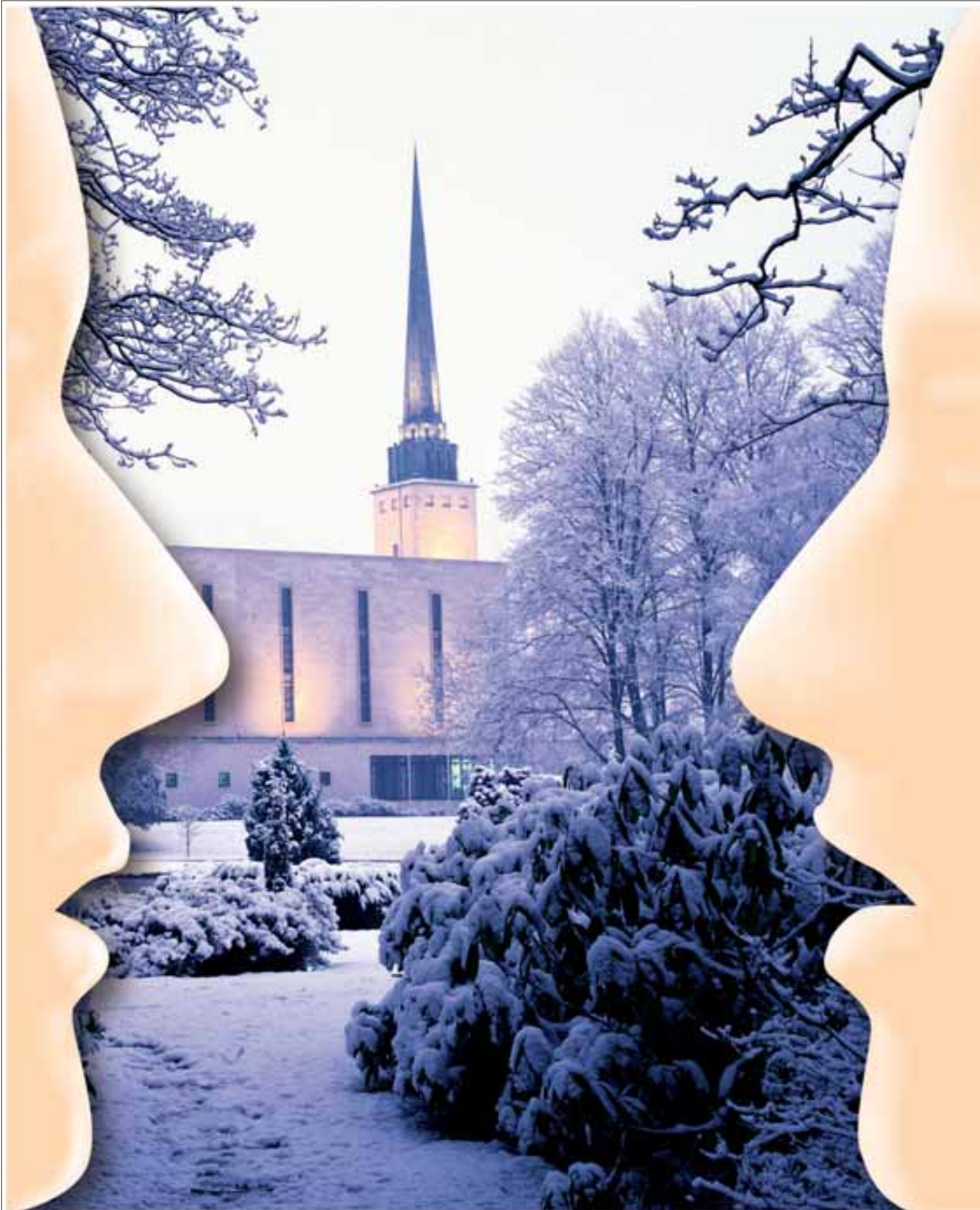
Om tacksamheten mot Herren

Det har varit viktigt för oss att hålla Guds bud. Vi stod fast vid vårt beslut att hålla sabbaten helig och vacklade aldrig. När vi gjorde allt vi kunde lärde detta våra barn att det finns en Gud och att han välsignar oss. Våra barn lyssnar verkligen och kommer verkligen ihåg.

När vår äldsta son verkade i Japanmissionen Fukuoka presenterar missionspresidenten honom ofta med att säga: "Äldste Kawadas far slutade odla potatis så att han kunde hålla sabbatsdagen helig. Äldste Kawada växte upp i en sådan familj."

Vi känner oss lyckliga när vi ser våra barn. De kommer till kyrkan. De har gått ut som missionärer och gift sig i templet. Vi är tacksamma mot vår himmelske Fader som känner oss och har välsignat oss. ■

Hur man berättar om templet

SHANNA BUTLER
Kyrkans tidningar

Jag svalde hårt innan jag berättade för min pappa att jag skulle gifta mig i templet — kanske ännu hårdare än min make när han skulle be min pappa om lov att gifta sig med mig. Min pappa är en god man med en annan tro. Jag hade många gånger förut talat om för honom att när jag gifte mig så skulle det bli i templet. Han hade aldrig verkat bli upprörd över det, men nu när det verkligen skulle hända visste jag inte om han skulle bli sårad eller arg för att han inte fick se sitt enda barn gifta sig.

Lyckligtvis var min pappa mer angelägen om min lycka än om att kunna komma in i templet. Men även om han var förstående fanns det andra som inte kunde förstå varför kyrkan var så ”strikt”.

Dessa människor är inte ensamma om att ställa frågor om templet. Många människor tycker att kyrkan är hemlighetsfull när det gäller templet. Men jag vet att det som profeterna har sagt är sant: *Templet är heligt, inte hemligt.*¹

Fastän vi inte ska berätta i detalj om vad som händer i templet finns det vissa saker vi kan säga till dem som ställer sådana frågor

som: ”Vad gör ni i templet?” och ”Varför får jag inte komma in i templet?” Här är några frågor som du kanske får och lite bra information du kan ge dem som vill ha svar på frågor om kyrkans tempel.

”Varför har din kyrka tempel?”

Herren har befallt sitt folk att bygga tempel under hela historiens gång.² När kyrkan återställdes befallde Herren profeten Joseph Smith att bygga tempel. Templet är Herrens hus.³ I templet utförs heliga förrättningar som inte kan utföras någon annanstans på jorden utom i dessa invigda byggnader.⁴

Templerna är speciella och heliga för kyrkans medlemmar eftersom förrättningarna som utförs där förbereder dem för att återvända till Guds närhet och att vara tillsammans med sin familj för evigt.

”Varför får jag inte komma in i ert tempel?”

Eftersom templet är en helig plats där heliga förbund ingås måste alla som kommer in vara medlemmar i kyrkan som är andligt förberedda och lever efter kyrkans normer.

När jag var tvungen att berätta för min pappa att jag skulle gifta mig i templet insåg jag hur svårt det kan vara att prata om templet. Även om vi inte ska berätta i detalj om vad som händer i templet finns det bra saker vi kan säga till dem som har frågor.

FÖRBEREDELSE FÖR ATT KOMMA IN I TEMPLET

*"Eftersom templet är
beligt ber Herren att det
ska skyddas från van-*

*belgande. Alla kan komma in som är vil-
liga att förbereda sig väl för detta
privilegium. Förberedelser gäller alla
områden där man vill uppnå något. Jag
minns att jag när jag var en liten pojke
sade till mina föräldrar att jag ville gå
på universitetet. De sade att jag fick det,
men bara om jag arbetade hårt i skolan
innan dess och uppfyllde alla kraven för
att antas till universitetet. På samma
sätt måste vi förbereda oss för att
komma till templet. Vi förbereder oss
fysiskt, intellektuellt och andligt."*

**Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas
kvorum, "Prepare for Blessings of the Temple",
Ensign, mar 2002, s 18–19.**

Alla vuxna som har varit medlemmar i kyrkan i minst ett år och som lever så att de är värdiga att få en tempelrekommendation av sin biskop eller grenspresident kan komma in i templet. Att leva värdigt så att man kan komma in i templet innebär bland annat att man lever ett rent liv, är ärlig, håller visdomsordet och betalar tionde och andra offergåvor.

"Vad gör kyrkans medlemmar i templet?"

I templet deltar kyrkans medlemmar i heliga förrättningar, som vigsel för evigheten, då ett par förenas, eller beseglas, som man och hustru för det här livet och all evighet. Templet är också en plats för undervisning och gudsdyrkan, där medlemmarna ingår förbund att tjäna Herren Jesus Kristus. Kyrkans medlemmar utför också förrättningar, som dop och konfirmation, till förmån för dem som har dött utan möjlighet att ta emot Jesu Kristi evangelium. Tempeltjänarna arbetar som frivilliga.

"Varför tar kyrkans medlemmar med sig små väskor till templet?"

Inne i templet byter kyrkans medlemmar om från sina vanliga kläder till passande, enkla, vita kläder. Vitt symboliserar renhet och vördnad. De tar med sig sina tempelkläder till templet i en väska.

"Hur ser templet ut inuti?"

Under ett öppet hus (som hålls innan ett tempel invigs) är besökare välkomna att gå igenom templet och se hur det ser ut inuti. Templen är vackert dekorerade och hålls mycket rena. Det finns rum i templet som har olika syften, till exempel ett där vigselceremonin utförs.

Tempelområdet och informationscentren är vanligtvis öppna för besökare. Fotografier av templets interiör finns i de två broschyrer som nämns i slutet av artikeln.

För att få reda på öppettiderna och adressen till ett tempel i ditt område, gå till www.lds.org/temple. Eller så kan du hitta fler artiklar om tempel genom att gå till kyrkans tidningar på Internet på www.lds.org och klicka på "Gospel Library".

"Hur kan jag få veta mer?"

För mer information som du kan ge till andra, gå till www.lds.org/temple. Där kan du hitta mer om templens historia och syften, svar på vanliga frågor och vad släktforskning har för samband med tempeltjänst.

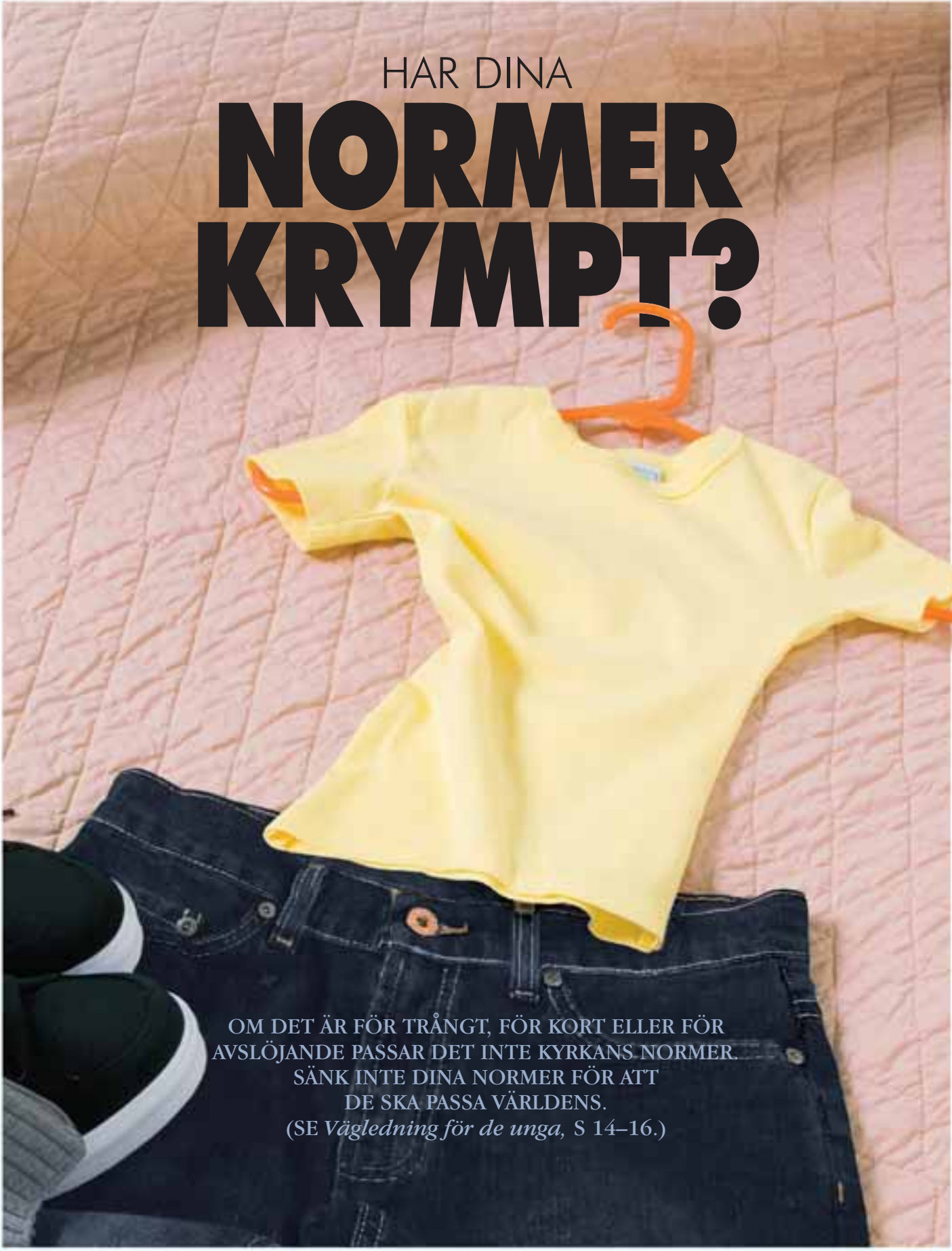
För att få mer hjälp med att besvara frågor om templet kan du läsa *Tempel i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* (artikelnr 35863 180) eller *Förbered dig för det heliga templet* (artikelnr 36793 180). Du kan också hitta *Preparing to Enter the Holy Temple* på engelska på www.lds.org. Klicka på "Gospel Library", "Church Publications", "Curriculum" och sedan på "Optional Courses". ■

SLUTNOTER

1. Se David O McKay, "The Purpose of Temples", *Ensign*, jan 1972, s 38.
2. Se 1 Krön 22; Esra 3–6; Sak 6:13; 2 Nephi 5:16; Helaman 3:14.
3. Se L&F 88:119; 97:12, 15. För mer läsning om templens historia och syften, se Boyd K Packer, "Det heliga templet", *Nordstjärnan*, jun 1992, s 14.
4. Se L&F 124:37–40.

HAR DINA
**NORMER
KRYMPT?**

OM DET ÄR FÖR TRÅNGT, FÖR KORT ELLER FÖR
AVSLÖJANDE PASSAR DET INTE KYRKANS NORMER.
SÄNK INTE DINA NORMER FÖR ATT
DE SKA PASSA VÄRLDENS.
(SE *Vägledning för de unga*, S 14–16.)

Ingen plats att landa på

Kenneth B Smith

I januari 1951 bodde vi i Fairbanks i Alaska, bara 16 mil söder om norra polcirkeln. Jag var pilot i Förenta staternas armé och hade beordrats till Nome i Alaska i två veckor för att frakta last till olika platser.

Under vintrarna i Alaska är det bara ljust en kort tid på dagen, så det arbete som krävde dagsljus behövde göras under den korta stund när solen befann sig ovanför horisonten. I januari var det mindre än en timmes dagsljus mitt på dagen. Jag levererade last till en liten utpost vid Gambell, en inhemsk by på S:t Lawrence Island, bara några mil från Chukchihalvön i Sibirien och omkring 32 mil på andra sidan Berings hav från Nome sett.

S:t Lawrence Island hade inget landningsfält på den tiden, så vi använde oss av en frusen sjö nära kusten. Med nästan 50 cm tjock is på sjön kunde man landa en lastad C47:a utan problem. Men det fanns inget elektriskt ljus, så vi var tvungna att planera ankomsten till soluppgången omkring klockan halv tolv på förmiddagen och avgången före solnedgången klockan halv ett, en timme senare.

Meteorologen hade lovat fint väder hela dagen så jag valde att inte fylla tanken full med bensen utan i stället ta 450 kilo extra last till männen i Gambell. Bensinen räckte till att ta oss till Gambell och tillbaka till

Nome, plus 30 minuters flygning utöver det.

Vi lyfte klockan tio på morgonen. Några stjärnor syntes bakom de skingrade molnen. Vi anlände till Gambell enligt tidsplanen — precis när den arktiska solen tittade upp över horisonten — landade, och började lasta av planet till truppersnas förtjusning.

När det var dags att lyfta igen började det bli mörkt. Och precis innan vi skulle lyfta fick vi ett brådskande samtal från väderstationen vid Gambell om att vi skulle kontrollera hur vädret var i Nome. Medan vi flög anropade vi Nome via radio och fick reda på att en arktisk snöstorm var på väg in. De förväntade låga moln och mindre än en och en halv kilometers sikt inom en timme. Flygplatsen vid Nome hade inga instrumentlandningssystem. Under sådan väderlek var flygplatsen stängd för landning. Med bara en halvtimmes extra bensen skulle vi inte kunna ta oss till någon annan flygplats. Och med den annalkande kraftiga stormen skulle det i alla fall inte finnas några flygplatser i norra Alaska där vi kunde landa.

Situationen var minst sagt allvarlig. Eftersom temperaturen ute var -40 grader med en vind på 15 sekundmeter så skulle alla försök att ta oss ner med hjälp av fallskärm leda till näst intill omedelbar död.

Som barn hade jag fått lära mig att

be och hade alltid hållit mina dagliga böner, men jag hade aldrig behövt Herrens hjälp mer än jag gjorde den dagen. Jag bad min himmelske Fader att tala om för mig vad jag skulle göra. Jag hade en hustru och tre barn i Fairbanks och min andrepilot och besättningschef hade också familj. Vi visste att vi aldrig skulle få se våra familjer igen om inte vår himmelske Fader hjälpte oss. När jag hade bett och flugit i nästan en timme hade jag en känsla av att jag måste landa någonstans i närheten av Nome flygplats så att någon kunde hitta oss om vi överlevde en kraschlandning.

Radiopersonalen i Nome informerade flygvapnet om vår situation och fick en brådskande förfrågan om mina planer. När jag meddelade Nome att jag skulle landa där svarade de snabbt att det var omöjligt i nuvarande väderlek. Men de gav inget alternativ.

När vi närmade oss Nome sade jag till

radiooperatören att vi skulle försöka gå ner så många gånger som bensinen tillät för att se om det fanns någon öppning i molntäcket. Vi gjorde tre sådana manövrar och såg inget utom den bländande snön. Under det fjärde försöket såg jag ett rött ljus under en bråkdel av en sekund. När vi kom ner till minimihöjd såg jag en vitt ljus framför mig under en bråkdel av en sekund, tillräckligt länge för att jag skulle kunna styra mot det. Jag var ganska säker på att jag befann mig över

flygfältet men visste inte exakt var.

Jag insåg att det var nu eller aldrig.

Jag väntade mig en krasch och kanske en explosion. I stället landade planet mitt på landningsbanan och stannade utan problem.

Oddsens emot en sådan landning var astronomiska. Det fanns inte en chans att jag skulle ha kunnat ta ner planet på det sättet utan Herrens hjälp. Hur hjälpte han

mig? Först talade han om för mig var jag skulle försöka landa, trots alla pro-

tester från markpersonalen. Sedan ledde han mig ner mot landningsbanan genom något slags tillvägagångssätt som jag inte känner till.

Jag har ett vittnesbörd om bödens kraft. Inget är omöjligt för Herren. Jag vet att han hjälper oss om vi uppriktigt söker honom och strävar efter att följa hans lärdomar. ■

Kenneth B Smith är medlem i Morningside femte församling, Morningside stav, S:t George, Utah.

Jag gjorde tre försök att gå ner för att se om det fanns någon öppning i molntäcket. Vi såg inget utom bländande snö.

En present till pappa

Silvia Girard

När jag var en liten flicka på bara två år dog min far i en tragisk olycka. Jag hade en syster som var sju och en bror som var sex. Livet blev mycket svårt för min mor som var tvungen att möta livet ensam med sina tre små barn. Av någon anledning bestämde hon sig för att säga till mig att pappa hade åkt iväg på en resa. Kanske var hon så ledsen att hon inte orkade säga sanningen till mig.

Så jag fortsatte att vänta på att få se honom och höra hans varma röst och känna hans armar omkring mig. Min födelsedag kom, och jag väntade. Julen kom, och jag väntade.

Så en dag fick jag veta sanningen av en grannflicka i min ålder. Det var fruktansvärt, jag grät så mycket. Jag började lägga märke till andra barn och deras fäder mer än förut. Det verkade så grymt.

Åren gick och så döptes jag in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag gifte mig med en god man som inte var medlem i kyrkan. Men han fick ett vittnesbörd och bestämde sig för att döpas.

Genom medlemskapet i kyrkan

fick vi en helt underbar välsignelse. Vi fick veta att familjen kan vara evig, att en länk i vår familjekedja som hade lämnats ensamt hängande

kunde förenas med resten av familjen. Genom tempelförrättningar kunde min far döpas genom en ställföreträdare och beseglas till sina föräldrar,

och jag kunde så småningom beseglas till honom.

Min make döptes för min far och vi såg till att alla nödvändiga tempelförrättningar utfördes. Herrens ande gav oss stor glädje. Smärtan jag hade känt som barn försvann i jämförelse med denna stora glädje och välsignelse. Kunskapen om att familjen kan vara evig var bättre än alla jular eller födelsedagar min far och jag kunde ha tillbringat tillsammans.

I dag har min far beseglats till sina föräldrar och de i sin tur har beseglats till sina föräldrar. Som ett resultat av den glädje jag har känt ägnar jag en stor del av min tid till att släktforska så att jag kan hjälpa fler familjer att förenas. Tempeltjänst ger oss de mest underbara välsignelser. ■

Silvia Girard är medlem i Spencers femte församling, Magna centrala stav, Utab.

Öppna inte dörren!

Janet Dunne

Det var en kall kväll och snön föll tjock och ymnig. Det var varmt och tryggt hemma hos oss och våra tre barn sov djupt. Min make var på ett biskopsrådsmöte i kapellet knappt en mil hemifrån. Omkring halv nio knackade det oväntat på dörren. Jag fick omedelbart en stark känsla av att jag inte skulle öppna dörren. Denna förvissning — denna varning om fara — hade jag aldrig tidigare känt så starkt.

Därför blev jag ganska förvånad att höra min makes bror svara på min fråga om vem det var. Min makes enda bror Michael, en medlem i kyrkan, bodde omkring 11 mil därifrån. Vi hade en mycket bra relation till honom och det var inte ovanligt att han kom på besök, och kanske stannade i några dagar, som han hade gjort många gånger tidigare. Det var inte ens förvånande att han inte hade ringt eftersom telefonlinjerna inte fungerade på grund av vädret. Jag borde ha känt mig trygg och lättad och det borde ha varit självklart att välkomna honom in i vårt hem denna kalla vinterkväll.

Jag kunde inte förstå den starka känslan jag hade eller varför jag hörde mig själv be honom att åka till kapellet för att möta min make. Efter en stunds tystnad sade min sväger i ganska konstig ton att han hade rest

med tåg och sedan tagit bussen hem till oss, och att snön nu höll på att bli ganska djup.

En stark känsla fortsatte att mana mig att inte, på några villkor, öppna dörren. Jag sade med lugn röst att jag var ledsen och upprepade min begäran att han skulle ta sig till kapellet för att möta min make.

Hela kvällen funderade jag över vad jag hade gjort. Stackars Michael hade rest i flera timmar med tåg och buss och så hade jag avvisat honom denna kalla vinterkväll. Hur kan någon vara så okänslig? Ändå kunde jag samtidigt inte förneka den starka känslan av att jag var i fara och inte fick öppna dörren.

Det var sent och jag hade nästan somnat när min make kom hem. Vi talade kort om situationen och min make berättade att hans bror hade kommit och mött honom och att han nu sov därnere. Jag kände inte längre någon rädsla utan sov gott.

Morgonen därpå funderade jag över hur jag skulle förklara det jag gjort för Michael. Skulle han vara arg på mig? Jag drog ett djupt andetag och gick in i köket för att laga frukost. "Michael, det som hände i går kväll ...", började jag, men slutade när jag såg att han faktiskt log i stället för att vara arg.

"Jag är så glad att du inte släppte in oss i går kväll", sade han. Det var först då jag insåg att han inte hade varit ensam. Han berättade att han hade träffat Steve, en gammal skolkamrat, på tåget, och det hade gått en stund innan han insåg att Steve var hög på droger. Då hade Michael redan berättat vart han var på väg. Steve hade blivit mer och mer aggressiv under resans gång. Han sade att han var i stort behov av pengar och någonstans att sova. Mot Michaels vilja följde Steve med honom hem till oss med vad min svåger bara kunde beskriva som "de ondaste av avsikter".

"Därför", sade Michael, "stod jag utanför dörren och bad febrilt att du inte skulle släppa in oss. När vi sedan gav oss iväg på den långa vandringen till kapellet tappade Steve intresset och sade att han skulle gå och

hitta lite 'action' någon annanstans."

Jag får aldrig veta vad som kunde ha hänt mina barn eller mig den där vinterkvällen. Jag kommer bara att vara evigt tacksam att jag lärt mig en av de viktigaste läxorna här under jordelivet — att följa den Helige Andens maningar. Också när det inte verkar finnas någon logisk förklaring kan vi känna oss

trygga genom att lita på den milda och stilla rösten. ■

Janet Dunne är medlem i Leeds fjärde församling, Leeds stau, England.

När jag hörde knackningen på dörren fick jag omedelbart en stark känsla av att jag inte skulle öppna.

VI EFTERLYSER ARTIKLAR OM LEDARSKAP

Gott ledarskap lärs bäst ut genom berättelser och exempel. Har du provat något som ledare som har välsignat dem du tjänar? Eller har ditt liv välsignats av en inspirerad ledare? Berätta om din upplevelse för *Liahonas* läsare. Skicka den till cur-liahona-imag@ldschurch.org eller till Leadership Experiences, *Liahona*, 50 East North Temple Street, Floor 24, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA. Ta med ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress, samt församling och stav (eller gren och distrikt).

Svar under svåra stunder

Liabona är mycket speciell för oss eftersom den har gett oss svar under många svåra stunder. Den har verkligen varit en kompass för oss, liksom den var för Lehis familj. Tack alla ni som arbetar för att vi ska få tidningen hem till oss.

Francisco de Assis Sousa dos Reis och Martha Rejane Santana de Souza Reis, Veneza gren, Fortaleza södra stav, Brasilien

Liahona bygger upp tron

Jag fick mitt första exemplar av *Liabona* när en vän — som senare blev min make — tog med sig ett nummer när han återvände till USA efter att ha verkat som missionär i Argentina och Chile. När jag senare verkade som missionär i Chile älskade jag tidningen och var tacksam för hur den hjälpte medlemmarna att stärka sin tro. Nu, som äldre missionär i Tonga, använder jag den i lektionerna jag undervisar i kyrkan. Tack för *Liabona!*

Syster Mary Lou Ellsworth, Tongamissionen Nuku'alofa

Många söker efter sanningen

Tack för att ni låter oss ta del av evangeliets stora välsignelser. *Liabona* bygger upp och stärker oss och gör så att vi kan övervinna den nutida världens

prövningar. Det finns så mycket ondska i världen i dag, men det finns ändå människor som söker efter sanningen. Liksom under profeten Joseph Smiths dagar är människorna förvirrade och vill höra sanna lärdomar. Tack för den underbara gåva ni ger oss månad efter månad.

Félix Omar Sarmiento Parada, Capacho gren, San Cristóbal stav, Venezuela

Början till något nytt

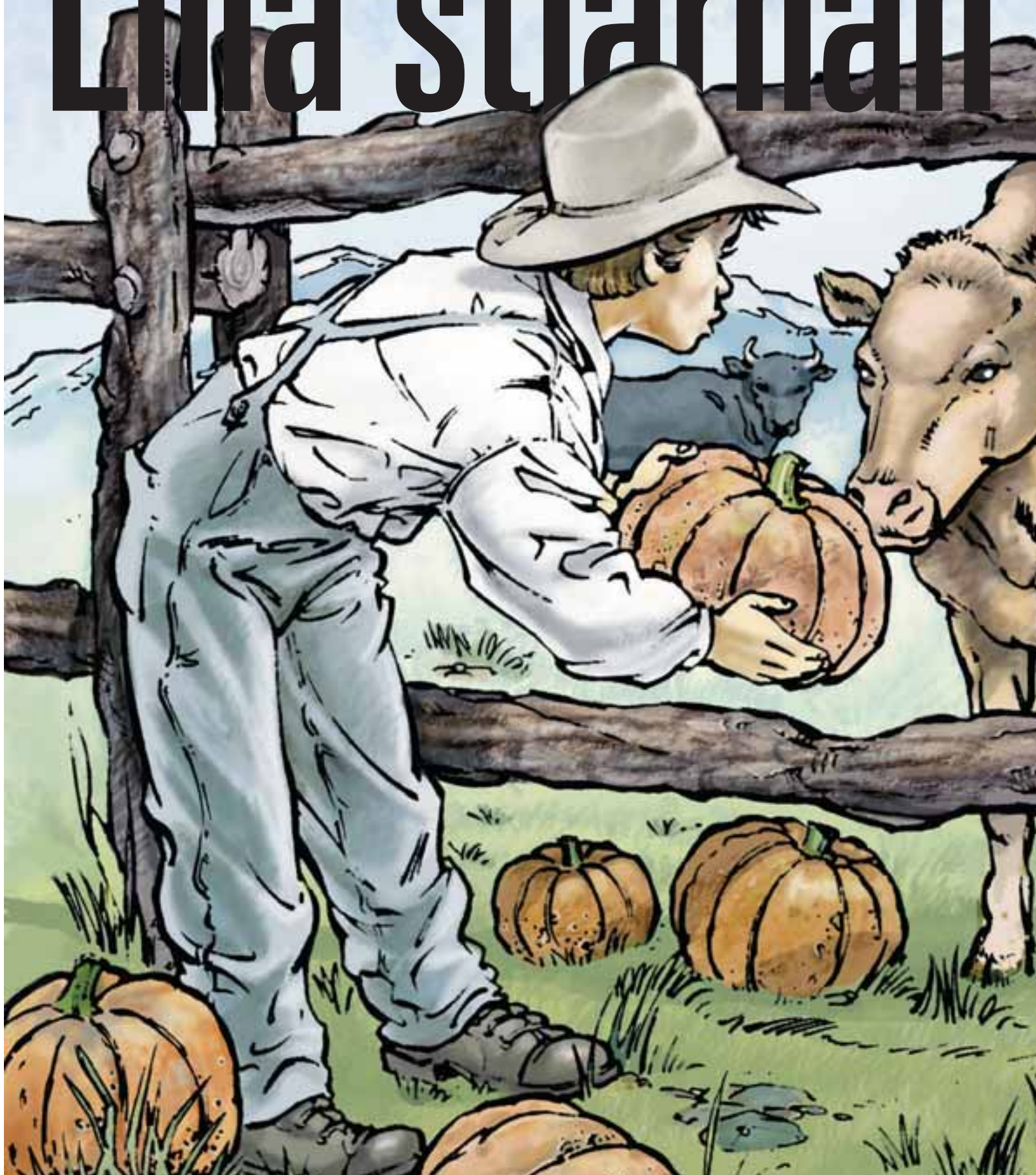
När min far dog plötsligt var det mycket svårt för mig att hantera min sorg. Jag hade varit medlem i kyrkan i 16 år och trodde att jag var förberedd för den här upplevelsen, men det var mycket jobbigt.

En kväll omkring en månad efter min fars död tog jag upp septembernumret 2004 av *Liabona* och började läsa. Artikelns under Sista dagars heliga berättar som hette "Döden är början till något nytt" av Claudia Yolanda Ortiz Herrera, fångade omedelbart min uppmärksamhet. Författaren hade haft en upplevelse som var mycket lik min egen och när jag hade läst artikeln tre gånger började jag få bättre insikt om många saker och kände större frid. Mitt vittnesbörd om att vår himmelske Fader och Jesus Kristus lever stärktes och jag insåg att döden verkligen bara är en början. Jag är så tacksam för *Liabona* och för den underbara artikeln.

Zullymar Rodríguez Castro, Costa Hermosa församling, Hipodromo stav, Barranquilla, Colombia

Lilla stjärnan

Gå den rätta vägen

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Mina kära unga vänner, ni är nutidens styrka, framtidens hopp. Ni är summan av alla generationer som gått före, löftet om allt som ska komma härefter.

Ni ska veta att ni inte är ensamma i denna värld, ni har hört det förut. Det finns hundratusentals av er. Ni bor i många länder. Ni talar olika språk. Och var och en av er har något gudomligt inom sig.

Ni står inte tillbaka för någon. Er evige Fader är universums store Mästare. Han regerar över allt, men han lyssnar också på era böner och hör er när ni talar med honom. Han besvarar era böner. Han lämnar er inte ensamma.

I stilla stunder tänker jag på framtiden med alla dess underbara möjligheter och med alla dess fruktansvärda frestelser. Jag undrar vad som ska hända er under de närmaste tio åren. Var kommer ni att vara? Vad kommer ni att göra? Det beror på vilka val ni gör. En del val kan verka oviktiga just då, men de får stora följder.

Ni har förmågan att bli vad ni än bestämmer er för. Ni har ett sinne, en kropp och en ande. När dessa tre samarbetar kan ni gå den rätta vägen som leder till framgång och glädje. Men det krävs arbete, uppoffringar och tro. Ni förväntas anstränga er och använda era bästa talanger för att uppnå den underbara framtid ni har

**President Hinckley
lär oss att bygga
upp en lycklig fram-
tid genom att be, ha
tro och hålla buden.**

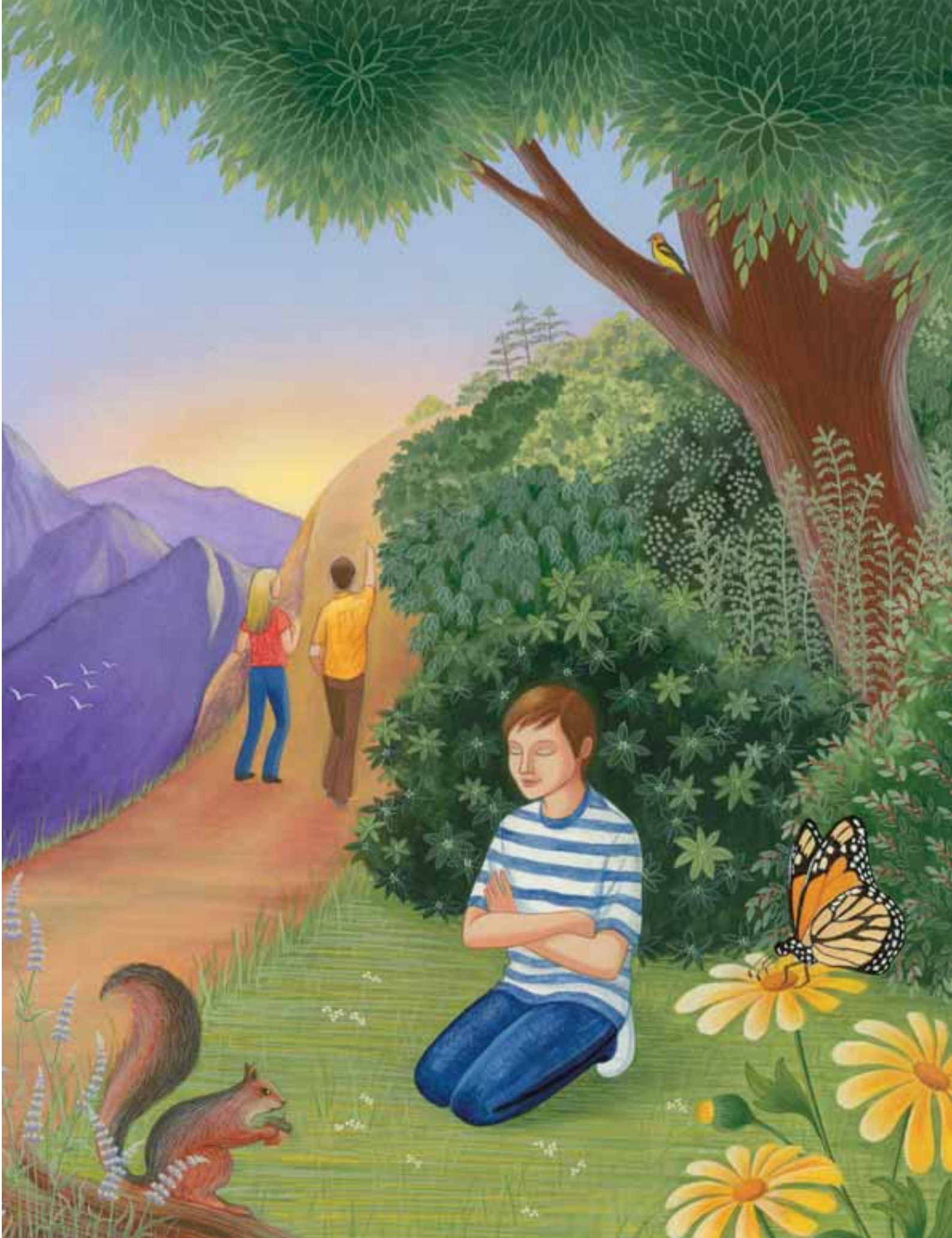
möjlighet till. Ibland får ni troligen uppleva stora besvikelser. Men det finns hjälpsamma händer längs vägen, många händer, som ger uppmuntran och styrka att gå framåt.

När du vandrar på livets väg, så var noga i valet av vänner. De kan hjälpa eller stjälpa dig. Var generös när det gäller att hjälpa de mindre lyckligt lottade och de nödlidande. Men skaffa dig vänner av ditt eget slag, vänner som uppmuntrar dig, ställer upp för dig, lever som du vill leva, som tycker om samma slags underhållning och som motstår det onda som du är besluten att motstå.

Tro aldrig att ni kan klara er på egen hand. Ni behöver Herrens hjälp. Tveka aldrig att gå ner på knä i enskildhet och tala med honom. Vilken förunderlig och härlig sak bönen är. Begrunda detta. Vi kan faktiskt tala med vår Fader i himlen. Han hör och svarar, men vi måste lyssna efter svaret. Inget är för allvarligt och inget för oviktigt för att tas upp med honom. Han sade: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila." (Matt 11:28) Han fortsätter: "Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt." (Matt 11:30)

Er tro på Herren Jesus Kristus måste vara som en fyr framför er, en polstjärna i skyn. ●

Från ett tal till unga kvinnor under generalkonferensen i april 2004.

LÖFTEN I SKRIFTERNA

1 Mos 9:12-17

LÖFTEN I SKRIFTERNA

Moroni 10:3-5

L&F 59:9-16

LÖFTEN I SKRIFTERNA

3 Nephi 27:6

LÖFTEN I SKRIFTERNA

Matteus 11:28-30

Malaki 3:10

LÖFTEN I SKRIFTERNA

Alma 40:3-4, 23

LÖFTEN I SKRIFTERNA

Johannes 14:27

L&F 34:5-8

Löften i skrifterna

”Och han vill uppfylla alla sina löften, som han har givit våra fäder.” (Alma 37:17)

LINDA MAGLEBY

Det var en gång en pojke som hade en mycket viktig fråga. Han ville veta vilken kyrka som var den rätta så att han kunde bli medlem i den. Han läste ett löfte i Bibeln i Jakobs brev 1:5: ”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.” Pojken trodde på detta löfte. Han trodde att om han uppriktigt frågade sin himmelske Fader vilken kyrka som var den rätta så skulle han få ett svar.

Du har nog gissat att pojken hette Joseph Smith. Han studerade skrifterna och trodde på löftet. Han bad och fick ett fantastiskt svar — vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig och sade att han inte skulle gå med i någon av kyrkorna. Joseph fick veta att löftet i Jakobs brev var sant, att en människa som brister i visdom kan be till vår himmelske Fader och få ett svar. Många svar kommer, inte från något himmelskt besök, utan genom den Helige Andens maningar.

Det finns många berättelser i skrifterna om när vår himmelske Fader ger löften. Skrifterna lär oss också att vår himmelske Fader alltid håller sina löften. När vi studerar skrifterna lär vi oss om hans löften till oss.

Bokmärken till skrifterna

För att göra bokmärkena på sidan LS4 klipper du längs de heldragna svarta linjerna och viker längs de streckade. Läs varje skriftställe och skriv ner löftet som

ges på de tomma linjerna. Ha bokmärkena i dina skrifter som en påminnelse att läsa varje dag.

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på ”Gospel Library”. För andra språk, klicka på världskartan.

Förslag till samlingsstunden

1. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus gav löften till Israels barn. Återge berättelsen om Israels barn i Egypten. (Se 2 Mos 5.) Herren lovade att föra dem ut ur fångenskapen (se 2 Mos 6:6–7) och befallde Mose och Aron att be Farao släppa Israels barn fria. Herren lovade att sända olika plågor tills Farao gick med på det. Dela upp barnen i små grupper. Ge varje grupp en papperslapp med ett av följande skriftställen nerskrivet: (1) 2 Mos 7:20–21; (2) 2 Mos 8:6; (3) 2 Mos 8:17; (4) 2 Mos 8:24; (5) 2 Mos 9:6; (6) 2 Mos 9:10; (7) 2 Mos 9:23; (8) 2 Mos 10:14–15; (9) 2 Mos 10:22. Låt varje grupp läsa skriftstället tillsammans och sedan komma fram till vilken plåga som sändes samt rita en bild som representerar den. Samla in bilderna och återge berättelsen om plågorna för gruppen. Säg att Farao förbärdade sitt hjärta tills den tionde plågan kom, att alla Egyptens förstfödda skulle dö. Israels barn räddades från dödsängeln som ”gick förbi” deras hem och de tog sig igenom Röda havet på torr mark. (Se 2 Mos 12–14.) Vittna om att vår himmelske Fader höll sitt löfte att föra dem ut ur fångenskap.

2. Gör en kopia av bokmärkena på sidan LS4 till varje barn eller skriv upp skriftställebänvisningarna på tavlan. Dela upp barnen i grupper och låt varje grupp slå upp ett skriftställe, läsa det och hitta löftet. Låt varje grupp rapportera genom att läsa eller sammanfatta skriftstället och säga hur vi kan bli välsignade tack vare löftet. När varje grupp rapporterar kan barnen skriva löftet på de tomma raderna på sitt bokmärke. Uppmana dem att ha bokmärkena i sina skrifter som en påminnelse om att läsa varje dag. Vittna om vår himmelske Faders och Jesu kärlek till oss. Deras löften välsignar oss alla. ●

FRÅN PRESIDENT WILFORD WOODRUFFS LIV

Räddad av försynen

President Wilford Woodruff dog nästan vid flera tillfällen medan han växte upp. Som barn ramlade han ner i en gryta med kokande vatten, bröt flera ben, blev sparkad i magen av en ox, ramlade ner från ett träd, frös nästan ihjäl i en snöstorm och blev biten av en sjuk hund!

Jag kan inte fatta att jag bröt benet igen.

En dag matade Wilford sin pappas kor och tjurar i hagen med pumpor.

Han märkte att en stor tjur åt mer än han skulle så Wilford försökte ta bort en av pumporna.

Han åt en av kornas pumpor! Jag ska visa honom vem det är som bestämmer.

Tjuren blev så arg på Wilford att han började jaga honom nerför kullen.

Lyckligtvis snubblade Wilford och ramlade till marken och pumpan flög ur hans händer. Tjuren hoppade rätt över Wilford och slet pumpan i bitar med sina horn.

Om jag inte hade ramlat så skulle det ha varit jag som hade slitits i bitar!

Många år senare blev Wilford kyrkans fjärde president. Han sade att han trodde att vår himmelske Fader beskyddade honom under barndomsäventyren.

Jag tillskriver en nådig försyn mitt beskydd på jorden. Dess hand har sträckts ut för att rädda mig från döden när jag har befunnit mig i de mest hotfulla och farliga situationer.

Taget från Susan Arrington Madsen, *The Lord Needed a Prophet* (1990), s 59–60.

Mina mål för 2006

BRITNEY SCHETSELAAR

Kyrkans tidningar

Januari är en bra tid att sätta upp mål för det nya året. För att komma igång tar du ut sidan LS9 med "Mina mål för 2006" och klistrar fast den på tjockt papper. Klipp ut sex små tomma papperslappar, en för varje område, och skriv ner ett mål på varje lapp. Tejpa fast lapparna på uppställningen och sätt upp den någonstans där du kan se den varje dag.

När du har skrivit ner dina mål gör du en tidskapsel för dina mål för 2006 genom att dekorera en burk, ask eller annan behållare med etiketten på den här sidan. Varje gång du har nått ett mål tar du bort det från

uppställningen och lägger det i kapseln.

Sedan sätter du upp ett nytt mål för det området.

Du kommer att bli förvånad att se vad du kan göra om du arbetar flitigt på det! Nästa jul, när året nästan är över, kan du lägga kapseln under julgranen som en julklapp till din himmelske Fader och Jesus Kristus. De gläds när vi lär oss nya saker och utvecklas inom alla områden i livet. ●

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet. Gå till www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Mina mål för 2006

TIDSKAPSEL

Namn _____

Mina mål för 2006

Hemmet och familjen

Intressen och hobbyer

Andlighet

Fysisk utveckling

Vänner

Skolan

NYA VÄNNER

Abel & Camila León Sifuentes

FRÅN TRUJILLO I PERU

MARVIN K GARDNER

Dansa och sjunga. Spela flöjt. Simning och löpning. Spela fotboll och basket. Det är några av aktiviteterna som Camila León Sifuentes och hennes bror Abel från Los Laureles församling i Laureles stav i Trujillo i Peru tycker om att göra.

De är också upptagna med andra aktiviteter: De hjälper till hemma. De hjälper till att ta hand om sina småsyster — María Fé och María Pía (fyraåriga tvillingar) och den nya babyn Valeria. Och så tar de hand om tolv färggranna parakiter (små papegojor) som bor i burar på gården. Medan Camila matar parakiterna säger hon: ”Mamma säger att de fyller år varje dag, för de är alltid glada och sjunger.”

Det finns något annat som också håller Camila och Abel sysselsatta: Förberedelser. Åttaåriga Camila döptes och konfirmerades nyligen, och elvaåriga Abel ser fram emot att få aronska prästadömet snart. De säger båda att det är viktigt att förbereda sig noga för dessa händelser i livet.

”Jag ville döpas”, säger Camila, ”för jag ville känna mig närmare min himmelske Fader och vara stark i kyrkan.”

”Och jag vill få det aronska prästadömet”, säger Abel. ”Det är en mycket värdefull gåva från Herren. Innan Frälsaren dog gav han sakramentet till sina apostlar. När jag är diakon kan jag dela ut sakramentet till människorna i min församling. Det blir underbart att ha prästadömet.”

Abel har inlärningssvårigheter. Men hans föräldrar, Hugo och Mary Ann, säger att han arbetar flitigt, har ett kärleksfullt hjärta och att han gör stora framsteg. De har hittat många sätt att hjälpa Abel, Camila och de andra barnen att förbereda sig för livet. ”Vi försöker lära dem hur man fattar kloka beslut”, säger deras pappa.

Familjens hemafton och personliga samtal en och en med föräldrarna har hjälpt dem mest. ”Under hemaftnarna sjunger vi sånger, läser skrifterna, ber och har aktiviteter och förfriskningar”, säger Camila. ”Alla, till och med tvillingarna, turas om att leda mötet, hålla lektioner och leda sången.”

Abel kommer ihåg en hemafton de hade nyligen när hans pappa höll lektionen — han är också Abels stavspremier. ”Han höll en lektion om prästadömet. Han förklarade att prästadömet är ett löfte mellan Gud och människan och att vi kan tjäna Gud och andra människor genom prästadömet. Jag vill förbereda mig väl för att få det.”

Att be och läsa skrifterna som familj är också en viktig del av förberedelsen. Varje morgon när föräldrarna har väckt barnen samlas de på föräldrarnas säng. Där sjunger de en psalm, knäböjer i bön och turas om att läsa skrifterna för varandra innan de äter frukost och gör sig klara för skolan. De talar om principerna i skrifterna.

”Det är svårt att få upp alla så tidigt”, säger deras mamma.

”Men sedan vi började studera skrifterna

Abel förbereder sig för att få aronska prästadömet och Camila döptes och konfirmerades nyligen. Till vänster: Med sina föräldrar, sin farmor och tvillingssystrar. Nedan: På Camilas skrivväska finns templet i Lima broderat på framsidan.

Ovan: "Under hemafnarna sjunger vi sånger, läser skrifterna, ber och har aktiviteter och friskningar", säger Camila. Nedan: "När jag är diakon", säger Abel, "kan jag dela ut sakramentet till människorna i min församling. Det blir underbart att ha prästadömet."

varje morgon så förstår barnen dem bättre. När vi inte gör det känns det

som om vi skickar iväg våra barn oskyddade till skolan. Men nu går de ut i världen bättre förberedda. Vi hoppas att de under dagens gång tänker på något som vi har läst om."

Camila och Abel förbereder sig också genom att gå på Primär, fasta, betaltionde och göra anteckningar under utsändningarna av generalkonferensen. De tar med sig sina skrifter till kyrkan. Som familj har de rest åtta timmar för att komma till templet i Lima i Peru. Barnen går runt på tempelområdet medan föräldrarna är inne i templet.

Det har också hjälpt att prata med biskopen. "När jag hade ett samtal med biskopen", säger Camila, "sade han att jag skulle fråga min himmelske Fader om jag skulle döpas. Så jag bad och frågade Gud, och han sade ja. Jag kände svaret i min själ."

Abel träffade biskopen för att prata om att få aronska prästadömet. "Jag är tacksam för min biskop och andra ledare som hjälper mig", säger han. Abel och hans familj var nyligen med på Överblick av prästadömet. Alla pojkar som skulle fylla tolv under året inbjöds att vara med på mötet med sina föräldrar och syskon. De fick höra tal och vittnesbörd av ledare, lärare och en av pojkarna. Abel och några av hans vänner stod längst fram och sjöng "En ung man beredd" (*Barnens sångbok*, s 88-89), en sång om prästadömet.

Föräldrarna gav sina söner brev där de uppmuntrade dem i sina förberedelser. "Jag kände Anden där", säger Abel.

Camila och Abel känner att det har varit värt alla förberedelser. "När min pappa döpte mig", säger Camila, "kände jag mig glad. När han gav mig den Helige Andens gåva kändes det som om jag var i ett tempel. Den Helige Anden hjälper mig att känna frid och komma närmare Gud. Han hjälper mig att skilja mellan rätt och fel."

Den Helige Anden hjälpte nyligen Camila att fatta ett viktigt beslut angående hennes normer. "Jag ville vara med i en dansuppvisning", sade hon, "men alla flickorna skulle ha på sig korta kjolar. Jag pratade med mamma och hon sade att jag skulle be om det och välja det rätta. Jag funderade mycket på det och pratade med min danslärare. Hon sade att jag kunde ha en längre kjol på mig och min farmor sydde en åt mig. Medan jag dansade kände jag mig glad, och jag kände att den Helige Anden var med mig. Jag var den enda flickan som hade en längre kjol på sig, men ingen retade mig. Några av mina vänner sade att de hade lärt sig något av mig."

Abel och Camila har upptäckt att förberedelserna för dop och konfirmation och för prästadömet hjälper dem att förbereda sig för andra viktiga händelser i livet. De ser fram emot att gå ut som missionärer, gifta sig i templet, bli föräldrar och tjäna i kyrkan.

"Jag vill fatta bra beslut eftersom jag älskar min himmelske Fader", säger Abel. ●

Marvin K Gardner är medlem i Battle Creeks sjunde församling, Pleasant Grove östra stav, Utah.

Skriftdocka

När du återger en berättelse från skrifterna kan den här dockan representera vilken man som helst i skrifterna, till exempel Noa, Petrus eller Lehi. Du kan klistra fast bilden på tjockt papper, färglägga den, klippa ut den och göra en pinndocka, en

flanellograffigur, eller en papperspåsdocka, som du kan se på illustrationen. Gör flera stycken och färglägg håret och kläderna på olika sätt. ●

Pinndocka

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Flanellograffigur

Papperspåsdocka

Var modig

"Var stark och frimodig och gå till verket." (1 Krön 28:20)

CHARMAYNE GUBLER WARNOCK

Baserat på en upplevelse i författarens liv

Dagen då jag blev illamående och kräktes i skolan var min värsta dag. Det var också min bästa dag. Det var den dagen Rosella blev min bästa vän.

Jag kände mig illamående och dum och hon bara hämtade några pappershanddukar och hjälpte mig göra rent på golvet. När jag sade att hon inte behövde göra det, sade hon: "Å, jag ska bli läkare när jag blir stor och det här besvärar mig inte alls." När skolan var slut följde hon med mig hem.

Det verkade som om Rosella aldrig var rädd för något. En gång räddade hon en orm som inte var giftig från några pojkar som var elaka mot den. Hon bar ormen hela vägen hem så att den kunde bo i några buskar i trädgården på baksidan av hennes hus. Jag tittade hela tiden på ormen och de lysande, svarta ögonen och undrade om den skulle sno runt och bita henne. Men Rosella verkade inte alls vara orolig.

En dag satt Rosella och jag bredvid varandra under musiklektionen. Vi övade på sånger inför vårkonserten när det raspade till i högtalaren och rektorn bad

musikläraren komma till kontoret. Läraren sade åt alla att uppföra sig ordentligt. Han sade att han strax skulle vara tillbaka, men han var borta en lång stund.

Några pojkar i klassen började kasta papperstussar mot papperskorgen på andra sidan rummet. Snart var golvet fullt av papper.

En av pojkarna som kastade papper tittade på en pojke som hette Alan och sade: "Alan, titta vad du har gjort. Det är bäst att du plockar upp allt papper."

Alan hade inte kastat något papper alls, men han sade inte emot.

Han bara nickade, ställde sig upp

och började plocka upp pappret. Det tog en lång stund eftersom han bara tog upp ett papper åt gången. Alan hade sneda glasögon och hans hår stod rätt upp i tuvor på huvudet.

Något hade hänt när han föddes och han hade inte fått tillräckligt med syre. Därför var det svårt för honom att lära sig saker. Ibland snubblade han eller gjorde misstag. Men han ville vara vän med alla och log mycket.

När Alan hade plockat upp allt papper gick han tillbaka till stolen. Alla de andra pojkarna flinade. När Alan vände sig om för att sätta sig ner sträckte sig en av pojkarna efter stolen och drog bort den. Alan slog i golvet.

”Krävs det mod att stå rakryggad? Självfallet. Kan ni samla det mod som krävs? Självfallet kan ni det. Hämta styrka hos er himmelske Fader.”

**Biskop H David Burton, presiderande biskop,
”Var rakryggad”, Liahona, jan 2002, s 76.**

Hårt. Man kunde se att det gjorde ont för han fick tårar i ögonen. Men när alla pojkarna började skratta så försökte Alan skratta också.

I nästa ögonblick ställde sig Rosella upp. Hon gick rakt över golvet och ställde sig framför pojkarna och blängde på dem. Sedan sträckte hon ut handen och hjälpte Alan upp på stolen. Hela klassen var tyst. Hon frågade Alan om han hade gjort sig illa men han skakade på huvudet. Sedan satte hon händerna i sidorna. ”Att vara elak mot folk är verkligen ett fejt sätt att försöka vara rolig på”, sade hon till pojkarna.

De bara tittade på henne. Hon lät inte elak eller arg, men alla förstod att hon menade vad hon sade.

Sedan vände Rosella sig om och gick tillbaka till sin stol. Klassen var knäpptyst. Jag undrade vad pojkarna skulle göra. De brukade inte tycka om när någon sade åt dem vad de skulle göra, särskilt inte en flicka. Jag hoppades att läraren skulle komma tillbaka innan något annat hände. Då tittade en av pojkarna på Alan. ”Förlåt att vi drog bort stolen”, sade han.

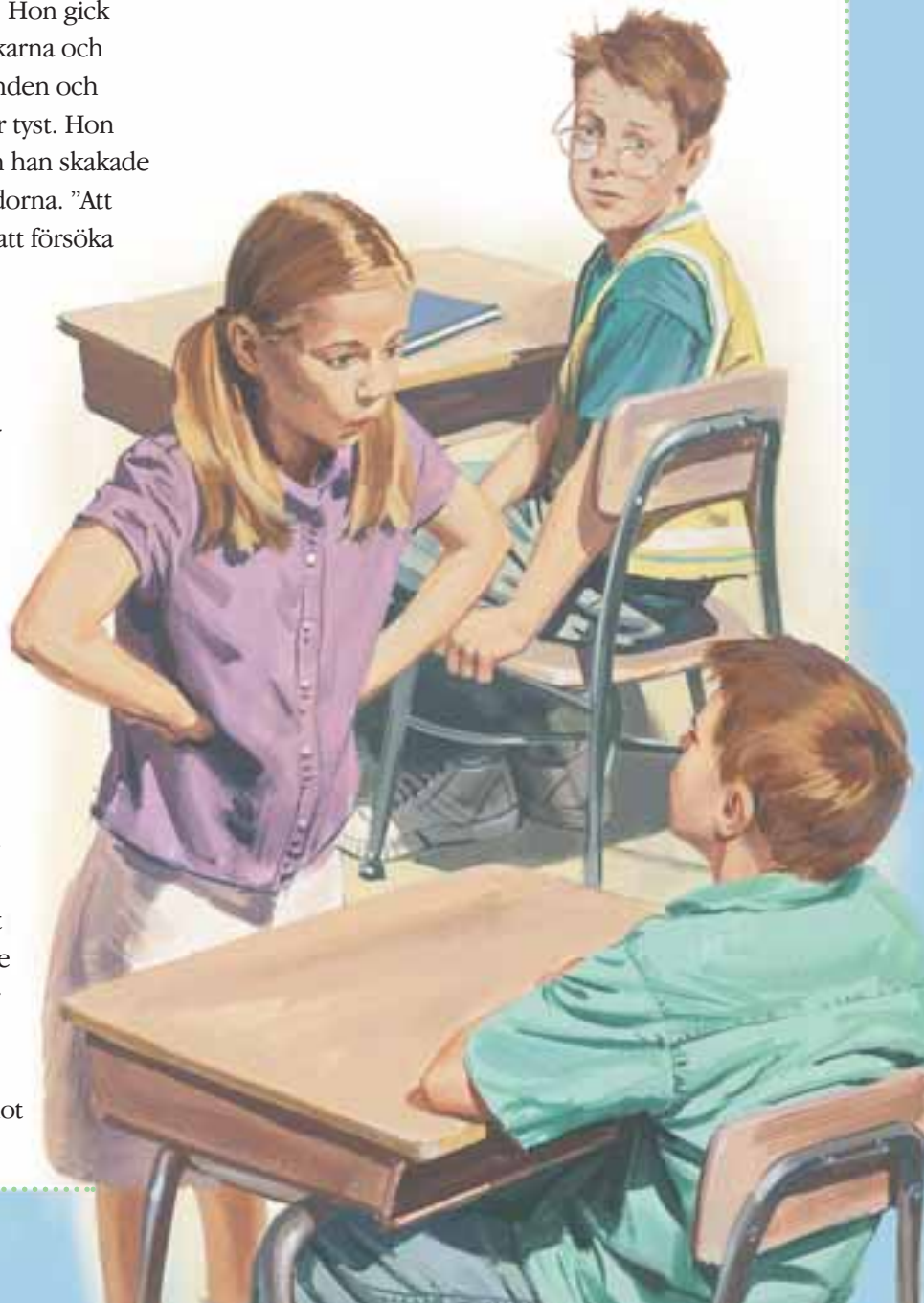
Alan knäppte ihop händerna och log brett. ”Det är okej. Jag har vänner.” Han tittade på Rosella.

Just då kom läraren in. Ingen sade något om papperstussarna och lektionen fortsatte som vanligt. När Rosella tog upp sina noter kunde jag se att hennes händer darrade, men hon såg lugn ut.

Klassen började öva. Jag kunde höra pianot

spela och klassen sjunga, men jag tänkte hela tiden på Rosella. Jag tänkte på hur hon försvarade Alan trots att hon förmodligen var rädd. Jag tittade på Rosella när hon sjöng och sedan på Alan. Då förstod jag — att vara modig betyder inte att man inte är rädd. Att vara modig är att göra det rätta även om man är rädd. ●

Charmayne Gubler Warnock är medlem i Alpine femte församling, Alpine västra stav, Utah.

Äldste Wilford Woodruff, av Filippo Pistrucci

När 33-årige Wilford Woodruff var missionär i London, bad hans hustru Phoebe att han skulle få sitt porträtt målat. Han skrev: "Jag har varit på min sista sittning för porträttet för mr Pistrucci. Han säger att likheten är exakt." Denna målning, som nyligen restaurerades, är den tidigaste kända bilden av Wilford Woodruff.

*A*dam gjorde bara vad han var tvungen att göra. Han åt av frukten av en god anledning, och det var för att öppna dörren och släppa in dig och mig och alla andra till denna värld ... Jag vill tacka honom. Jag är glad att jag har förmånen att vara här och genomgå jordelivet, och om jag är sann och trofast mot förbunden och åliggandena som tillkommer mig som medlem i kyrkan och i Guds rike, så har jag privilegiet att få komma tillbaka till den evige Faderns närhet." Se president Joseph Fielding Smith, "Hur Adam möjliggjorde dödligheten", s 8.

Januari
De löften vår
himmelske Fader och
Jesus Kristus har gett
oss finns i skrifterna.

Ledtråd 1:
läs Alma 37:17

Februari
Vår himmelske
Faders plan lovar
oss evig lycka.

Ledtråd 2:
läs 1 Johannes 2:25

Mars
Vår himmelske
Fader och Jesus Kristus
ger mig löften genom
profeterna.

Ledtråd 3:
läs Amos 3:7

April
Min himmelske Fader
älskar mig, så han
sände sin Son, den
utlovade Messias.

Ledtråd 4:
läs Moroni 7:41

Maj
Min himmelske Fader
gav mig Jesu Kristi
evangelium som
utlovades innan
världen fanns till.

Ledtråd 5:
läs 3 Nephi 27:21

Juni
Min himmelske Fader
och Jesus Kristus lovar
mig välsignelser när
jag följer buden.

Ledtråd 6:
läs Mosiah 2:22

Juli
Min himmelske
Fader lovar att lyssna
på mina böner och
besvara dem.

Ledtråd 7:
läs L&F 112:10

Augusti
När jag följer
vägledningen och de
rättfärdiga exemplen
i skrifterna lovar
Herren mig stora
välsignelser.

Ledtråd 8:
läs Mosiah 1:7

September
Löftena som står
i skrifterna ger mig
tröst och mod.

Ledtråd 9:
läs Psaltaren 27:1

Oktober
Nutida profeter
lär mig hur jag
ska få del av Guds
löften.

Ledtråd 10:
läs L&F 1:38

November
Jag är tacksam
för min himmelske
Faders och Jesu Kristi
löften — deras
löften är säkra.

Ledtråd 11:
läs Psaltaren 100:4

December
Min himmelske
Fader höll sitt löfte
att sända en
Frälsare.

Ledtråd 12:
läs Lukas 2:10–11

AFFISCH FÖR SAMLINGSSTUNDEN

Jag litar på min himmelske Fader och på hans Son, Jesus Kristus —

Deras löften är säkra

Vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus har gett oss många löften. Om vi är lydiga kan vi få välsignelserna som kommer av dessa löften. Vi kan ta reda på vilka deras löften är genom att läsa skrifterna, lyssna på profeten, be och följa Frälsarens exempel.

När du läser ledtråden i skrifterna och temat för varje månad som finns på årets affisch kan du få veta mer om vår himmelske Faders och Frälsarens löften.

Anvisningar

1. Vänd sida, öppna häftklamrarna, ta bort affischen och stäng häftklamrarna.
2. Klipp ut skriftställehänvisningarna/bilderna och var försiktig så att du inte klipper bort flikarna. Klipp sedan små skårar längs de små streckade linjerna på affischen. Se vilken skåra varje månads skriftställehänvisning/bild passar in i och för in fliken i skåran med bilden neråt. Vik flikarna så att skriftställehänvisningarna/bilderna sitter kvar.
3. Varje månad letar du reda på den månadens ledtråd i skrifterna för att upptäcka ett löfte som vår himmelske Fader och Frälsaren har gett oss. När du har läst temat och skriftstället tar du bort skriftställehänvisningen från skåran. Sedan vänder du på den så att bilden syns och sätter tillbaka den i skåran på affischen. Under årets gång kan dessa bilder påminna dig om vår himmelske Faders och Frälsarens många löften till oss.

Fler exemplar av affischen (artikelnr 26959 180) kan beställas från kyrkans distributionscenter.

© 2006 INTELLECTUAL RESERVE, INC.

ILLUSTRATIONER BRADLEY CLARK

Kyrkonytt

Nya riktlinjer givna för utvecklingsmötet

Första presidentskapet utfärdade nya riktlinjer under augusti 2005 för Hjälpföreningens möten för hemmets, familjens och den enskildes utveckling. De nya riktlinjerna rekommenderar att utvecklingsmöten hålls en gång i kvartalet och att utvecklingsaktiviteter planeras in efter systrarnas behov och intressen. Ändringarna avser att ge enskilda enheter större flexibilitet och lägga större betoning på hemmet och familjen. Riktlinjerna gäller från och med 1 januari 2006.

”Syftena med mötet för hemmets, familjens och den enskildes utveckling är att stärka tron på Jesus Kristus och att undervisa om föräldraskap och hemkunskap”, sade första presidentskapet. ”Under utvecklingsmötena har systrarna möjlighet att umgås, lära och uppbyggas.”

Första presidentskapet listar tre saker som ska styra planeringen av ett utvecklingsmöte: var medveten om hjälpföreningssystrarnas behov och intressen, rådgör med prästadömsledare och planera aktiviteter under bön och med ett syfte. Dessutom ska alla systrar känna sig inkluderade och välkomna.

Mötena för hemmets, familjens och den enskildes utveckling

Mötena för hemmets, familjens och den enskildes utveckling finns till för att systrarna ska samlas till-

sammans. Första presidentskapet sade att hjälpföreningspresidentskapen i varje församling eller gren bör ha fyra utvecklingsmöten varje år. Utvecklingsmötena ska hållas under veckan, vid en annan tid än söndagar eller måndagskvällar. Ett av fyra möten ska tillägnas årsdagen för bildandet av Hjälpföreningen den 17 mars 1842. Hjälpföreningspresidentskapet i staven eller distriktet ansvarar för ett eller två ytterligare utvecklingsmöten varje år. Ett av dessa möten bör hållas i samband med den årliga utsändningen av Hjälpföreningens allmänna möte.

Aktiviteter för hemmets, familjens och den enskildes utveckling

Aktiviteter för hemmets, familjens och den enskildes utveckling finns till för systrar med liknande situation, behov eller intressen. Utvecklingsaktiviteterna är friare än utvecklingsmötena och är ett tillfälle att knyta vänskapsband och stödja varandra.

”Aktivitetserna bör hållas i en trygg, avslappnad och engagerande miljö där systrarna lär och delar med sig av olika sätt att stärka hemmet, familjen och den enskilde”, sade första presidentskapet. Hjälpföreningens ledare uppmuntras att vara flexibla i sin planering av aktiviteterna så att de inte krockar med systrarnas ansvar inom hem, familj och annat. Mer information om möten och aktiviteter för hemmets, familjens och den enskildes utveckling finns i *Kyrkans instruktionshandbok, bok 2: Prästadöms och biorganisationernas ledare*, s 204–205. ■

Enheter kan nu själva avgöra hur många utvecklingsaktiviteter som behövs.

Når fram till hjärtat genom ljud och bild

Walter Cooley, kyrkans tidningar

Kyrkans audiovisuella avdelning spelar in ljud och bilder som kontinuerligt för Herrens röst till alla människor. (Se L&F 1:2.) Avdelningen skildrar kyrkans budskap genom video, fotografi, satellitutsändning, Internet och ingenjörsvetenskap.

”Teknologin ger betydelsefullt stöd åt kyrkans pågående mission”, sade president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet. ”Jag är säker på att Herren förväntar sig att vi ska använda den för att främja hans syften samt till välsignelse för mänskligheten.” (”Detta är vår dag”, *Liabona*, jul 1999, s 19)

Den audiovisuella avdelningen främjar Herrens verk genom att hjälpa medlemmar och andra som ser deras produkter att lära sig, känna betydelsen av och handla efter evangeliets principer.

Internationell utveckling

Medlemmarna i biskop Raymond Ruiz församling i Filippinerna lärde sig hur man leder Primär på ett vördnadsfullt sätt genom att titta på en lokal utbildningsvideo som tagits fram av den audiovisuella avdelningen.

Biskop Ruiz sade: ”Söndagen efter det att vi visade primärs utbildningsvideo steg jag ut från mitt kontor för att se hur primärbarnen uppförde sig. Jag såg hur de vördnadsfullt stod

Unga kvinnor och deras ledare samlas till audiovisuella avdelningens utsändning av Unga kvinnors allmänna möte från konferenscentret.

på rad för att gå in i klassrummet en i taget. Jag såg också hur ledarna stod vid dörren och hälsade på barnen när de steg in. Jag såg hur Primärs ledare faktiskt gjorde det som visats på videon.”

Den audiovisuella avdelningen hjälper områdespresidentskap att ta fram och skicka ut utbildningsmaterial, precis som i området Filippinerna. På Filippinerna arbetade avdelningen tillsammans med områdespresidentskapet för att ta fram en serie på tre utbildningsvideos för biororganisationer. I andra områden, som i området Europa Öst, tillhandahåller avdelningen teknisk support så att områdespresidentskapet kan utbilda lokala ledare via videokonferens.

Avdelningen har också producerat en DVD som visar medlemmar hur man städar deras möteshus. Broschyren *Hermano Olympio* medföljer DVD:n.

Avdelningen är också delaktig i dubbningen av kyrkans filmer. När en av kyrkans produkter behöver

dubbas spelas ljudet ibland in i en studio i språkets hemland.

Studior i bland annat Japan, Finland, Thailand, Brasilien och Ukraina har använts för ljudinspelningar med lokala skådespelare.

En viktig skillnad mellan kyrkans audiovisuella avdelning och andra studior är det budskap som presenteras. Budskapet i allt audiovisuellt material som produceras fastställs av andra avdelningar i kyrkan eller prästadömsbärare. Det den audiovisuella avdelningen gör är att hitta rätt utseende och känsla för det budskapet.

Internet och DVD

Allteftersom kyrkan har växt och spridits världen över har ny teknik utvecklats som har gjort det möjligt att kommunicera med avlägsna platser.

Det har blivit enklare att nå ut med audiovisuellt material på många olika språk till kyrkans medlemmar sedan DVD:n och Internet uppfanns.

En DVD kan ersätta flera dussin videoband för en generalkonferens. Man får bara plats med en dubbning per videoband och det måste anpassas till rätt format för TV.

Idag kan en enda DVD rymma upp till 26 olika språk. DVD-formatet är också den nya internationella standarden för videor och eliminerar behovet att anpassa materialet för internationella TV-format. DVD-spelare har skickats till möteshus runt om i världen och kyrkan håller i dagsläget på att konvertera tidigare utgivna videor till DVD.

Förutom DVD-tekniken har även Internet visat sig vara ett mycket interaktivt media som kan användas för utsändningar och interaktiv utbildning.

Den audiovisuella avdelningen hjälpte nyligen till med att utforma utbildningslktioner online för biororganisationerna Unga kvinnor och Primär. Lektionerna kan laddas ner från www.lds.org och gör att den interaktiva utbildningen kan nå tusentals medlemmar.

David Nielson, chef för underavdelningen mediadesign och produktion, sade att kyrkans användning av Internet och DVD för att leverera audiovisuellt material troligen kommer att öka i framtiden.

Utsändningar

Generalkonferenserna i april och oktober är två av avdelningens produktioner som har flest tittare. Generalkonferensen kan direktsändas till 97 procent av kyrkans medlem-

mar. Övriga 3 procent av kyrkans medlemmar får konferensen på DVD efteråt.

Många tekniker arbetar för att förbereda för generalkonferensen. Kameramän och teleprompters, ljudtekniker, producenter och fotografer är endast en del av det audiovisuella teamet som arbetar med att förbereda dussintals kameror, flera kontrollrum, ljudsystem och utrymmen för tolkning, amerikanskt teckenspråk och textning för konferensen och andra utsändningar.

Förutom generalkonferensen sänder avdelningen KUV:s brasaftnar, stavskonferenser, världsomfattande utbildningsmöten, Hjälpföreningens och Unga kvinnors allmänna möte och tempelinvingningar.

Filmer

Det den audiovisuella avdelningen är mest känd för är produktionen av

kyrkans filmer, som *The Testaments of One Fold and One Shepherd*. Kyrkans filmer produceras efter första presidentskapets godkännande och filmas huvudsakligen vid kyrkans filmstudio i Provo i Utah.

Studio ligger i närheten av Brigham Young-universitetet. Studio består av ett tio hektar stort skogsområde och det finns flera betongbyggnader och kulisser som föreställer byggnader från tidigt 1800-tal, bland annat en exakt kopia av Newel K Whitneys affär i Kirtland i Ohio.

Kyrkan hyr inte sin utrustning, till skillnad från de flesta studios i Hollywood. Den har bland annat en metallverkstad, ett snickeri, flera ljudstudios och ett klädförråd. Scenekoren för filmerna skapas på plats.

Delar av kyrkans långfilmer, till exempel *Arvet* och *The Testaments of One Fold and One Shepherd*, har spelats in här. Scener ur kyrkans

Skådespelare föreställer Joseph och Emma Smith under filminspelningen av den nya filmen om Joseph Smith och återställelsen.

kommande film om Joseph Smith har också filmats här i studion. All redigering av kyrkans filmer sker på plats. Videofilmerna som visas mellan generalkonferensens sessioner produceras också här.

Teknik

När den nya filmen om Joseph Smith visas i Joseph Smith Memorial Building har den audiovisuella avdelningen inte bara producerat filmen, utan också uppfunnit projektorn som den spelas på.

Ingenjörsavdelningen arbetar under den audiovisuella avdelningen med att rita och skapa system som kan visa avdelningens produkter. Ibland innebär detta att de måste anpassa befintlig teknologi, ibland innebär det att de måste skapa och patentera ett helt nytt system.

Kyrkan äger för närvarande flera patent för system som deras ingenjörsavdelning uppfunnit. Ingenjörsavdelningen skapade tekniken som används under tempelbegåvningen och utställningar vid kyrkans historiska platser och besökscenter.

God's Plan (Guds plan), en ny utställning för besökscenter, är framtagen av audiovisuella avdelningen och visas för närvarande vid tre besökscenter. Utställningen visar regelbundet ett budskap om familjens eviga natur. Via fjärrkontrollen kan systemmissionären som leder en mindre grupp besökare runt dämpa belysningen och starta filmen.

Budskapet om familjen visas med surroundsound på en plasmaskärm.

Besökare sitter på bänkar riktade mot något som ser ut som ett hus. Utställningen kan visas på flera språk.

Ingenjörsavdelningen tog fram en stor del av teknologin som behövdes för utställningen *God's Plan* eftersom den inte kunde köpas kommersiellt. Utställningen kommer att finnas på framtida besökscenter.

Ingenjörsavdelningen arbetar också tillsammans med tempelarkitekter för att se till att tempelritningarna har utrymme för audiovisuella system. Avdelningens ingenjörer installerar även den audiovisuella utrustningen i nya tempel innan invigningen. Ingenjörerna utvärderar regelbundet dessa system för att förenkla den tekniska support som behövs för templets audiovisuella utrustning, vilket i sin tur gör det enklare för templets lokala personal att identifiera och klara upp eventuella problem utan större hjälp.

”Det är vårt ansvar att följa med i teknologins utveckling, utvärdera deras användarmöjligheter och omsorgsfullt integrera dem för att bygga riket”, sade Lynn Hadfield, chef för avdelningens ingenjörsavdelning.

Allt eftersom den audiovisuella avdelningens ljud och bild fortsätter att undervisa, utbilda och vittna bidrar avdelningen till att fullfölja Herrens profetia att ”det finnes intet öga, som ej skall se, intet öra, som icke skall höra och intet hjärta, som ej skall genomborras” av evangeliet. (L&F 1:2) ■

Två nya missioner har bildats i Afrika

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum har tillkännagivit bildandet av två nya missioner i Afrika. Ghanamissionen Cape Coast och Ugandamissionen Kampala bildades i juli 2005. Med de två nya missionerna finns det nu totalt 341 missioner i världen.

Ghanamissionen Cape Coast

Ghanamissionen Cape Coast bildades av länder som tidigare tillhörde Elfenbenskustenmissionen Abidjan. Den nya missionen består av Togo, Benin, Kamerun, Centralafrikanska republiken och västra delen av Ghana. Ghanamissionen Cape Coast har 13 590 medlemmar i staverna Cape Coast, Kumasi och Takoradi och distrikten Assin Foso och Swedru i Ghana. Lindsay Thomas Dil, som den 1 juli 2005 kallades att verka som missionspresident för Elfenbenskustenmissionen Abidjan, verkar istället som missionspresident för den nya missionen.

Norbert Kalogo Ounleu har kallats som missionspresident för Elfenbenskustenmissionen Abidjan. Den missionen består nu endast av Elfenbenskusten och kyrkans 9 149 medlemmar i staverna Abidjan och Abobo.

Bildandet av den nya missionen påverkade också gränserna för Ghanamissionen Accra. Ghanamissionen Accra består nu av länderna Sierra Leone, Liberia och östra delen av

Ghana. De omdragna gränserna har idag 19 151 medlemmar i stavarna Christiansborg och Lartebiokorshie i Accra i Ghana, Monrovia i Liberia och distrikten Abomosu och Kofori-dua i Ghana samt Bo och Freetown i Sierra Leone.

Ugandamissionen Kampala

Ugandamissionen Kampala täcker Uganda och Etiopien. Ralph L Duke har kallats som missionens president. Det finns 3 959 medlemmar i missionen i distrikten Jinja och Kampala i Uganda.

Kenyamissionen Nairobi, som tidigare bestod av länderna Uganda, Etiopien, Kenya och Tanzania, består nu endast av Kenya och Tanzania. Missionen har 6 099 medlemmar i distrikten i Nairobi och Chyulu i Kenya. ■

E-learning: enhetlig utbildning av kyrkans medlemmar

Walter Cooley, kyrkans tidningar

E-learningtekniken möter en av dagens utmaningar för kyrkan: att med ett konsekvent budskap utbilda ett kulturellt varierande medlemskap spritt över hela världen.

I september 2002 tillkännagav första presidentskapet att årliga världsomfattande ledarutbildningsmöten skulle sändas via satellit för att undervisa och utbilda lokala ledare i att tillämpa kyrkans lära och principer

The screenshot shows a Netscape browser window with the URL <http://www.lds.org/pa/display/0,17884,6074-1,00.html>. The page title is "Melchizedek Priesthood" and the main heading is "Record-Keeping and Auditing Training". The page content includes a description of the training course, a list of bullet points for download, and a small image of three men looking at a computer screen.

Interaktiv utbildning online används för att undervisa medlemmar över hela världen.

på lokal nivå. Under det första världsomfattande ledarutbildningsmötet betonade president Gordon B Hinckley vikten av enhetlig utbildning.

Han sade: "Vi är alla en kyrka, vår Herres och Mästares Jesu Kristi Kyrka. Vi bör alla utföra vår plikt för att välsigna deras liv vilka vi har ansvaret för." ("Missionärsverksamhet", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 11 jan 2003, s 21)

E-learning hjälper medlemmar lära sig vilka ansvar de har inom sitt ämbete och hur de kan utföra dem. Det finns flera fördelar med utbildning online förutom möjligheten att leverera ett konsekvent budskap, bland annat att den är interaktiv, lättåtkomlig och flexibel.

Interaktiv

E-learninglektionerna presenteras i ett interaktivt bildspelsformat. Lektionerna innehåller film- och ljudfi-

ler, tillämpningsbara frågor, övnings-exempel, interaktiva dialoger och tabeller och diagram som belyser utbildningsämnet.

Utbildningar för biorganisationerna Primär och Unga kvinnor har nyligen lagts ut och de använder interaktiv teknologi för att föra ut sitt budskap. Steve Brimley, chef för e-learning vid kyrkans audiovisuella avdelning, sade att tekniken har använts för flera kurser och att den hjälper användarna att vara uppmärksamma under lektionerna.

Medlemmar kan, förutom att läsa handboken och annat material, gå igenom interaktiva lektioner som visar dem hur de kan utföra sina ansvar inom sitt ämbete, som att fylla i en revisionsblankett, tala med en ung kvinna om Personlig tillväxt eller leda musik.

"Från första början har vi försökt att undervisa på ett visuellt sätt, att

inte bara tala om för dem vad de behöver göra, utan visa dem hur det ska göras”, sade Brendon Brown, utbildningsdesigner på kyrkans avdelning för medlemsuppteckningar och statistik.

Det visuella sättet att undervisa är särskilt användbart när kyrkans utbildningsdesigners ska undervisa medlemmar med vitt skilda kulturer, erfarenheter och inlärningssätt.

Kyrkans första försök till e-learning, som kyrkans musikwebbsida och www.providentliving.org, visade att det var ett effektivt sätt att tillhandahålla utbildning för specifika uppgifter.

”Webbsidorna visade att e-learning var ett praktiskt och ekonomiskt sätt att ge användare världen över tillgång till en viss typ av utbildning”, sade David Nielson, chef för mediautveckling och produktion vid kyrkans audiovisuella avdelning.

Lättåtkomlig

Medlemmars tillgång till e-learning är möjlig tack vare ny teknik och ökad tillgång till Internet. I dagsläget läggs e-learningkurser ut på www.lds.org och medlemmar kan gå igenom lektionerna hemma på sin egen dator. Man kan också få tillgång till Internet i möteshus som har ett släkthistoriskt center. Det finns omkring 4 400 släkthistoriska center runt om i världen.

Flexibel

En av fördelarna med e-learning är

Medlemmar har idag tillgång till utbildning online via varje dator som har tillgång till Internet.

dess flexibilitet. E-learning gör det möjligt för användarna att genomföra utbildningen när som helst och varsomhelst så länge de har tillgång till Internet.

”Folk uppskattar hur flexibel utbildningen är, att de kan lära sig i sin egen takt och när de har tid över”, sade broder Nielson.

Det tar i genomsnitt 15 minuter att gå igenom en lektion. Och man kan gå igenom varje lektion så många gånger man vill.

Dessutom kan e-learninglektioner, till skillnad från andra sätt att utbilda – som tryckta handböcker – uppdateras snabbt. E-learning kan snabbt uppdateras så att de följer kyrkans aktuella riktlinjer. Nya videoklipp eller ljudfiler från generalauktoriteter kan läggas till bildspelet för

att undervisa om nya riktlinjer eller tillvägagångssätt.

E-learninglektioner kan också översättas allt efter behov uppstår. Ett utbildningspaket för kyrkans kamrerer och revisorer översätts för närvarande till 14 språk. Under den första månaden de fanns online var de översatta versionerna av utbildningslektionerna bland de mest använda lektionerna i utbildningspaketet för kamrerer och revisorer.

Ger resultat

Även om många lektioner efterliknar den personliga utbildning som medlemmar kan få från sina prästädomsledare och ledare i biorganisationerna, sade broder Nielson att e-learning inte kan ersätta den relation som uppstår under personlig utbildning i lokala församlingar och grenar.

”E-learning kan aldrig ersätta personlig undervisning från bröderna eller lokala prästädomsledare”, sade broder Nielson. ”Men detta är en effektiv utbildningsmetod för vissa färdigheter som medlemmar kan lära sig hemma eller i kyrkan.”

Utbildning, både under världsomfattande ledarutbildningsmöten och online, fortsätter att förena det arbete medlemmar lägger ner för att utföra kyrkans mission. President Hinckley sade följande om uppdraget att frälsa själar: ”Det finns inget större arbete. Det finns inget viktigare arbete. Det finns inget mer motiverande arbete än detta som himlens

Gud har gett oss ansvaret att utföra.” (Världsomfattande ledarutbildningsmöte, 11 jan 2003, s 21) Gå till avdelningen Serving in the Church på www.lds.org eller gå till din språkversion av www.lds.org för att se vilka utbildningar som finns online idag. ■

Samhällstjänst

Hjälpaktionerna efter cykloner på Cooköarna fortsätter

Fem cykloner under lika många veckor gav kyrkans medlemmar på Cooköarna oräkneliga tillfällen att tjäna andra medlemmar och sina medmänniskor. Cyklonerna orsakade stora skador på hem och gröda både på huvudön Rarotonga och dess grannöar, men medlemmarna arbetade tillsammans för att återställa ordningen.

Kyrkan levererade mat och vatten till Pukapuka. Byggnadsmaterial och medlemmars arbete resulterade i ett nytt tak på ett hus och återuppbyggnaden av två andra hus på Aitutaki. Många hus på Rarotonga reparerades av prästadömet med det material kyrkan donerade.

Dessutom bekostar kyrkan installationen av en stor betongplatta på Te Uki Ou-skolan på Rarotonga så att elever i rullstol eller gåstol lättare kan vara med sina vänner.

Institut firar med en helg fylld av tjänande

Mellan universitetsterminerna in-

riktade sig de tre stavarna i Hamilton och Unga vuxnas församling på att få elever att skriva in sig i Institutet för nästa termin. Temat för instituthelgen var ”Joseph Smith och Unga vuxna – håller fast vid normerna”. Efter en aktivitet för att lära känna varandra började tjänandeprojekten.

Ett tjänandeprojekt utfördes i Hamons Bush, strax väster om Temple View Community, där äldste och syster Roger Hamon verkar som missionärer. De unga vuxna planterade inhemska träd på en plats som kallas Institute Hill (institutets kulle).

Under ett annat tjänandeprojekt arbetade unga vuxna tillsammans med andra medlemmar i Temple Views stav med att plantera träd åt Hamiltons kommunfullmäktige.

De som arbetade med det tredje projektet tillverkade lapptäcken och donerade mjuka leksaker till barnavdelningen på Waikato sjukhus. Unga vuxna donerade 29 lapptäcken och fyra stora säckar med mjuka leksaker till sjukhuset under projektets gång.

Amy Howard hade ansvaret för leksaksprojektet och fick idén att göra något för att glädja de unga patienterna när hon upprepade gånger besökte sjukhuset med sin son nyligen. Barnen får leka med leksakerna medan de är på sjukhuset och får ta sin favoritleksak med sig hem när de skrivs ut.

Hjälpföreningssystrar sticker tröjor till pingviner

En grupp hjälpföreningssystrar i

Coffs Harbours gren i Nya Sydwaales har tagit fram sina stickor efter ett rop på hjälp av dvärgpingvinerna på Phillip Island.

”Naturvårdare i området använder de stickade tröjorna under rehabiliteringen av oljeskadade pingviner. Oljeutsläpp dödar många pingviner i området varje år eftersom oljan skadar pingvinernas fjädrar så att de utsätts för förgiftning och druckning”, säger Marion Braun från Coffs Harbours gren.

Bass sund i Australien skiljer Tasmanien från fastlandet och är en stor genomfartsled. Då och då sker olyckor till havs som kan vara katastrofala för dvärgpingvinerna, som fått det namnet eftersom det är den minsta pingvinarten i världen.

Pingvintröjorna förvaras i lådor med nödutrustning för oljeutsläpp, lådor som ställts ut på strategiska platser längs Tasmaniens kust. När ett oljeutsläpp sker är de små pingvinerna ofta så illa därän att de inte kan tvättas med vatten och ett mildt tvättmedel på en gång, och de stressas svårt av skrubbingen. Räddningspersonalen klär därför de oljeindränkta fåglarna i ulltröjor istället. Det hindrar pingvinerna från att putsa fjädrarna och eventuellt svälja giftig petroleumbaserad olja medan de återhämtar sig. Tröjorna håller också pingvinerna varma tills deras kroppar återigen producerar det naturliga fett (som försvinner under rengöringsprocessen) som värmer och gör deras hud vattentät. ■

Fler förslag till samlingsstunden, januari 2006

Här följer fler förslag som Primärförningens ledare kan använda tillsammans med samlings-

stunden i det här numret av

Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Löften i skrifterna" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla Stjärnan i det här numret.

1. Använd följande skriftställen och bilder för att understryka påståendet att vår himmelske Fader och Jesus Kristus alltid håller sina löften. Blanda bilderna och sätt upp bilderna runt om i rummet. Be barnen lyssna efter vad som utlovas medan du läser ett skriftställe. Samtala om hur Herren har uppfyllt eller kommer att uppfylla det löftet. Be ett barn ta ner bilden som hör till skriftstället och placera den längst fram i rummet. Sjung en sång eller psalm. Fortsätt med nästa skriftställe, bild och sång. (1) 2 Nephi 25:21 (uppteckningarna ska bevaras), Evangeliet i bild 406 (Joseph tar emot guldplåtarna); (2) Abraham 2:9–11 (prästadömet ska nå ut till alla folk), Evangeliet i bild 408 (Melkisedekska prästadömet återställs); (3) 1 Nephi 2:20 (Nephi får komma till ett förlovat land om han är lydig), Evangeliet i bild 304 (Lehi och hans folk kom-

mer fram till det förlovade landet); (4) Johannes 14:26 (den Helige Anden ska hjälpa oss), Evangeliet i bild 602 (Den Helige Andens gåva); (5) L&F 89:18–20 (välsignelserna som kommer av att hålla visdomsordet), Evangeliet i bild 114 (Daniel vägrar äta och dricka kungens kött och vin); (6) L&F 109:13 (templets välsignelser), Evangeliet i bild 502 (Salt Lake-templet) eller en bild på templet i ert område.

2. Förklara L&F 82:10 med egna ord och hämta exempel ur skrifterna på löften som uppfyllts. Be barnen slå upp L&F 82:10 och förklara att vi måste göra vår del för att Herrens löften ska uppfyllas. När vi gör det Herren ber oss om välsignar han oss enligt löftet. Markera, samtala om och lär er skriftstället utantill. (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 181–182.) Dela upp barnen i grupper med fem eller sex barn i varje grupp. Ge varje grupp en bönpåse. Be barnen kasta bönpåsen till varandra i gruppen medan ni sjunger en sång eller psalm. När musiken tar slut ber du varje barn som håller i en bönpåse att nämna en sak som han eller hon ska göra under veckan som kommer för att Herrens löften ska fullbordas. Fortsätt leken i mån av tid. Bär ditt vittnesbörd om de stora löften som givits de trofasta. Sjung "Jag är Guds lilla barn". (*Barnens sångbok*, s 2)

3. *Sång*: Lär ut sången "Kraft från skriften". (Se *Programförslag för samlingsstunderna och barnens*

medverkan på sakramentsmötet 2006.) Visa en bild på Frälsaren och be barnen lyssna efter saker som hjälper oss att bli lika honom. Sjung "Jag vill bli mer lik Kristus, jag vet ju att jag kan. Jag läser flitigt skriften och följer Herrens plan". Visa dina skrifter och fråga var vi kan läsa om vad han har bett oss göra och om hans plan. Välj ut några barn som håller upp bilden och skrifterna åt dig och sjung samma rader igen. Be dem lyssna efter vad "Herrens ord och lag" ger oss. Sjung sedan tredje raden och håll upp skrifterna med två händer. Förklara att hans ord ger oss kraft! Sjung sången från början fram till den delen. När du sjunger ordet *kraft*, håller de upp skrifterna med båda händerna. Berätta för barnen: "Eftersom jag vill ha kraften som skrifterna ger i mitt liv strävar jag att bli bättre varje dag. Lyssna och tala om för mig hur jag kan göra det." Sjung "och strävar att bli bättre, ta fram mitt bästa jag". Låt barnen svara och sjung det sedan tillsammans. Sjung första versen och refrängen tillsammans med barnen. Be dem räkna på sina fingrar hur många gånger de hör ordet *kraft* när ni sjunger refrängen. Be dem turas om med dig att sjunga delar av refrängen: de kan till exempel sjunga orden "kraft från skriften" och du sjunger sedan "lär mig leva rätt". Be sedan halva Primär sjunga tillsammans med dig medan andra halvan fyller i där du slutar. Bär ditt vittnesbörd om skrifterna. ■

De talar till oss i dag

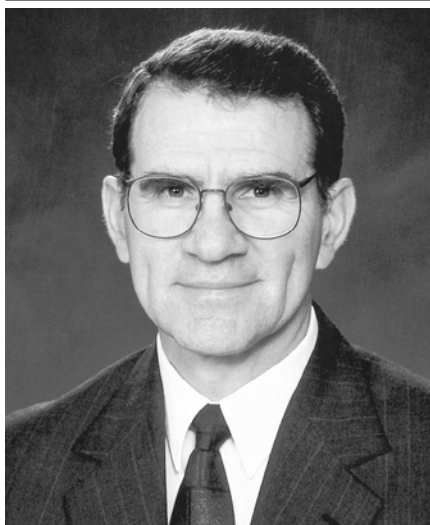
Äldste Jensen framhåller behovet av "en fast grund"

Äldste Jay E Jensen i de sjuttios kворum uppmanade sommarens avgångselever på Brigham Young-universitetet – Idaho att förbättra sig själva och sin familj genom att "lägga en fast grund" för sin framtid. Han talade vid skolavslutningen och sade att en fast grund består av grundelement från Jesu Kristi evangelium. Han sade att dessa "viktiga grundstenar har varit en del av varje evangelieutdelning från Adams tid till Joseph Smith och att de bland annat består av uppenbarelse, skrifter, prästadömet och prästadömet's nycklar, förrättningar och förbund".

Med evangeliets grundstenar i bakhuvudet föreslog han fyra sätt att bygga och förstärka en fast grund:

1. Öka i personlig rättfärdighet.
2. Betala ett fullt tionde och generöst fasteoffer.
3. Söka de välsignelser som ges en evig familj.
4. Vara en ärbar person.

Äldste Jensen talade först om att öka i personlig rättfärdighet och sade att den principen är fast rotad i vardagliga handlingar. Han sade att hans föräldrar visade ett mycket gott exempel på hur man kan växa i tro och rättfärdighet. "De privata religiösa vanorna vi hade i vår familj och som jag byggde mitt liv på var bland annat personlig bön på knä varje

Äldste Jay E Jensen

morgon och kväll, familjebön på knä varje morgon och kväll, dagliga studier av skrifterna – särskilt Mormons bok, regelbundna studier av profeternas och andra ledares ord i *Ensign* och annat material som kyrkan gav ut, samt att fasta som vi blivit ombedda den första söndagen i månaden och när behov uppstår", sade äldste Jensen.

Apropå den andra delen av personlig utveckling sade äldste Jensen att ett sätt att växa i evangeliet dagligen är att lägga undan pengar till tionde och fasteoffer. "Det viktigaste ekonomiska beslutet du kommer att fatta under jordelivet är att betala ett fullt tionde och ett generöst fasteoffer", sade han. "När vi betalar tionde öppnas himlens fönster och vi välsignas både andligen och timligen."

Att söka efter välsignelserna som ges en evig familj, samhällets och evighetens grundläggande enhet, sade äldste Jensen, är det tredje sättet man kan växa andligen. Han påminde avgångseleverna om att äkta kärlek kräver arbete och hängivenhet. "Syster Jensen och jag tror inte att man plötsligt kan bli kär eller sluta

att vara kär", sade han. "Man strävar antingen efter att öka kärleken eller att minska den. Äktenskapet är lika starkt som ens gemensamma strävan att utveckla det på Herrens sätt."

Slutligen uppmanade äldste Jensen avgångseleverna att fortsätta att söka heder och integritet, sanningar som ligger till grund för studenternas hederskodex. Han sade att om man följer hederskodexen och dess sanningar så har man grunden för en kristuslik person med sig livet ut. "Ni är Jesu Kristi sanna efterföljare, hans lärjungar, som i ett heligt förbund lovat att vara män och kvinnor med heder och integritet", sade äldste Jensen.

Han sade till avgångseleverna att på samma sätt som templet i Salt Lake City behövde en säker grund "för att bestå under tusenårsriket", stärks och uppbyggs deras liv och familjer när de tillämpar evangeliets principer.

Äldste Halverson uppmanar alla att släktforska

Vikten av att medlemmarna ger akt på Elias ande var huvudtalarens tema under en konferens på BYU. Talet hölls av äldste Ronald T Halverson i de sjuttios kворum.

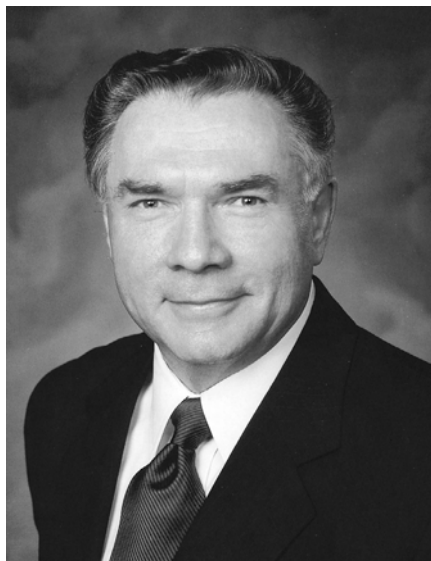
Äldste Halverson var huvudtalare under en konferens för släktforskning och släkthistoria den 26–27 juli 2005. Han betonade hur brådskande och viktigt det är för alla att förbereda Herrens uppteckningar. Han läste

Läran och förbunden 128:24 för att beskriva vad han tror kommer att offras av Levis söner vid Frälsarens ankomst: "Låtom oss därför såsom en kyrka, såsom ett folk och såsom Sista Dagars Heliga offra ett offer åt Herren i rättfärdighet, och låtom oss i hans heliga tempel, när det blivit färdigt, framlägga en bok innehållande sådana anteckningar om de döda, som kunna vara värdiga att mottagas."

Han sade att Elias ankomst inledde betoningen på släkthistoriskt arbete och tempeltjänst. Herren anser att arbetet för de döda är så viktigt att han befallde kyrkans medlemmar att bygga ett tempel långt innan de byggde ett kapell, sade äldste Halverson.

Sedan beseglingsnycklarna återställdes har medlemmarnas och många andras hjärtan vänts till deras fäder. På grund av detta har släkthistorisk forskning blivit en populär hobby, sade äldste Halverson. "Vad jag vet så fanns det inga ansatser eller hjälpmedel till att forska i uppteckningar om de döda innan Elia kom 1836, men det som skett sedan dess är mirakulöst", sade han.

Släkthistorisk forskning är ett bra verktyg för missionsarbete, men äldste Halverson betonade vikten av att varje medlem är delaktig i verket. Han sade att han fruktar att medlemmarna inte ger tillräckligt hög prioritet åt uppgifter av evigt värde. "Vi vet att många av livets bekvämligheter ... distraherar oss så att vi glömmer bort vårt ansvar mot det som har

Äldste Ronald T Halverson

evigt värde", sade han. Äldste Halverson betonade vikten av detta arbete genom att läsa Läran och förbunden 128:18: "Ty vi kunna icke fullkomnas utan dem [våra döda], ej heller kunna ... vi fullkomnas utan dem, som också hava dött i evangeliet, ty det är nödvändigt, när tidernas fullhets utdelning upprättas."

Trots att han endast nyligen utnämndes till verkställande chef för Släkt- och kyrkohistoriska avdelningen berättade äldste Halverson om hur Elia ande har påverkat honom under hela hans liv. "Det tar inte lång tid förrän du inser att du inte arbetar ensam, att du leds av dem som du påverkar på andra sidan slöjan", sade han.

Herren bryr sig om sina barn och leder deras ansträngningar att förbereda namn för släkthistoriskt arbete, och han bryr sig om de förfäder som väntar på att få arbete utfört för sig, sade äldste Halverson.

Han sade att när medlemmarna arbetar med att återlösa de döda binds deras hjärtan fastare till både Herren och deras förfäder. "Du kan inte

arbeta i detta verk utan att utveckla kärlek och medkänsla med dem som levt tidigare", sade äldste Halverson. "Det förändrar ditt liv samtidigt som det ger dem nya möjligheter." ■

Kyrkan arbetar tillsammans med andra för att hjälpa barn i Niger

Sarah Jane Weaver, *Church News*

Catholic Relief Services skickade bistånd till en mycket svår hungersnöd i Niger – med över 3,6 miljoner människor utan tillräckligt med mat för dagen – och behövde hjälp att ta hand om mycket undernärda barn.

Organisationen kontaktade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, den enda organisationen som tillverkar Atmit, en gröt gjord av havremjöl, socker, torrmjöl och en vitamin- och mineralmix som kontrollerats av näringsfysiologer vid Brigham Young-universitetet. Gröten togs fram för att hjälpa människor som är så undernärda att de inte kan smälta fullkorn eller mat som tillverkats av grovt mjöl. Kyrkan använde den för att föda tusentals undernärda barn under den svåra hungersnöden i Etiopien 2003.

Kyrkans humanitära hjälp besvarade CRS:s efterfrågan genom att donera 36 ton Atmit. Sändningen beräknades kunna föda 7000

En gaffeltruck lastar en del av de 36 ton Atmit som skickades till Niger.

undernärda barn och skickades med flygfrakt till Niger. Den anlände under augusti till Niamey, där Catholic Relief Services tog emot varorna och skickade ut dem till matcentraler.

Catholic Relief Services valde att flyga Atmiten till Niger – vilket kostade mer än att skicka den landsvägen – på grund av nödsituationens tidskritiska läge. Förutom Atmit donerade kyrkans humanitära hjälp pengar som täckte en del av transportkostnaden.

Den humanitära krisen i Niger har orsakats av två samtidiga problem: fjolårets gräshoppor som slukade all vegetation och en förödande torka. Dessa två faktorer har praktiskt taget stoppat all matproduktion i det centralafrikanska landet och har resulterat i stora förluster av frön för framtida plantering.

Niger är ett av de fattigaste länderna i världen. Klimatet är svårt och na-

turresurserna minskar stadigt. Sex-tiotre procent av landets 11,5 miljoner människor lever på mindre än en amerikansk dollar om dagen. Catholic Relief Services har startat ett biståndsprojekt för 2,7 miljoner dollar i landet.

Garry Flake, chef för kyrkans nödhjälp, sade att det är det första större humanitärhjälsprojektet som kyrkan bidragit till i Niger. Catholic Relief Services bad kyrkan att delta i hjälparbetet "på grund av tidigare gott samarbete", sade han.

"Samarbetet mellan Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och CRS har pågått i över 20 år", sade CRS direktör Ken Hackett. "Under den stora hungersnöden i Etiopien i mitten av 80-talet var [Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga] både tillmötesgående och ytterst givmilda i dess samarbete med Catholic Relief Services biståndsarbete i Etiopien."

Sedan dess, lade han till, har "det funnits ett band mellan oss" som fört samarbetet till andra delar av Afrika och till Östeuropa.

Tack vare detta samarbete var det naturligt för CRS att vända sig till kyrkan, lade broder Flake till. Atmit, sade han, var en "produkt som de förtvivlat väl behövde och som de behövde snabbt".

Kyrkan planerar att skicka fler containers med Atmit landsvägen till Niger och dess grannland Mali, sade broder Flake. ■

Omarbetad artikel från Church News, 20 augusti 2005.

Digitalisering av kyrkans historia

Kyrkans historiker, arkivarier och bibliotekarier planerar en ny byggnad för kyrkans historiska bibliotek, men arbetar samtidigt på en annan uppgift – att uppdatera biblioteket till den digitala värld vi lever i idag där information från bibliotek och arkiv förvaras och nyttjas utan fysiska väggar. Det är en uppgift som de redan börjat utföra.

År 1995, samtidigt som Internet användes mer och mer, beskrev äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kворum framtiden för lagring av information online: "Detta är en tidsålder av digital information. Våra datorer har blivit fönster genom vilka vi kan titta på en värld som verkligen är utan horisont och gränser. Bokstavligen kan vi med en knapptryckning bläddra genom digitala bibliotek i universitet, museer och regeringsinstanser och söka i institutioner över hela världen." ("Fönster av ljus och sanning", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 75)

Kyrkan har redan börjat använda Internet och digitaliserande teknik för att göra dess bibliotek, museum och arkiv tillgängliga varsomhelst i världen. Man håller för närvarande på att konvertera information för att lägga ut den online på dess ursprungliga språk. Information som tidigare endast varit tillgänglig i Salt Lake City finns nu online på

ämnessorterade och databasbase-
rade webbsidor.

Ämnessorterade sidor

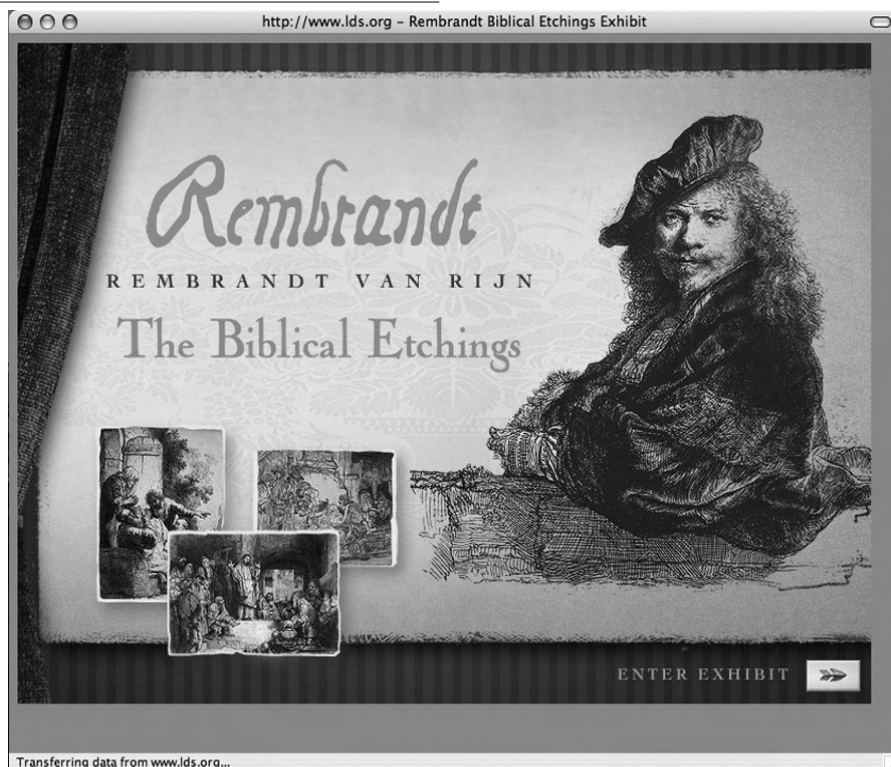
Många historiker och arkivarier digitaliserar miljontals sidor dokument, men kyrkans digitalisering är mer fokuserad. Steven Olsen, verkställande chef för kyrkans historia i Släkt- och kyrkohistoriska avdelningen, sade att kyrkan digitaliserar dokument som kan samlas kring ett tema. Dessa digitaliserade dokument och information samlas sedan kring teman och läggs upp online på så kallade ämnessorterade sidor.

Broder Olsen sade att ämnessorterade sidor hjälper medlemmar hitta användbar information tack vare det sätt sidorna är ordnade på.

”En ämnessorterad sida hjälper dem som inte har någon erfarenhet av forskning att hitta den information de söker mycket snabbare”, sade broder Olsen.

Två exempel på nytvågda ämnessorterade sidor är www.josephsmith.net, en ny webbsida om Joseph Smith och ”Rembrandt: The Biblical Etchings” (Rembrandts bibliska etsningar), en onlineutställning anordnad av Museum of Church History and Art. Båda sidorna finns för närvarande bara på engelska.

Broder Olsen sade att [josephsmith.net](http://www.josephsmith.net) innehåller den mest pålitliga informationen om profetens liv och verksamhet. Designers skapade webbsidan främst för medlemmars användning, men forskare utanför kyrkan kan också dra nytta av den.

”Rembrandt: the Biblical Etchings” är ett exempel på en ämnessorterad sida.

Sidan delar upp informationen i teman och underteman. Besökare kan söka information efter tema eller gå till resursdelens 26 ämnen för att söka på specifika uppgifter – fakta, citat, målningar, foton eller en virtuell rundvandring.

Broder Olsen sade att sidan kan hjälpa besökarna oavsett var de befinner sig i sin personliga tillväxt. ”Den kommer att hjälpa många att få ett vittnesbörd, andra att stärka sitt vittnesbörd och återigen andra att se vidden av det arv evangeliet lämnat efter sig i vår tidsutdelning så att de får styrka att dela med sig av sitt vittnesbörd.”

Sidan lanserades i mitten av juli 2005 och fick över 10 000 besökare första dagen. Sidan har idag omkring 2 500 besökare per dag.

”Rembrandt: The Biblical Etchings” är den tionde onlineutställningen som anordnats av Museum of Church

History and Art. Robert Davis, museets seniorintendent, sade att onlineutställningar gör museets samlingar tillgängliga för fler än de nära 400 000 besökare museet får på plats i Salt Lake City varje år. Han sade att onlineutställningar framför allt kan gagna medlemmar utanför Förenta staterna, som kanske aldrig får tillfälle att personligen besöka museet.

”Ju längre bort från Utah man bor, ju svårare är det att besöka museet”, sade broder Davis. ”Men man kan se det kyrkan arrangerar genom dessa webbsidor.”

Ämnessorterade sidor är bara början på hur vi kommer att använda Internet för att öka tillgängligheten, sade broder Olsen. Kyrkan använder också databasbaserade sidor för att visa historiska uppteckningar online.

Databasbaserade sidor

Ett onlineindex av kyrkans histo-

Det här är ett av många fotografier som Släkt- och kyrkohistoriska avdelningen har lagt ut på Internet.

riska bibliotek visar skillnaden mellan en databasbaserad och en ämnessorterad sida.

Indexet *Mormon Pioneer Overland Travel, 1847–1868* (Landsväga förflyttningar av kyrkans pionjärer) innehåller namn på personer och kompanier som korsade prärien mellan 1847 och 1868. Till skillnad från en ämnessorterad sida visar indexet katalogiserad information. Indexet har en sökmotor och visar information som finns i databasen. Till skillnad från en ämnessorterad sida är indexet inte uppdelat i teman. Sidan finns endast på engelska.

Databasbaserade sidor online är ett verktyg man kan använda på flera sätt, bland annat för forskning och släktforskning. Den här sortens sida hjälper medlemmar att hitta grundläggande information om sina förfäder. Familysearch.org är en databasbaserad webbsida som har en sökmotor som kan söka i folkräkningar, befolkningsuppteckningar och internationella genealogiska register.

Broder Olsen sade att framtida databasuppteckningar kan bestå av digitaliserade index av Museum of Church History and Arts samling av målningar eller kyrkans samling av historiska fotografier.

Bevarar historiska uppteckningar

Ämnessorterade och databasbaserade sidor hjälper bibliotekarierna och historikerna att öka åtkomligheten för besökare. Men de hjälper också arkivarier att bevara originaldokumenten.

Digitaliserade dokument som finns tillgängliga online handhas mindre, vilket ökar livslängden på originaldokumentet.

Digitalisering av dokument har sina utmaningar. Tekniken går ständigt framåt, så vart tionde år måste digitaliserade dokument flyttas över till nyare utrustning. Men arkivarier och bibliotekarierna är ense om att den ökade tillgängligheten för medlemmar världen över är värt det extra arbetet.

”Vi tvivlar inte på att medlemmar och andra världen över välsignas av

de fantastiska tillgångar som finns i kyrkans bibliotek, arkiv och museum”, sade broder Olsen. ”Vi vet att Internet är medlet som vi behöver för att öka tillgängligheten för medlemmarna.” ■

Kyrkan fortsätter att växa i Afrika

Trots en ringa början och svåra omständigheter ökar kyrkans medlemsantal i Afrika. Efter invigningen av templet i Aba i Nigeria den 7 augusti 2005 finns det tre tempel på den afrikanska kontinenten (de andra två ligger i Johannesburg i Sydafrika och Accra i Ghana), och det är uppenbart att evangeliet rör vid allt fler hjärtan i Afrika.

Andra mindre men också betydelsefulla milstolpar för kyrkans tillväxt i Afrika är byggandet och invigningen av möteshus. Kyrkans första kapell i Moçambique invigdes nyligen och är ett tecken på hur kyrkan går framåt i det landet. På samma sätt är ett nytt möteshus, som idag används av en gren och som en dag kommer att vara ett stavscenter i Malawi, en försmak av framtida tillväxt.

En del områden har nyligen fått proselyterande missionärer, medan andra länder inte tillåter att missionärer predikar. Men kyrkan finns i många länder tack vare sitt biståndsarbete. En del medlemmar finner frid i evangeliet i krigets efterdyningar, andra är villiga att resa långt – ofta till fots – för att gå till kyrkan.

Medlemmar i Malawi gläds åt nytt kapell

Malawi är ett land med knappt 12 miljoner människor och ligger i sydöstra Afrika. Det finns bara omkring 409 medlemmar i två grenar i dagsläget, men en liten gren fick en byggnad som troligtvis en dag kommer att vara ett stavscenter och möteshus för flera församlingar. Den invigdes den 3 juli 2005, och president Joseph A Jenkins från Zimbabwemissionen Harare presiderade över invigningen. Han jämförde kyrkans ringa början med den framgång den fått sedan dess.

143 personer hade samlats och grenspresident Raymond Chisambo, en ödmjuk och tacksam ledare, uttryckte sin tacksamhet för det tionde som kyrkans medlemmar betalat så att byggnaden kunde uppföras. Han uppmanade de församlade att ta väl hand om den. Efter president Chisambos tal delade heltidsmissionärerna äldste Larry och syster Sammie Richins med sig av sina vittnesbörd, uttryckte sin kärlek till och sade adjö till de församlade. Äldste och syster Richins verkade som projektets drivkraft och koordinatörer och bad till och med att få förlänga sin mission så att de kunde slutföra sin uppgift.

Det var ett kärleksarbete för missionärsparet som ledde projektet att få vara med ända tills möteshuset var färdigbyggt. Den nya byggnaden förhöjer stadsbilden i Blantyre, Malawis största och mest etablerade stad, och ligger på en stor tomt bredvid

en ståtlig bankbyggnad. Det fanns många saker att göra i sista minuten dagarna före invigningen för att byggnaden skulle bli färdig. Plantering, installation av badrumsinventarier, parkettering och mattläggning, installation av bänkar och till och med målning var kvar att göras. Kvällen innan öppet hus sträckte sig en imponerande solnedgång över horisonten och färgade himlen röd samtidigt som omkring 100 personer arbetade långt in på natten för att hinna färdigt innan öppet hus började. En stadig ström besökare kom till öppet hus och det var ett utmärkt tillfälle att bjuda in människor till kyrkan för första gången.

Efter äldste och syster Richins vittnesbörd avlöste president Jenkins äldste Richins och inröstade äldste Larry Kimball som rådgivare i missionspresidentskapet. President Jenkins talade sedan till församlingen. Han citerade Joel 2:28 och påminde gruppen om Herrens löfte att "utgjuta [sin] Ande över allt kött". När president Jenkins hade talat klart höll han inledningsbönen och bad Herren välsigna byggnaden och göra den till en plats där den Helige Anden kan bo, undervisning kan ske och där man kan finna vila från prövningar. Han bad Herren välsigna Malawi och skydda byggnaden från naturens kraft. President Jenkins bad också att den skulle vara en plats dit missionärer kan komma och "föra stora och underbara själar till dig".

Moçambique har byggt sitt första kapell

I april 2005, inte långt ifrån Indiska oceanens kust, invigdes Moçambiques första möteshus i Beira, landets andra största stad. Både medlemmar och andra kallar byggnaden med det blå taket för "vårt nya kapell". President Lynn P Wallace i Moçambiquemissionen Maputo presiderade över invigningen, som hade besökare från hela landet.

Ett öppet hus hölls i kapellet i Beira precis innan invigningen. Heltidsmissionärer, grensmissionärer och återvända missionärer tog besökare runt till byggnadens olika rum och berättade om kyrkans lära och för rättningar.

År 1999 kom en handfull proselyterande missionärer från Sydafrikamissionen Johannesburg till Moçambique, som då endast hade ett fåtal medlemmar.

Den 29 september 2000 invigde äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum Moçambique för evangeliets predikande. Missionärernas arbete i Beira och landets huvudstad Maputo har resulterat i nära 3 000 medlemmar idag och organiserade distrikt i Maputo och Beira. I januari 2005 skapades Moçambiquemissionen Maputo, kyrkans 339:e mission.

Bistånd till Angola

När Angolas 27-åriga inbördeskrig var över 2002 kom kyrkan till dess gränser för att erbjuda hjälp på grund av krigets fruktansvärda efterdyningar. Det öppna landskapet är

Medlemmar firar att det första möteshuset i Moçambique har byggts.

täckt av apbrödsträd och återhämtar sig från krigets efterdyningar samtidigt som utblottade flyktingar kämpar för att överleva.

Karl och Donna Snow – välfärdsmissionärer på heltid och områdesansvariga för delar av södra Afrika – och arbetare från Förenta nationernas flyktingkommissarie ombads uppskatta behoven hos de flyktingar från Angola som återvände till sitt hemland. Efter detta, deras första besök, har äldste och syster Snow lett fyra välfärdsprojekt för att hjälpa Angolas behövande: lastning

och transporter av tio 12-meters containrar med skol- och hygienpaket till flyktingläger i norra Angola; hämtning av 500 rullstolar som donerats till en tysk organisation som ska dela ut stolarna till människor som skadats eller handikappats av landminor; insamling av hygien- och skolpaket, sängkläder, kläder och skor, samt samordning av en neonatal återupplivningsutbildning i två containrar av doktor Clayton Petty från Förenta staterna.

Trots att Angola inte har några proselyterande missionärer träffas om-

kring 200 medlemmar i ett renoverat bageri i Luanda. När äldste och syster Snow arbetade i ett flyktingläger träffade de på en kvinna som kände igen kyrkans namn och ropade: "Mormon! Jag är också mormon!" Kvinnan var nästan 50 mil från en enhet och hade inte varit i kyrkan på länge. Hon bad att få ett exemplar av Läran och förbunden.

"Det har förändrat vårt liv", sade syster Snow om sina upplevelser i Angola. ■

Sandra Hansen och Kirk T Waldron bidrog till artikeln.

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Sträva framåt med ståndaktighet i Kristus

Det fortsätter att vara en historisk tid för kyrkans utveckling och tillväxt i området Centrala Europa. *Predika mitt evangelium* tillämpas nu till fullo på varje språk i vårt område och medlemmarna och mis-

sionärerna arbetar tillsammans för att nå nya nivåer av dopframgångar i alla våra enheter.

Vår personliga nivå av andlig förberedelse når nya höjder när vi läser och begrunder Mormons bok varje

dag. En levande profet uppmanade var och en av oss att läsa Mormons bok från pärm till pärm före slutet av 2005. Har du uppnått det han bad dig göra?

Några av oss har gjort det. Andra har inte uppmärksammat vad president Hinckley har bett oss om. För

Äldste W Craig Zwick

många krävdes en ny beslutsamhet. Genom att lydigt följa president Hinckleys råd får vi starkare tro och en djupare önskan att följa Frälsarens föredöme i att tjäna. Det är aldrig för sent att ändra våra prioriteringar och anpassa dem till de profetiska prioriteringar som president Hinckley uppmanar oss att förstå och efterleva. Det innebär bland annat att vi söker visdom från goda böcker, särskilt Mormons bok.

Nyckeln till vår personliga andliga tillväxt är vår villighet att förändra oss. När vi är villiga att ändra våra vanor och verkligen flytta vår fokusering mot det som en levande profet har bett oss om så kommer vi att se omedelbara resultat. Till vårt hjärta och sinne kommer en större frid som gör oss lyhörda för den Helige Andens maningar.

Att främja vår andliga tillväxt är en ständigt pågående process. Det åstadkoms inte genom att bara läsa Mormons bok från pärm till pärm en gång. Ansträngningen att förändra sig och osjälviskt ägna tid till att läsa

Mormons bok dagligen är lika viktig som de grundläggande sanningar vi lär oss medan vi läser. Vi upplever ofta "andliga stunder" när vi läser ett särskilt skriftställe eller när vi fastar och ber med ett visst syfte. Om vi ska kunna *uppehålla* vår andliga tillväxt måste vi göra en *kontinuerlig och medveten ansträngning* och ha en uppriktig önskan att utrota "den naturliga människan" inom oss. Med andra ord bör vi inte låta teven eller Internet inkräkta på vår dyrbara tid då vi läser Mormons bok.

Ett tempel byggs ett steg i taget. Processen att få ett godkännande kräver tålmod och ihärdighet i utvärderingen av behov och kvalifikationer. Platsen väljs ut och den arkitektoniska utformningen färdigställs och godkänns. Men trots all denna inledande verksamhet har vi ändå inget tempel. Utan den inledande ansträngningen blir templet aldrig byggt, men om vi stannar upp vid det härliga konceptet utan att gå vidare med det hårda arbetet att faktiskt få templet byggt så tar allt stopp vid det begreppsmässiga designstadiet.

Vår andliga tillväxt kräver också mycket arbete utöver tanken om vem vi vill bli. Det krävs ihärdiga ansträngningar för att införliva varje värdefull princip som finns i Mormons bok. Det krävs att vi ständigt anstränger oss för att läsa och förstå och sedan dela med oss av den doktrinära sanning som finns i kapitel tre i *Predika mitt evangelium*.

Vår andliga tillväxt blir inte fullständig om vi bara "mättar oss med Kristi ord". Vi måste också sträva framåt med **ståndaktighet** i Kristus. Det finns kraft i ordet. "Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra." (Kol 3:16) Det betyder att vi tillämpar det vi har läst genom att följa Frälsaren och göra de anpassningar i vårt liv som gör att vi blir lika honom.

Jesu Kristi evangeliums uppmuntrande budskap är att vi inte förväntas göra några otroliga eller extraordinära stordåd, utan i stället försöka göra bättre ifrån oss i dag än vi gjorde i går. Ibland består förbättringen i att besöka en mindre aktiv medlem. Andra gånger innebär det att du hjälper en behövande änka i församlingen. Det kan också innebära att du hjälper missionärerna hålla en grundläggande lektion för en undersökare som bor i ditt område. Detta är den **ståndaktighet** som krävs. Det innebär att vi förblir fasta i vår beslutsamhet och trofasthet mot Guds bud, trots frestelser, motstånd och motgångar. Jesaja råder oss: "Bana och bered väg! Tag bort stötestenarna från mitt folks väg!" (Jes 57:14)

"Därför måsten I sträva framåt med **ståndaktighet** i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor. Om I så sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärden intill änden, se, så säger Fadern: 'I skolen hava evigt liv.'" (2 Nephi 31:20) ■